

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 2 uchyla się pkt 15;
- 2) w art. 26e:
 - a) w ust. 2:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu;”;
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na wykonanie usługi w zakresie działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w całości czasu przeznaczzonego na wykonanie

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki oraz ustawę z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448 i 1530.

usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło w danym miesiącu;”

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) nabycie niebędącego środkami trwałymi sprzętu specjalistycznego wykorzystywanego bezpośrednio w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych;”
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556), a także nabycie od takiej jednostki wyników prowadzonych przez nią badań naukowych, na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej;”
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nabycie usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej z podmiotem powiązanym z podatnikiem w rozumieniu art. 25 ust. 1 i 4;”
- w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione na;”
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku kosztów prac rozwojowych, o których mowa w art. 22b ust. 2 pkt 2, kosztem kwalifikowanym są dokonywane od tej wartości niematerialnej i prawnej odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1–4a lub ust. 3a pkt 2.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3j w brzmieniu:

„3a. W przypadku podatników posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r.

poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089), za koszty kwalifikowane, oprócz kosztów wymienionych w ust. 2–3, uznaje się także:

- 1) dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej; do tych kosztów przepisu art. 23 ust. 1 pkt 45 nie stosuje się;
- 2) koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów lub licencji na chroniony wynalazek, uzyskanych od podmiotów innych niż wymienione w ust. 2 pkt 3 na warunkach rynkowych i wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, jeżeli tylko część budowli, budynku lub lokalu jest wykorzystywana w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, za koszty kwalifikowane uznaje się odpisy amortyzacyjne w wysokości ustalonej od wartości początkowej budowli, budynku lub lokalu odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej wykorzystywanej w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej do ogólnej powierzchni użytkowej tej budowli, budynku lub lokalu.

3c. Wysokość kosztów kwalifikowanych, o których mowa w ust. 3a, nie może przekroczyć 10% przychodów podatnika, o którym mowa w ust. 3a, osiągniętych w roku podatkowym ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3.

3d. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, będących mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2–3, natomiast w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3:

- 1) jest dokonywane zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu

(Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”, w formie i na warunkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 651/2014;

- 2) stanowi pomoc, o której mowa w art. 25 lub art. 28 rozporządzenia nr 651/2014;
- 3) podlega kumulacji na zasadach określonych w art. 8 rozporządzenia nr 651/2014.

3e. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie:

- 1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014,
- 2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, dokonane przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014

– stanowi pomoc indywidualną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej, która może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

3f. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, kwota, o którą został pomniejszony w roku podatkowym podatek dochodowy z tytułu odliczenia:

- 1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, nie może przekroczyć dwukrotności kwot wymienionych w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wymienionej w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014.

3g. Intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć wartości określonych w:

- 1) art. 25 ust. 5–7 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 1;
- 2) art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 2.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

3h. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, nie może dokonywać odliczeń, o których mowa w ust. 3d, w przypadku gdy:

- 1) znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) ciąży na nim obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem.

3i. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, korzystający z odliczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego pomoc publiczną, jest obowiązany do przedstawienia naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach podatku dochodowego, w terminie złożenia zeznania podatkowego, informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

3j. Odliczenie, o którym mowa w ust. 3d, jest dokonywane w okresie stosowania rozporządzenia nr 651/2014.”,

d) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy obliczenia podatku.

6. Podatnikowi, który w roku podatkowym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie zezwolenia.

7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w ust. 3a, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2–3a;
- 2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5;

- 3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2–3.”;
- 3) w art. 26ea:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Podatnik jest obowiązany do zwrotu, na zasadach określonych w ust. 5a, wykazanej w zeznaniu kwoty, przysługującej mu na podstawie ust. 1 lub 2, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, za który złożył to zeznanie, zlikwiduje działalność gospodarczą lub zostanie postawiony w stan upadłości albo spółka niebędąca osobą prawną, której jest współnikiem, z której działalnością związany był zwrot, zostanie postawiona w stan likwidacji lub upadłości.”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podatku o kwotę zwrotu, a w razie wystąpienia nadpłaty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 5c;
- 2) w art. 18d:
- a) w ust. 2:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu;”,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448 i 1566.

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na wykonanie usługi w zakresie działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w całości czasu przeznaczanego na wykonanie usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło w danym miesiącu;”
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) nabycie niebędącego środkami trwałymi sprzętu specjalistycznego wykorzystywanego bezpośrednio w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych;”
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556), a także nabycie od takiej jednostki wyników prowadzonych przez nią badań naukowych, na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej;”
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) nabycie usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej z podmiotem powiązaniem z podatnikiem w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4;”
- w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione na:”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku kosztów prac rozwojowych, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, kosztem kwalifikowanym są dokonywane od tej wartości niematerialnej i prawnej odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1–4a lub ust. 3a pkt 2.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3j w brzmieniu:

„3a. W przypadku podatników posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089), za koszty kwalifikowane, oprócz kosztów wymienionych w ust. 2–3, uznaje się także:

- 1) dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej; do tych kosztów przepisu art. 16 ust. 1 pkt 48 nie stosuje się;
- 2) koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów lub licencji na chroniony wynalazek, uzyskanych od podmiotów innych niż wymienione w ust. 2 pkt 3 na warunkach rynkowych i wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, jeżeli tylko część budowli, budynku lub lokalu jest wykorzystywana w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, za koszty kwalifikowane uznaje się odpisy amortyzacyjne w wysokości ustalonej od wartości początkowej budowli, budynku lub lokalu odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej wykorzystywanej w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej do ogólnej powierzchni użytkowej tej budowli, budynku lub lokalu.

3c. Wysokość kosztów kwalifikowanych, o których mowa w ust. 3a, nie może przekroczyć 10% przychodów podatnika, o którym mowa w ust. 3a, osiągniętych w tym samym roku podatkowym.

3d. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, będących mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów

o swobodzie działalności gospodarczej, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2–3, natomiast w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3:

- 1) jest dokonywane zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”, w formie i na warunkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) stanowi pomoc, o której mowa w art. 25 lub art. 28 rozporządzenia nr 651/2014;
- 3) podlega kumulacji na zasadach określonych w art. 8 rozporządzenia nr 651/2014.

3e. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie:

- 1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014,
- 2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, dokonane przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014

– stanowi pomoc indywidualną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej, która może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

3f. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, kwota, o którą został pomniejszony w roku podatkowym podatek dochodowy z tytułu odliczenia:

- 1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, nie może przekroczyć dwukrotności kwot wymienionych w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014;

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wymienionej w art. 4 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia nr 651/2014.

3g. Intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć wartości określonych w:

- 1) art. 25 ust. 5–7 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 1;
- 2) art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 2.

3h. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, nie może dokonywać odliczeń, o których mowa w ust. 3d, w przypadku gdy:

- 1) znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014;
- 2) ciąży na nim obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem.

3i. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, korzystający z odliczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego pomoc publiczną, jest obowiązany do przedstawienia naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach podatku dochodowego, w terminie złożenia zeznania podatkowego, informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

3j. Odliczenie, o którym mowa w ust. 3d, jest dokonywane w okresie stosowania rozporządzenia nr 651/2014.”,

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.”,

- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu

„5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu, o którym mowa w art. 27, składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, które zostały mu zwrócone, a w razie poniesienia straty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.”,

f) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podatnikowi, który w roku podatkowym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie zezwolenia.

7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w ust. 3a, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2–3a;
- 2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a i ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5;
- 3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2–3.”;

3) w art. 18da po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu, o którym mowa w art. 27, składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podatku o kwotę zwrotu, a w razie wystąpienia nadpłaty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089) w załączniku nr 1 w części „Dodatkowe informacje i objaśnienia” w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) informacje o kosztach związanych z pracami badawczymi i pracami rozwojowymi, które nie zostały zakwalifikowane zgodnie z art. 33 ust. 2 do wartości niematerialnych i prawnych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1475) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W zakresie instrumentu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zwanym dalej „instrumentem finansowym”, Agencja podejmuje, opracowuje i finansuje przedsięwzięcia ukierunkowane na wsparcie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) podejmowanie, wspieranie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie transferu technologii oraz innych form wspierania działalności innowacyjnej.”;
- 3) w art. 6aa ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Agencja pełni funkcję administratora danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, i może je przetwarzać po dokonaniu zgłoszenia zbioru danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”;
- 4) w art. 6b:
 - a) w ust. 2:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) bezzwrotnego lub zwrotnego wsparcia finansowego, zwanego dalej „wsparciem”;
 - w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) instrumentu finansowego, w tym inwestycji kapitałowych, quasi kapitałowych, środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, pożyczek, gwarancji lub innych instrumentów opartych na podziale ryzyka.”;
 - b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Agencja nie może udzielić pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego.”;
 - c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:
„3c. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, ubiegający się o udzielenie pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego jest obowiązany do przedłożenia Agencji zaświadczeń, odpisów albo

oświadczenia o braku przesłanek, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 lit. a i b lub pkt 4. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

d) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Agencja może odmówić udzielenia pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, jeżeli poweźmie uzasadnioną wątpliwość co do prawidłowego wykorzystania tej pomocy.

4a. Agencja może odmówić udzielenia pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, jeżeli prowadziłyby to do obejścia zasad udzielenia tej pomocy, w szczególności warunków podmiotowych, przeznaczenia, intensywności lub kwoty pomocy.”;

5) po art. 6b dodaje się art. 6ba w brzmieniu:

„Art. 6ba. W celu realizacji zadań Agencja może, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki, utworzyć spółkę lub nabyć udziały lub akcje spółki mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 i 1555) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dozorem technicznym są określone ustawą działania zmierzające do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych i urządzeń do odzyskiwania par paliwa oraz działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w tych obszarach.”;

2) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. UDT może udzielać wsparcia podmiotom, których działalność obejmuje popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.

2. Wsparcie może być udzielane:

- 1) instytucjom kultury, w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 862);
- 2) jednostkom naukowym, w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556).

3. Wsparcie może być udzielane w formie:

- 1) bezzwrotnej pomocy finansowej lub
- 2) pomocy niebędącej pomocą finansową.

4. Wsparcie może być udzielane na przedsięwzięcia mające na celu popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.

5. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do wykorzystania udzielonego wsparcia zgodnie z celem.

6. UDT kontroluje wykorzystanie wsparcia zgodnie z celem na jakie zostało ono udzielone, w formie sprawozdań.

7. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do rozliczenia udzielanego wsparcia. Wsparcie wykorzystane w części lub całości niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrane w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi do UDT.

8. Szczegółowe warunki udzielenia wsparcia są określane każdorazowo w drodze umowy. Umowa określa w szczególności:

- 1) szczegółowe przeznaczenie i cel wsparcia;
- 2) formę wsparcia;
- 3) szczegółowy sposób i terminy wykorzystania wsparcia;
- 4) terminy udzielenia wsparcia;
- 5) sposób kontroli przez UDT wykorzystania wsparcia;
- 6) warunki rozwiązania umowy;
- 7) warunki rozliczenia wsparcia.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1314) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznikowi patentowemu nie przysługuje bierne i czynne prawo wyborcze do organów samorządu.”;

2) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Rzecznik patentowy ma prawo przeglądać uchwały i sprawozdania samorządu, w tym sprawozdania finansowe, oraz otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych dokumentów, dla swojego użytku, wyłącznie w formie pozwalającej na ochronę zawartych w nich danych osobowych.

2. Rzecznikowi patentowemu przysługuje prawo uczestniczenia w jawnych posiedzeniach organów samorządu.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) komercjalizacja pośrednia – obejmowanie lub nabywanie udziałów lub akcji w spółkach lub obejmowanie warrantów subskrypcyjnych uprawniających do zapisu lub objęcia akcji w spółkach, w celu wdrożenia lub przygotowania do wdrożenia wyników badań naukowych, prac rozwojowych lub know-how związanego z tymi wynikami.”;

2) w art. 13b:

a) ust. 1–6 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi monitoring karier zawodowych studentów i absolwentów studiów wyższych, doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego, zwany dalej „monitoringiem”.

2. Monitoring jest prowadzony na podstawie:

- 1) danych zawartych w wykazach, o którym mowa w art. 129a, art. 170c i art. 201a;
- 2) danych zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 31a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 3) danych gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach ubezpieczonych lub kontach płatników składek.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje w postaci elektronicznej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych do końca każdego roku dane

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428 i 1530.

osób, które ukończyły studia wyższe i studia trzeciego stopnia w okresie pięciu lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych, dane osób, które według wykazu, o którym mowa w art. 170c, na dzień 30 listopada roku poprzedzającego rok przekazania danych były studentami oraz dane osób, które rozpoczęły studia doktoranckie w okresie trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych, obejmujące:

- 1) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 2) informacje o ukończonych oraz odbywanych studiach wyższych lub studiach trzeciego stopnia, w tym:
 - a) nazwę uczelni,
 - b) nazwę jednostki prowadzącej studia,
 - c) formę studiów oraz obszar, kierunek, poziom i profil kształcenia,
 - d) rok i miesiąc rozpoczęcia studiów,
 - e) rok i miesiąc ukończenia studiów lub rok i miesiąc skreślenia z listy studentów,
 - f) w przypadku osób, które uzyskały stopnień naukowy doktora lub doktora habilitowanego – rok i miesiąc uzyskania tego stopnia.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje w postaci elektronicznej ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 3, zanonimizowane dane określone w ust. 3 pkt 2, uzupełnione o:

- 1) kod osoby ubezpieczonej wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację absolwenta lub studenta;
- 2) rok urodzenia i płeć osoby ubezpieczonej;
- 3) kod tytułu ubezpieczenia;
- 4) pierwsze cztery cyfry oraz siódmą cyfrę krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) na podstawie adresu zameldowania, zamieszkania lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej;
- 5) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności płatnika składek;

- 6) kod płatnika składek wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację płatnika;
- 7) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osoby ubezpieczonej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe osoby ubezpieczonej lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne;
- 8) informację o śmierci osoby ubezpieczonej.

5. Dane, o których mowa w ust. 4, są przekazywane za okres od stycznia roku, w którym rozpoczęto studia wyższe lub studia trzeciego stopnia, do miesiąca przekazania danych, o których mowa w ust. 3, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Dane są przekazywane w podziale na miesiące.

6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje połączenia danych, o których mowa w ust. 3 i ust. 4 pkt 2–8.”,

- b) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przechowuje dane, o których mowa w ust. 3, do dnia przekazania ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego danych, o których mowa w ust. 4. Po dniu przekazania dane podlegają usunięciu.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego udostępnia dane, o których mowa w ust. 4, na wniosek. Przepis ust. 10 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

10. Wyniki monitoringu w postaci zagregowanej udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Nie udostępnia się zagregowanych wyników monitoringu obejmujących mniej niż dziesięć osób.”;

- 3) w art. 86a:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uczelnia, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie:

- 1) prawami do wyników lub do know-how, o których mowa w ust. 1, w zakresie komercjalizacji bezpośredniej;
- 2) infrastrukturą badawczą.”,

- b) uchyla się ust. 3a,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Spółka celowa może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.”;

4) art. 86ba otrzymuje brzmienie:

„Art. 86ba. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529).”;

5) po art. 86i dodaje się art. 86j w brzmieniu:

„Art. 86j. 1. Uczelnia, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, może utworzyć spółki kapitałowe.

2. Uczelnia może utworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi lub instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk.

3. Decyzję o utworzeniu spółki kapitałowej lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organu wskazanego w statucie.

4. Uprzedniego zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wymaga:

- 1) utworzenie przez uczelnię publiczną spółki kapitałowej z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż wymienione w ust. 2;
- 2) przystąpienie przez uczelnię publiczną do spółki kapitałowej, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż wymienione w ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może sprzeciwić się dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 4.

6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie wniósł sprzeciwu, o którym mowa w ust. 5. Zgłoszona czynność niedokonana w okresie roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.

7. Uczelnia niepubliczna lub podmioty inne niż wymienione w ust. 2 mogą posiadać w spółce kapitałowej, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia publiczna, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.”;

- 6) w art. 201 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „zajęć dydaktycznych” dodaje się wyrazy „w zakresie dyscyplin, w których prowadzone są studia doktoranckie,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) pomoc udzielaną w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki, ustanawianych przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) kredyt technologiczny – kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na realizację inwestycji technologicznej, który jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej, do wysokości i na warunkach określonych w ustawie,”;
 - b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) premia technologiczna – kwotę przyznaną przedsiębiorcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na zasadach określonych w ustawie, na spłatę części kapitału kredytu technologicznego w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020,”;
 - c) po pkt 16 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:
„17) przychody netto – przychody netto bez podatku od towarów i usług.”;
- 3) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Bank Gospodarstwa Krajowego przyznaje promesy premii technologicznej do wyczerpania środków przewidzianych na udzielanie premii technologicznych określonych w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020.”;
- 4) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Kredyt technologiczny jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej udzielanej na zasadach określonych w ustawie.”;

5) w art. 11 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Bank Gospodarstwa Krajowego wypłaca premie technologiczne do wysokości limitu środków na ten cel ustalonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na dany rok budżetowy.

3. W przypadku wyczerpania środków w ramach limitu, o którym mowa w ust. 2, Bank Gospodarstwa Krajowego wstrzymuje wypłaty premii technologicznych i wznawia je w terminie 14 dni od dnia otrzymania od ministra właściwego do spraw gospodarki informacji o zwiększeniu limitu.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Bankowi Gospodarstwa Krajowego z tytułu przyznania premii technologicznej w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020 przysługuje zwrot kosztów określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego jako Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020 oraz Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014–2020.”;

7) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nie narusza tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, udostępnianie przez Bank Gospodarstwa Krajowego informacji stanowiących tajemnicę bankową, związanych z przyznawaniem i wypłatą przez Bank Gospodarstwa Krajowego premii technologicznej, instytucjom uprawnionym do przeprowadzania kontroli oraz organom ochrony prawnej uprawnionym do uzyskania takich informacji na podstawie odrębnych przepisów.”;

8) uchyla się rozdział 3;

9) w art. 17:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „przedsiębiorcą”:

1) którego przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej:

a) 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji

wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 20% przychodów netto albo

- b) 2 500 000 złotych i są niższe niż 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 70% przychodów netto;

- 2) który stosuje przepisy o rachunkowości;
- 3) który nie zalega z zapłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

3. Spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie sprawozdania z badania oraz zatwierdzonego przez organ zatwierdzający sprawozdania finansowego za rok kalendarzowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5.”,

- b) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1;”,

- c) w ust. 6:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;

- 3) sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji

wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;”,

– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) sprawozdanie z działalności badawczej i rozwojowej za ostatni rok obrotowy, przekazane do Głównego Urzędu Statystycznego.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 2 miesięcy od zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 17 ust. 6 pkt 4–9;
- 2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy, z wyszczególnieniem:
 - a) przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych, klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej,
 - b) różnicy w stosunku do poprzedniego roku obrotowego w zakresie:
 - przychodów, o których mowa w lit. a,
 - wydatków na prowadzenie badań i prac rozwojowych,
 - stanu zatrudnienia na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych;
- 3) sprawozdanie z badania sprawozdania, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;
- 4) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.”;

11) uchyla się art. 21;

12) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Pomoc udzielana w ramach programów w obszarze innowacyjności

Art. 21a. Minister właściwy do spraw gospodarki ustanawia programy w obszarze innowacyjności gospodarki, realizujące politykę innowacyjną państwa, dotyczące w szczególności:

- 1) innowacyjnych produktów, usług i rynków;
- 2) kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa;
- 3) kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami;
- 4) umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej;
- 5) internacjonalizacji działalności innowacyjnej;
- 6) powiązań między nauką a gospodarką.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela pomocy finansowej, w ramach ustanowionych programów zgodnie z art. 21a, z przeznaczeniem na:

- 1) pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe;
- 2) wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców;
- 3) wspieranie innowacyjności;
- 4) wspieranie klastrów innowacyjnych;
- 5) usługi doradcze;
- 6) wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych;
- 7) pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców;
- 8) pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

Art. 21c. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana:

- 1) osobom fizycznym rozpoczynającym działalność w obszarze innowacyjności gospodarki;
- 2) przedsiębiorcom;
- 3) podmiotom statutowo działającym na rzecz innowacyjności gospodarki;
- 4) klastrów innowacyjnym;
- 5) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475).

Art. 21d. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, nie może być udzielona:

- 1) podmiotowi określone w art. 21c pkt 1 lub przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, karno-skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;
- 2) podmiotowi określone w art. 21c pkt 2–5, niebędącemu osobą fizyczną, jeżeli członek jego organów zarządzających bądź wspólnik spółki osobowej został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w pkt 1;
- 3) podmiotowi określone w art. 21c pkt 2–5, który:
 - a) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych lub
 - b) pozostaje pod zarządem komisarycznym bądź znajduje się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego;
- 4) podmiotowi zbiorowemu, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli powźmie uzasadnioną wątpliwość co do prawidłowego jej wykorzystania.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli prowadziłyby to do obejścia zasad udzielenia pomocy, w szczególności warunków podmiotowych, przeznaczenia, intensywności lub kwoty tej pomocy.

Art. 21e. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana w formie:

- 1) bezzwrotnego wsparcia finansowego;
- 2) pożyczek;
- 3) finansowania kosztów usług świadczonych przez usługodawców bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej.

Art. 21f. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, może być udzielana również przez podmiot działający na rzecz rozwoju innowacyjności, posiadający potencjał kadrowy, techniczny i finansowy do realizacji programów ustanowionych zgodnie z art. 21a oraz doświadczenie w świadczeniu usług w zakresie innowacyjności.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany w drodze konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. W ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w ust. 2, określa się:

- 1) miejsce, formę i termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,
- 2) tryb przeprowadzenia konkursu,
- 3) szczegółowe wymagania, o których mowa ust. 1,
- 4) przedmiot konkursu, w tym zadania przewidziane do realizacji,
- 5) kwotę przeznaczoną na finansowanie konkursu

– mając na uwadze sprawną organizację i cele ustanowionych programów zgodnie z art. 21a.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje środki finansowe na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.

Art. 21g. 1. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a są przekazywane podmiotowi działającemu na rzecz rozwoju innowacyjności, o którym mowa w art. 21f ust. 1, na podstawie umowy.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jakie środki finansowe zostały przyznane i termin wykonania zadania;
- 2) wysokość przekazanych środków finansowych i tryb płatności;
- 3) warunki przekazania i rozliczenia środków finansowych;
- 4) zobowiązanie do poddania się kontroli;
- 5) zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części środków.

Art. 21h. 1. Do wyboru podmiotów, którym zostanie udzielona pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475), z wyłączeniem art. 45 ust. 5 i art. 47 tej ustawy.

2. Przepis ust. 1 może być odpowiednio stosowany w przypadku pomocy finansowej udzielanej ze środków innych niż pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 21i. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b, uwzględniając efektywne i skuteczne jej wykorzystanie oraz zapewnienie przejrzystości jej udzielania, a także cele programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 i 1452) w art. 17 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku utworzenia przez instytut spółki kapitałowej, o której mowa w ust. 5, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, a także obejmowania lub nabywania akcji i udziałów w takich spółkach, minister nadzorujący przed wydaniem zgody, o której mowa w ust. 5, zasięga opinii ministra właściwego do spraw nauki.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1447 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odwołania Dyrektora albo jego śmierci przed upływem kadencji nowo powołany Dyrektor może odwołać zastępców Dyrektora i przeprowadzić konkurs na stanowiska zastępców Dyrektora.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku odwołania Dyrektora albo jego śmierci przed upływem kadencji, do czasu powołania nowego Dyrektora obowiązki Dyrektora pełni wskazany przez Ministra zastępca Dyrektora lub inna osoba wskazana przez Ministra, spełniająca warunki określone w art. 5 ust. 1, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;

2) w art. 13 w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) złożenia wniosku o odwołanie przez właściwego ministra, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3.”;

3) w art. 14 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Projekty opinii przygotowują komisje Rady właściwe do spraw: finansów, realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacji innych

programów, a w przypadku gdy jest to uzasadnione potrzebą zapewnienia efektywności działania, także inne komisje, powołane przez Przewodniczącego spośród członków Rady.”;

4) w art. 16:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister odwołuje członka Komitetu Sterującego w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 3) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;
- 4) zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 lub utraty poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 2;
- 5) złożenia wniosku o odwołanie przez właściwego ministra, o którym mowa w ust. 1, albo Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do członków Komitetu Sterującego stosuje się odpowiednio przepisy art. 13 ust. 3, 6 i 7.”;

5) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, Centrum może, na podstawie umów, współpracować z podmiotami krajowymi i zagranicznymi.”;

6) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 29 i art. 30 ust. 1 i 2, Centrum może:

1) udzielać finansowania w formie:

- a) wsparcia bezzwrotnego,
- b) pomocy zwrotnej, o której mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu

Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.⁷⁾),

- c) instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 lit. p rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz. Urz. UE L 298 z 26.10.2012, str. 1, z późn. zm.⁸⁾);
- 2) utworzyć spółki, obejmować lub nabywać udziały i akcje lub obejmować warranty subskrypcyjne uprawniające do zapisu lub objęcia akcji w spółkach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą;
- 3) obejmować lub nabywać certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.⁹⁾).

2. Przepisy ust. 1 mogą być odpowiednio stosowane w przypadku wsparcia udzielanego ze środków innych niż pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.”;

7) w art. 42 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uprawnienia Dyrektora do przerwania finansowania projektu w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieterminowego albo nienależytego wykonywania umowy, w szczególności stwierdzenia, na podstawie opinii komisji Rady do spraw realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych lub innej właściwej komisji Rady, lub – w odniesieniu do projektów, o których mowa w art. 17 pkt 6 – Komitetu Sterującego, zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego projektu.”;

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79, Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34, Dz. Urz. UE L 129 z 19.05.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 176 z 7.07.2017, str. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 29.05.2014, str. 18, Dz. Urz. UE L 317 z 4.11.2014, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 286 z 30.10.2015, str. 1.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

- 8) w art. 46:
- a) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) tytułu realizacji zadań Centrum, o których mowa w art. 29 i art. 30 ust. 1 i 2.”,
 - b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 4–7, Centrum może, po uregulowaniu należności podatkowych, wykorzystywać na finansowanie zadań, o których mowa w art. 27, art. 29 i art. 30.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 83:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Akademia i jej instytuty mogą, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i promocji nauki, utworzyć spółki, obejmować lub nabywać i posiadać udziały i akcje spółek handlowych lub obejmować warrandy subskrypcyjne uprawniające do zapisu lub objęcia akcji spółek handlowych. Każda z tych czynności wymaga uprzedniego zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw nauki.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Spółki, o których mowa w ust. 1, których wyłącznym udziałowcem lub akcjonariuszem jest Akademia lub jej instytuty, mogą prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.”;
- 2) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:
 - „Art. 83a. 1. Akademia i jej instytuty, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, mogą tworzyć spółki kapitałowe.
 - 2. Akademia i jej instytuty mogą tworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi jej instytutami, uczelniami lub instytutami badawczymi.
 - 3. Uprzedniego zgłoszenia Prezesowi Akademii wymaga:
- 1) utworzenie spółki kapitałowej z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż wymienione w ust. 2;

2) przystąpienie do spółki kapitałowej, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż wymienione w ust. 2.

4. Prezes Akademii zasięga opinii ministra właściwego do spraw nauki, a następnie może sprzeciwić się dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 3, w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia.

5. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 3, może nastąpić, jeżeli w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia Prezes Akademii nie wniósł sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4. Zgłoszona czynność niedokonana w okresie roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.

6. Uczelnia niepubliczna lub podmioty inne niż wymienione w ust. 2 mogą posiadać w spółce kapitałowej, której współnikiem lub akcjonariuszem jest Akademia lub jej instytuty, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej następuje na podstawie decyzji Ministra, po przeprowadzeniu otwartego naboru wniosków.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Otwarty nabór wniosków jest przeprowadzany nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2b. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o otwartym naborze wniosków zawierający:

- 1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż dwa miesiące od dnia ogłoszenia komunikatu;
- 2) wzór wniosku;
- 3) informacje o sposobie składania wniosków;
- 4) informacje o trybie oceny wniosków.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej zawiera:

- 1) tytuł przedsięwzięcia;
- 2) dane dotyczące wnioskodawcy;
- 3) opis celów i założeń przedsięwzięcia, z uwzględnieniem wpływu jego realizacji na rozwój krajowego środowiska naukowego oraz wzrost konkurencyjności i innowacyjności polskiej gospodarki;
- 4) opis unikatowości przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;
- 5) opis posiadanego potencjału instytucjonalnego oraz kadrowego wnioskodawcy;
- 6) opis zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;
- 7) opis przewidywanych kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia, także na etapie użytkowania planowanej infrastruktury badawczej, w tym informację na temat planowanych źródeł finansowania;
- 8) opis koncepcji naukowo-technicznej realizacji przedsięwzięcia;
- 9) opis koncepcji rozwoju współpracy międzynarodowej w ramach przedsięwzięcia.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przy ocenie wniosków uwzględnia się:

- 1) unikatowość przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;
- 2) zgodność celów i założeń przedsięwzięcia z krajowymi i międzynarodowymi politykami w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji;
- 3) potencjał instytucjonalny oraz kadrowy wnioskodawcy;
- 4) stopień zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;
- 5) zasadność kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia;

- 6) stopień przygotowania przedsięwzięcia do realizacji, w perspektywie krótko i średniookresowej;
 - 7) perspektywę realizacji przedsięwzięcia we współpracy międzynarodowej.”,
 - e) uchyla się ust. 8;
- 2) po art. 4a dodaje się art. 4ab w brzmieniu:

„Art. 4ab. 1. Minister przeprowadza okresowy przegląd przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o okresowym przeglądzie przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) termin składania kwestionariuszy ewaluacyjnych, który nie może być krótszy niż dwa miesiące od dnia opublikowania komunikatu;
- 2) wzór kwestionariusza ewaluacyjnego;
- 3) informacje o sposobie składania kwestionariuszy ewaluacyjnych przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 4a ust. 3;
- 4) informacje o trybie oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych.

3. Przy ocenie przedsięwzięć w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) aktualność celów i założeń przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;
- 2) stopień realizacji przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej w odniesieniu do celów i założeń przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej.

4. Minister rozstrzyga o usunięciu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej z Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej:

- 1) po przeprowadzeniu okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, w przypadku:
 - a) negatywnej oceny zasadności pozostawiania przedsięwzięcia na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej,
 - b) niezłożenia przez wnioskodawcę kwestionariusza ewaluacyjnego w wyznaczonym terminie;

2) na wniosek wnioskodawcy.

5. Do oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 3.”;

3) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych przy:

1) wpisywaniu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej,

2) przyznawaniu środków finansowych na zadania określone w art. 5 pkt 4, 6–10b i 11a

– wnioskodawca może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji albo pisemnej informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1a, złożyć do Ministra wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osobę, która uprzednio oceniała lub opiniowała:

1) przedsięwzięcie w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, w ramach wpisu na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;

2) wniosek o przyznawanie środków finansowych będący przedmiotem decyzji Ministra.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz. U. poz. 1767 oraz z 2016 r. poz. 1311 i 1933) w art. 14 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zwalnia się z podatku dochodowego od osób prawnych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, dochód z tytułu zbycia udziałów (akcji), nabytych w latach 2016–2023 przez spółkę kapitałową lub spółkę komandytowo-akcyjną, której”.

Art. 14. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do osiągniętych przychodów i poniesionych kosztów począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 15. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Jednostki mogą stosować przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy kończący się po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. Monitoringiem, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego, są objęte osoby, które rozpoczęły studia trzeciego stopnia lub uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego nie wcześniej niż w 2016 r.

2. W 2017 r. minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie udostępnia wyników monitoringu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dotyczącym doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego.

Art. 17. Do postępowań w sprawie przyznania statusu centrum badawczo-rozwojowego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Z dniem 31 grudnia 2017 r. likwiduje się państwowy fundusz celowy o nazwie „Fundusz Kredytu Technologicznego”, zwany dalej „Funduszem”.

2. Środki pieniężne pozostające na rachunku Funduszu w dniu jego likwidacji Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego prowadzi obsługę wierzytelności kredytowych Funduszu do czasu ich całkowitej spłaty oraz prowadzi i odpowiada za postępowania dotyczące egzekucji roszczeń wynikających z tych wierzytelności oraz obsługę finansowo-księgową.

4. Środki uzyskane ze spłaty kredytów technologicznych oraz zwrotów premii technologicznych, udzielonych ze środków Funduszu, pomniejszone o poniesione przez Bank Gospodarstwa Krajowego koszty obsługi kredytów i egzekucji roszczeń wynikających z udzielonych kredytów Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu ich uzyskania.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

- 1) roczne sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;
- 2) kwartalne sprawozdanie o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;
- 3) kwartalne sprawozdanie o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;
- 4) sprawozdania z wykonania planu finansowego państwowego funduszu celowego, w terminie do dnia 1 marca 2018 r.;
- 5) roczne sprawozdanie uzupełniające o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych, w terminie do dnia 5 lutego 2018 r.;
- 6) roczne sprawozdanie uzupełniające o stanie należności z tytułu papierów wartościowych według wartości księgowej, w terminie do dnia 5 lutego 2018 r.;
- 7) roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego państwowego funduszu celowego w układzie zadaniowym, w terminie do dnia 5 marca 2018 r.;
- 8) bilans oraz sprawozdanie z wpływów i wydatków według stanu na dzień likwidacji Funduszu, wraz ze wstępnym wykonaniem 2017 r. – do końca lutego 2018 r. oraz z danymi ostatecznymi – do dnia 31 marca 2018 r.

6. Sprawozdania określone w ust. 5 pkt 2–7 są sporządzane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.¹⁰⁾).

Art. 19. Do środków funduszu innowacyjności, o którym mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 8, zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 21 ust. 4 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1, art. 2 i art. 8, w brzmieniu dotychczasowym.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935, 1089, 1475, 1529 i 1537.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1–3, art. 8 i art. 13, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

UZASADNIENIE

1. Uzasadnienie potrzeby i cel wydania aktu

Projektowana ustawa przewiduje zmiany mające na celu likwidację lub ograniczenie barier w prowadzeniu działalności innowacyjnej oraz podniesienie atrakcyjności podatkowych instrumentów wsparcia działalności innowacyjnej w Polsce.

Potrzeba poprawy otoczenia działalności innowacyjnej została podniesiona w *exposé* Pani Beaty Szydło, Prezesa Rady Ministrów w dniu 18 listopada 2015 r. Z kolei w dniu 18 stycznia 2016 r. powołane zostały Rada i Międzyresortowy Zespół ds. Innowacyjności. W toku prac Rady i Zespołu powstała koncepcja szybkiego wdrożenia do polskiego prawa najlepiej opisanych instrumentów wsparcia działalności innowacyjnej, co znalazło wyraz w *ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej* (Dz. U. poz. 1933, z późn. zm.). Jednocześnie podjęte zostały prace nad przygotowaniem projektu drugiej ustawy poświęconej innowacyjności.

Opracowanie projektu ustawy stanowi odpowiedź na postulaty różnych środowisk, w szczególności przedsiębiorców, jednostek naukowych oraz inwestorów. Stanowi także realizację zobowiązań wynikających z *Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju* przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 16 lutego 2016 r., *Strategii doskonałości naukowej, nowoczesnego szkolnictwa wyższego partnerstwa z biznesem i społecznej odpowiedzialności nauki* ogłoszonej przez MNiSW we wrześniu 2016 r. oraz *Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju* przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 14 lutego 2017 r.

Projekt ustawy ma charakter horyzontalny tzn. zakłada zmianę przepisów ograniczających innowacyjność w różnych ustawach. Opracowanie katalogu ustaw i przepisów wymagających zmian zostało dokonane w procesie szerokich konsultacji, których efektem była *Biała księga innowacji*. Pierwszym etapem prac nad *Białą księgą innowacji* było dokonanie przeglądu dokumentów strategicznych oraz analiz i raportów eksperckich o tematyce związanej z innowacyjnością pod kątem zidentyfikowanych w nich barier i problemów dotyczących krajowego systemu innowacji. Kolejnym etapem były konsultacje on-line (prowadzone w dniach 16 marca–15 kwietnia 2016 r.),

podczas których zainteresowane osoby i instytucje mogły przedstawić problemy i bariery w zakresie innowacyjności w Polsce oraz propozycje rozwiązań. W ramach konsultacji on-line zgłoszono 340 propozycji. Następnie przeprowadzono spotkania z przedstawicielami środowisk naukowych, przedsiębiorstw oraz organizacji pozarządowych. Na podstawie powyższego opracowany został projekt *Białej księgi innowacji*, który w sierpniu i wrześniu 2016 r. został poddany konsultacjom z głównymi interesariuszami, zwłaszcza przedstawicielami świata biznesu i inwestorów. Na podstawie *Białej księgi innowacji* opracowany został przedmiotowy projekt tzw. drugiej ustawy o innowacyjności. Niektóre zagadnienia wskazane w *Białej księdze innowacji*, z uwagi na pilność zostały ujęte w tzw. pierwszej ustawie o innowacyjności (*ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej*). Z kolei wybrane zagadnienia z uwagi na specjalistyczny i wymagający wielu zmian zakres tematyczny będą przedmiotem regulacji w ramach odrębnych ustaw, w szczególności:

- 1) doktoraty wdrożeniowe – *ustawa z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 859);
- 2) *Projekt ustawy o Sieci Badawczej: Łukasiewicz* (poprzednio: projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym opracowany przez MNiSW przy współpracy Ministerstwa Rozwoju i innych zainteresowanych resortów);
- 3) prosta spółka akcyjna (prace w tym zakresie koordynuje Ministerstwo Rozwoju);
- 4) utworzenie sądów patentowych (ds. własności intelektualnej) jako odrębnych wydziałów w sądach apelacyjnych; prace w tym zakresie koordynuje Ministerstwo Sprawiedliwości, propozycje powinny powstać w 2017 r.

Ponadto niektóre z zagadnień poruszonych w *Białej Księdze Innowacji* są przedmiotem zainicjowanych w 2016 r. prac nad opracowaniem ustawy dotyczącej szkolnictwa wyższego w Polsce – projekt „Ustawa 2.0”. Trzy niezależne grupy ekspertów opracowały założenia do nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, które zostały w lutym 2017 r. udostępnione na stronie internetowej MNiSW. Równolegle prowadzona była debata ze środowiskiem naukowym i akademickim na temat zmian w systemie szkolnictwa wyższego i nauki, w tym dyskusji nad przedstawionymi trzema projektami. Debata i konsultacje społeczne odbyły się w ramach cyklicznych konferencji – Narodowego Kongresu Nauki, którego zwieńczeniem była konferencja w Krakowie

w dniach 19–21 września 2017 r., podczas której ogłoszono skierowanie do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych *projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* oraz *projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Niniejszy projekt ustawy opracowany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego we współpracy z Ministrem Rozwoju i Finansów oraz wskazane wyżej projekty stanowią pakiet zmian legislacyjnych mających na celu stworzenie środowiska sprzyjającego prowadzeniu działalności innowacyjnej w Polsce.

2. Obecny stan systemu innowacyjności w Polsce

Innowacje to interaktywny proces, w którym różni aktorzy komunikują się ze sobą, współpracują i ustanawiają długoterminowe relacje w ramach tzw. narodowych lub sektorowych systemów innowacji. W obu przypadkach centralnym elementem są innowacyjne firmy oraz opracowywane i wdrażane przez nie innowacyjne rozwiązania¹⁾. Państwa różnią się w zakresie wskaźników dotyczących funkcjonowania systemów innowacji oraz ścieżek budowania potencjału innowacyjnego²⁾. W latach 2008–2015 zwiększył się w Polsce udział nakładów na badania i rozwój w stosunku do Produktu Krajowego Brutto (tzw. wskaźnik GERD) z 0,6% do 1%, ale nadal jest on niższy niż wartość wskaźnika GERD dla Unii Europejskiej (wzrost z 1,76% do 1,95%). Pozytywnym zjawiskiem jest zmiana struktury finansowania GERD, w szczególności rosnący udział przedsiębiorstw w finansowaniu prac badawczo-rozwojowych (wzrost w latach 2008–2015 z 30% do 39%). Utrzymanie tego pozytywnego trendu stanowić będzie główne wyzwanie w perspektywie najbliższych lat. Bardziej kompleksową formą porównania systemów innowacji są indeksy innowacji, z których najważniejszy to *European Innovation Scoreboard*, oceniający Polskę jako „umiarkowanego innowatora”. W poniższej tabeli przedstawiono porównanie wartości sumarycznego wskaźnika innowacyjności w UE, Polsce i wybranych państwach w latach 2008 i 2015.

¹⁾ OECD, *Innovative Networks. Co-operation in National Innovation Systems*, Paryż 2001.

²⁾ OECD, *OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2016*, Paryż 2016, str. 162.

Tabela. Porównanie wartości sumarycznego wskaźnika innowacyjności w wybranych państwach

	UE	Polska	Słowacja	Węgry	Czechy	Estonia	Niemcy	Dania
2008	0,495	0,289	0,317	0,345	0,412	0,416	0,624	0,623
2015	0,521	0,291	0,350	0,354	0,433	0,447	0,631	0,700

Źródło: http://ec.europa.eu/growth/industry/innovation/facts-figures/scoreboards_pl

Z powyższej tabeli wynika, że w latach 2008–2015 dokonał się tylko nieznaczny progres w zakresie innowacyjności, zwłaszcza na tle innych państw. Polska ustępuje pod względem innowacyjności państwom zaliczanym do liderów innowacyjności, jak Dania czy Niemcy, ale także najbliższym sąsiadom zaliczanym do grupy tzw. nowych państw członkowskich, jak Słowacja, Węgry, Czechy czy Estonia.

Zarówno funkcjonowanie systemu innowacji w Polsce, jak i jej miejsce w międzynarodowych rankingach nie odpowiadają możliwościom i aspiracjom rozwojowym kraju, które zostały określone w *Planie na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, Strategii na rzecz doskonałości naukowej, nowoczesnego szkolnictwa wyższego, partnerstwa z biznesem i społecznej odpowiedzialności nauki oraz Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju*. W związku z powyższym zadaniem instytucji publicznych (krajowych i regionalnych) jest zapewnienie rozwoju tego systemu, w tym prawidłowej realizacji takich jego funkcji, jak:

- 1) tworzenie wiedzy (baza naukowa – infrastruktura) i jej transfer do gospodarki (komercjalizacja wyników badań);
- 2) zapewnienie odpowiednio przygotowanych zasobów ludzkich;
- 3) zapewnienie zasobów finansowych;
- 4) pobudzenie popytu na innowacyjne rozwiązania;
- 5) promocja przedsiębiorczości.

Projektowana ustawa oraz pozostałe ustawy tworzące pakiet ustaw na rzecz innowacyjności mają na celu eliminację głównych barier ograniczających realizację ww. funkcji oraz stworzenie warunków sprzyjających innowacyjności. Niniejszy projekt koncentruje się przede wszystkim na kwestiach związanych z tworzeniem wiedzy i jej transferem do gospodarki oraz finansowaniem procesów powstawania

innowacyjnych przedsięwzięć, zwłaszcza zwiększania nakładów prywatnych na badania i rozwój.

3. Rozwiązania proponowane w projekcie ustawy

3.1. Art. 1 i art. 2: zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawa o PIT) oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (ustawa o CIT)

Zmiany w ustawach podatkowych mają na celu wprowadzenie instrumentów podatkowych, które wspierałyby prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej (B+R) i są zmianami symetrycznymi – w obu ustawach zostały zaproponowane możliwie tożsame rozwiązania, zgodnie z dotychczas stosowaną metodą regulacji tych podatków.

Przepisy zaproponowane w projekcie wprowadzają zmiany w zakresie tzw. ulgi B+R, tj. prawa do odliczenia od podstawy opodatkowania określonej kwoty kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez przedsiębiorcę na działalność badawczo-rozwojową (kosztów kwalifikowanych), a w szczególności zakładają:

- zwiększenie wysokości odliczenia z tytułu ulgi B+R,
- rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych,
- wprowadzenie ulgi B+R dla podmiotów, które posiadają status centrum badawczo-rozwojowego nadany na podstawie *ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z późn. zm.),
- nadanie nowego brzmienia niektórym przepisom ustawy w celu ich doprecyzowania.

3.1.1. Pkt 1

Jest to zmiana dostosowawcza, wynikająca z projektowanych zmian w zakresie systemu wsparcia podmiotów mających status centrum badawczo-rozwojowego. Z uwagi na to, że w projektowanej ustawie proponuje się likwidację funduszu innowacyjności i uchylenie art. 21 w *ustawie o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej*, konieczne jest uchylenie pkt 15 w art. 14 ust. 2 ustawy o PIT, który

reguluje kwestie powstania przychodu dla celów podatku dochodowego odnośnie do środków przekazywanych do tego funduszu.

3.1.2. Pkt 2 lit. a tiret pierwsze i drugie

W zmianie tej proponuje się:

- zmianę brzmienia pkt 1 w art. 26e ust. 2 ustawy o PIT w taki sposób, aby wyraźnie określić, że za koszty kwalifikowane uznaje się należności i składki na ubezpieczenia społeczne opłacane z tytułu m.in. stosunku pracy, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika; zmiana ta jest konieczna z uwagi na zgłaszane wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie,
- rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych o należności z tytułu umów o dzieło oraz umów zlecenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne opłacane z tytułu tych należności; należności te będą stanowiły koszty kwalifikowane w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w całości czasu przeznaczanego na wykonanie usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

Propozycje wprowadzenia powyższych zmian były zgłaszane w toku prac nad *Białą księgą innowacji*.

3.1.3. Pkt 2 lit. a tiret trzecie

Zmiana przewiduje rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych o koszty nabycia sprzętu specjalistycznego w prowadzonej działalności B+R, w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych, które nie są środkami trwałymi. Dotychczasowe regulacje mogły budzić wątpliwości, czy nabycie sprzętu laboratoryjnego niebędącego środkiem trwałym, może stanowić koszt kwalifikowany. Wątpliwości takie były zgłaszane przez partnerów społecznych w toku prac nad *Białą księgą innowacji* oraz w trakcie prac parlamentarnych nad *ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej*. Rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych pozwoli wyeliminować te wątpliwości.

3.1.4. Pkt 2 lit. a tiret czwarte

Przepis doprecyzowuje, że kosztem kwalifikowanym są jedynie ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu *ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, a także nabycie wyników badań naukowych od takiej jednostki, na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. Dotychczasowe brzmienie przepisów budziło wątpliwości podatników, czy wszystkie ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne oraz wyniki badań muszą pochodzić od jednostek naukowych.

3.1.5. Pkt 2 lit. a tiret piąte

Propozycja zakłada umożliwienie odliczenia kosztu zakupu usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej. Jak wskazano w toku konsultacji publicznych projektu ustawy, aby przedsiębiorca mógł z takiej aparatury skorzystać, musi wcześniej przeszkolić swojego pracownika, co jest czasochłonne, a jednocześnie wiedza ta może zostać wykorzystana jednorazowo. Przedsiębiorca z reguły potrzebuje w procesie realizacji projektu szybkiego zbadania właściwości swojego produktu. W odpowiedzi na taką sytuację, proponuje się uzupełnienie przepisu ustawy.

3.1.6. Pkt 2 lit. a tiret szóste

Projektowana ulga podatkowa w postaci odliczenia 100% kosztów kwalifikowanych nie nosi znamion pomocy publicznej. Z tego też względu koszty kwalifikowane związane z uzyskaniem tzw. ochrony patentowej będą mogły być odliczane przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od ich wielkości.

3.1.7. Pkt 2 lit. b

Zaproponowany przepis, dotyczący rozliczania w ramach ulgi na B+R kosztów prac rozwojowych, gdy następuje ono przez odpisy amortyzacyjne od wartości niematerialnych i prawnych wywoływał wątpliwości interpretacyjne, podniesione również w ramach konsultacji publicznych i opiniowania. Uzasadnione jest doprecyzowanie regulacji dotyczącej kosztów kwalifikowanych przez jednoznaczne uwzględnienie wszystkich, wskazanych w ustawie o PIT i ustawie o CIT, sposobów rozliczania prac rozwojowych.

3.1.8. Pkt 2 lit. c

Projekt ustawy przewiduje zmianę zasad wsparcia podmiotów mających status centrum badawczo-rozwojowego nadanego na podstawie *ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej*. Proponowane rozwiązania zakładają rezygnację z funduszu innowacyjności tworzonego w przedsiębiorstwie. Zamiast tego centra badawczo-rozwojowe będą dysponowały rozszerzonym katalogiem kosztów kwalifikowanych, wzorowanym na katalogu kosztów, które centra badawczo-rozwojowe mogą obecnie na podstawie *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie funduszu innowacyjności* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1201) odpisywać na fundusz innowacyjności.

Do tego dodatkowego katalogu kosztów należą koszty odpisów amortyzacyjnych od budynków, budowli i lokali wykorzystywanych do prac B+R oraz koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych uzyskanych od osób trzecich (ust. 3a dodawany w art. 26e ustawy o PIT).

Wysokość kosztów kwalifikowanych z tytułu odpisów amortyzacyjnych od budynków, budowli i lokali, a także koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych uzyskanych od osób trzecich ograniczono do 10% przychodów z prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. Ponadto jeżeli tylko część budynku, budowli lub lokalu będzie wykorzystywana w prowadzonej działalności B+R, do kosztów kwalifikowanych będą zaliczone odpisy amortyzacyjne w odpowiedniej części (ust. 3b i 3c dodawane w art. 26e ustawy o PIT).

W celu zapewnienia zgodności z prawem europejskim, projekt zawiera zastrzeżenia o warunkach udzielania pomocy publicznej, bowiem ulga dla centrów badawczo-rozwojowych (w części dotyczącej osobnego katalogu kosztów kwalifikowanych oraz w części pochodzącej z podwyższenia limitu ogólnego katalogu kosztów kwalifikowanych o 50 punktów procentowych) będzie pomocą publiczną, udzielaną zgodnie z *rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu* (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), co będzie regulował ust. 3d dodawany w art. 26e ustawy o PIT. W przypadku przekroczenia progów, o których mowa w rozporządzeniu 651/2014, pomoc tę będzie trzeba notyfikować do Komisji Europejskiej (dodawane w art. 26e ust. 3e). Zgodnie z ww. rozporządzeniem

Komisji ustalono także limit takiej pomocy, który wynosi dwukrotność limitów, o których mowa w ust. 3e. Powyżej tych kwot nie można już udzielać pomocy publicznej. W dodawanych w art. 26e ustawy o PIT ust. 3g wskazana jest dozwolona intensywność pomocy publicznej dla centrów badawczo-rozwojowych. Projekt zakłada wyłączenie możliwości skorzystania z przedmiotowych rozwiązań, przez przedsiębiorstwa będące w trudnej sytuacji ekonomicznej oraz przedsiębiorstwa, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikających z wcześniejszych decyzji KE (ust. 3h dodawany w art. 26e ustawy o PIT). Przedsiębiorca będzie także zobowiązany do składania informacji o odliczeniach do właściwego urzędu skarbowego (ust. 3i dodawany w art. 26e ustawy o PIT). Należy zaznaczyć, że w odniesieniu do centrów badawczo-rozwojowych, już obecnie podlegają one regulacjom związanym z pomocą publiczną (w zakresie funduszu innowacyjności). Aby projektowana preferencja podatkowa była zgodna z ww. rozporządzeniem Komisji musi być wyraźnie określony okres jego obowiązywania, zgodny z ww. rozporządzeniem. Stąd ulga dla CBR-ów będzie stosowana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 zdanie pierwsze w związku z art. 59 (ulga będzie obowiązywać do końca 2020 r., a w przypadku wydłużenia obowiązywania rozporządzenia Komisji 651/2014, również na ten okres).

3.1.9. Pkt 2 lit. d

W tej zmianie proponuje się nadać nowe brzmienie ust. 5 w art. 26e ustawy o PIT. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu, koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiejkolwiek formie. W projektowanym brzmieniu dodane zostanie, że koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały odliczone od podstawy obliczenia podatku. Ma to zapobiec takim sytuacjom, w których raz odliczone od podstawy obliczenia podatku koszty kwalifikowane z tytułu nabycia np. materiałów lub surowców, będą odliczane przez podatnika ponownie np. po wytworzeniu z nich środka trwałego, jako odpisy amortyzacyjne.

Dotychczas podatnicy, którzy prowadzili choćby niewielką część działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej, nie mogli korzystać z ulgi B+R. Kwestie te były zgłaszane przez partnerów społecznych w toku prac nad *Białą księgą innowacji*. Wychodząc naprzeciw tym postulatом, proponuje się, aby prawo do ulgi (odliczenia

kosztów) przysługiwało w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie stanowią kosztów prowadzenia działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej.

Aktualne kwoty kosztów kwalifikowanych wydatków na B+R, które można odliczyć od podstawy obliczenia podatku to:

- 1) 50% kosztów osobowych;
- 2) 50% pozostałych kosztów, jeżeli podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą (MŚP) w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) 30% pozostałych kosztów, dla pozostałych przedsiębiorców.

Rozwiązanie zawarte w projekcie zakłada podwyższenie kwoty maksymalnego odliczenia wszystkich kosztów kwalifikowanych na działalność B+R od podstawy obliczenia podatku do 100%, a dla przedsiębiorców mających status centrum badawczo-rozwojowego do 150%. Rozwiązania te mają zachęcić przedsiębiorców do inwestowania w działalność B+R oraz wykazywania nakładów ponoszonych na innowacje. Obecna wysokość odliczeń, mimo jej sukcesywnego podnoszenia, jest stosunkowo niska. Podniesienie wysokości ulgi było jednym z głównych postulatów zgłaszanych przez partnerów społecznych w toku prac nad *Białą księgą innowacji*.

3.1.10. Pkt 3 lit. a i b

Obowiązujące przepisy ustawy o PIT regulują również kwestię tzw. zwrotu gotówkowego dla przedsiębiorców rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej, którzy ponoszą wydatki na działalność badawczo-rozwojową, ale z uwagi na niewystarczający dochód nie mogą dokonać pełnego odliczenia w ramach ulgi B+R. W takiej sytuacji mogą oni, alternatywnie do rozliczenia ulgi B+R w kolejnych latach podatkowych, wystąpić o zwrot nieodliczonej kwoty ulgi B+R. Zastrzeżono obowiązek zwrotu tej kwoty w przypadkach określonych w art. 26ea ust. 5 ustawy o PIT, m.in. w przypadku likwidacji działalności gospodarczej przed upływem trzech lat podatkowych. Dodawany w tej zmianie w art. 26ea ust. 5a reguluje zasady zwrotu tej kwoty.

W zmianie tej doprecyzowano również redakcję przepisu art. 26ea ust. 5 ustawy o PIT, przez wyczerpujące wymienienie form zakończenia działalności gospodarczej przez płatnika. Uwagi w tym zakresie zgłaszane były w trakcie prac parlamentarnych nad

ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej.

3.2. Art. 3. Zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

W przedmiotowej zmianie proponuje się uregulowanie kwestii związanej z wykazywaniem przez przedsiębiorców w części sprawozdania finansowego – *Dodatkowe informacje i objaśnienia*, wysokości poniesionych kosztów związanych z pracami badawczymi i rozwojowymi, które nie zostały ujęte w aktywach bilansu.

W art. 3 ust. 1 pkt 14 w związku z art. 33 ust. 2 i 3 *ustawy o rachunkowości* zdefiniowane zostały prace rozwojowe stanowiące wartości niematerialne i prawne oraz zasady ich amortyzacji. Jednocześnie zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 32 koszty zakończonych prac rozwojowych, które nie zakończyły się sukcesem lub z innych powodów nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych, ujmowane są w pozostałych kosztach operacyjnych. Ponadto, stosownie do art. 49 ust. 2 pkt 3 *ustawy o rachunkowości*, ważniejsze osiągnięcia w dziedzinie badań i rozwoju powinny być ujmowane w sprawozdaniu z działalności, jednak zgodnie z art. 8 ust. 1, określając politykę rachunkowości, należy zapewnić wyodrębnienie zdarzeń istotnych do oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki. Zatem ponoszone koszty związane z pracami badawczymi i rozwojowymi, niestanowiące jednak wartości niematerialnych i prawnych, mogą nie zostać wyodrębnione w systemie rachunkowości jednostki oraz w sprawozdaniu finansowym.

Powyższe oznacza, że faktyczna wysokość nakładów na B+R ponoszonych przez przedsiębiorców nie jest znana, a w związku z tym, zasadne jest zapewnienie ujawnienia rzeczywistej wysokości kosztów ponoszonych na prace badawcze i prace rozwojowe w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego w części *Dodatkowe informacje i objaśnienia*.

Mając powyższe na uwadze zmiana polegająca na dodaniu pkt 11 „informacje o kosztach związanych z pracami badawczymi i pracami rozwojowymi, które nie zostały zakwalifikowane zgodnie z art. 33 ust. 2 *ustawy o rachunkowości* do wartości niematerialnych i prawnych” w ust. 2 załącznika nr 1 (...) „Zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 *ustawy*, dla jednostek innych niż banki, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji” pozwoli

uporządkować obecny stan prawny wykazywania wydatków na działalność badawczo-rozwojową w polityce rachunkowości oraz sprawozdaniu finansowym jednostki. Uregulowanie to przyczyni się również do częściowego rozwiązania problemów związanych z ujmowaniem w statystyce publicznej nakładów na działalność badawczo-rozwojową.

3.3. Art. 4. Zmiany w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

Wprowadzenie do ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) prawnych możliwości korzystania z instrumentów finansowych oraz pomocy finansowej o charakterze zwrotnym (pożyczki, poręczenia oraz wsparcie kapitałowe) jako dodatkowego narzędzia (wskazanego w zmienionym art. 4 ust. 1b), pozwoli Agencji na większą elastyczność realizacji zadań i optymalizację inwestycyjną (katalog form pomocy finansowej jest określony w art. 6b ust. 2 ustawy). Potrzeba nowelizacji ustawy w tym zakresie wynika z niedoskonałości rynku finansowego, przejawiającej się tym, iż projekty gospodarczo i ekonomicznie zasadne nie zawsze mogą uzyskać rynkowe finansowanie. Instrumenty zwrotne cechują się tym, że wymuszają oparcie inwestycji o rzetelny rachunek ekonomiczny, tworzą możliwość wsparcia większej liczby projektów w znacznie dłuższym horyzoncie czasowym, a także stanowią odnawialne źródło kapitału.

Adekwatność, a co za tym idzie celowość i atrakcyjność instrumentów zwrotnych, w dużej mierze powiązane są z bieżącą sytuacją makroekonomiczną (korelacja z awersją kapitału prywatnego na ryzyko inwestycyjne). Aby w jak największym stopniu instrumenty odpowiadały na potrzeby danej grupy docelowej oraz zachowały swoją elastyczność w sytuacji zmian na poziomie przedsiębiorstw (tj. mikroekonomicznym), zasadne jest nadania uprawnień Agencji do samodzielnego (w tym przy udziale instytucji otoczenia biznesu) kreowania instrumentów zwrotnych. Agencja, poza środkami pochodzącymi z UE (które w zakresie instrumentów zwrotnych cechują się schematami wdrażania przyjętymi na poziomie wspólnotowym), dysponuje również środkami budżetowymi oraz bierze czynny udział w międzynarodowych projektach. Te dodatkowe źródła finansowania w części przeznaczonych na instrumenty zwrotne mają często stosunkowo niewielkie alokacje i są ukierunkowane na przetestowanie nowych instrumentów zwrotnych/rozwiązań finansowania,

realizujących pewne specyficzne założenia, np. dotyczące innowacyjnego wymiaru przedsięwzięć w danej branży. Nadanie Agencji uprawnień do tworzenia instrumentów zwrotnych pozwoli również na zapewnianie komplementarności wdrażanych działań, np. udzielanie pomocy o charakterze zwrotnym przedsiębiorcom realizującym innowacyjne przedsięwzięcia, którzy uprzednio ukończą program akceleracyjny i znajdą odbiorcę swoich usług/produktów. Takie podejście skutecznie ograniczy również ryzyko realizacji nietrafionych instrumentów finansowych lub działań z nimi powiązanych, w tym kierowanie ich do niewłaściwej grupy odbiorców.

Zastosowanie mechanizmów zwrotnych umożliwi zwrot kapitału do Agencji po 2023 r., który będzie mógł stanowić źródło dalszego wsparcia polskiej polityki innowacyjnej.

Również Komisja Europejska wskazuje na istotne znaczenie instrumentów zwrotnych w strategii wykorzystania funduszy strukturalnych, wskazując na następujące zalety tego rodzaju finansowania: możliwość zwiększenia trwałości polityki spójności przez możliwość reinwestowania środków, wzmacnianie współpracy administracji, przedsiębiorstw i instytucji finansowych, wzmocnienie zdolności instytucjonalnej (partnerstwa i zaufania między sektorem publicznym i prywatnym), stwarzanie mocniejszej zachęty dla efektywności wydatkowania środków publicznych, stworzenie skutecznych mechanizmów koordynacji i racjonalizacji dostępnej oferty wsparcia czy wykorzystanie efektu dźwigni finansowej. Biorąc pod uwagę zmiany rynku gospodarczego i finansowego, a przede wszystkim rodzaj i zakres działań Agencji, niezbędnym jest zapewnienie mu ustawowej możliwości korzystania instrumentów finansowych oraz pomocy zwrotnej.

Agencja w celu realizacji swoich zadań będzie mogła, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki, utworzyć spółkę lub nabyć udziały lub akcje spółki mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą (projektowany art. 6ba).

Potrzeba nowelizacji przedmiotowej ustawy wynika także z konieczności uwzględnienia w przepisach ustawy roli PARP jako administratora danych osobowych odbiorców i uczestników usług. Dane te są gromadzone i przetwarzane w rejestrze podmiotów świadczących usługi rozwojowe (Baza Usług Rozwojowych), którego prowadzenie należy do ustawowych zadań PARP. Na mocy znowelizowanych przepisów ustawy (art. 6aa dodany *ustawą z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych*

w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 1475)), PARP pełni funkcję administratora wszystkich danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych w rejestrze BUR, z wyjątkiem danych osobowych odbiorców i uczestników usług. Wyłączenie to uniemożliwia skuteczną realizację pozostałych zadań ustawowych, m.in. udostępniania przez PARP wszystkich danych gromadzonych w rejestrze instytucjom zarządzającym regionalnymi programami operacyjnymi na potrzeby obsługi środków publicznych przeznaczonych na zakup usług rozwojowych.

Prowadzenie rejestru stanowi realizację zobowiązania przyjętego przez stronę polską w ramach podpisanej 23 maja 2014 r. Umowy Partnerstwa a także zobowiązania wynikającego z zaakceptowanego przez Komisję Europejską w dniu 17 grudnia 2014 r. Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Zgodnie z powyższą umową, rejestr stanowi centralny element krajowego systemu zapewniania jakości wsparcia w obszarze szkoleń i doradztwa. Powiązanych z nim jest 14 regionalnych systemów (Podmiotowych Systemów Finansowania, PSF), w ramach których przyznawane i rozliczane jest wsparcie skierowane do odbiorców i uczestników tych usług. Między przyznaniem a rozliczeniem wsparcia wszystkie czynności związane z jego realizacją odbywają się wyłącznie za pośrednictwem rejestru. Oznacza to, że wszystkie dane dotyczące odbiorców i uczestników związane z realizacją usługi są gromadzone i przetwarzane za jego pośrednictwem. Powierzenie PARP, jako podmiotowi prowadzącemu rejestr, administrowania tymi danymi umożliwi nie tylko skuteczną realizację jej ustawowych zadań, ale przede wszystkim zwiększy efektywność całego systemu wsparcia polskich przedsiębiorców w tym obszarze. Swobodny przepływ danych osobowych uczestników i odbiorców usług między rejestrem a 14 systemami dystrybucji zmniejszy ryzyko związane z opóźnieniami w rozliczaniu wsparcia oraz zwiększy skuteczność mechanizmów kontrolnych.

3.4. Art. 5. Zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym

Proponowana zmiana ma na celu wzmocnienie roli Urzędu Dozoru Technicznego w sferze poszerzania świadomości podmiotów m.in. wytwarzających i eksploatujących urządzenia techniczne, w zakresie bezpiecznego ich funkcjonowania oraz popularyzowania wiedzy technicznej. Proponowana zmiana pozwoli m.in. na aktywne uczestniczenie w uzgadnianiu planów, programów dydaktycznych szkół technicznych

i uczelni wyższych obejmujących swoim zakresem kształcenie z dziedziny bezpieczeństwa technicznego urządzeń. Urząd Dozoru Technicznego, jako instytucja, która na co dzień ma styczność z dynamicznym procesem rozwoju techniki posiada kompetencje do wykazywania inicjatyw w tym zakresie i przyczyniania się do wdrażania ich w życie. Przez popularyzację nauki i techniki Urząd będzie mógł w jeszcze większym stopniu realizować główną misję, jako jednostka dozoru technicznego, wyrażoną w art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym* – zapewnianie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych.

Dzięki zaproponowanej treści nowego art. 37a ust. 1 UDT będzie mógł udzielać wsparcia podmiotom, których działalność obejmuje popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego. Zaproponowany przepis nie nakłada na Urząd wymogu współdziałania z jakimikolwiek podmiotami, ani też nie nakłada na inne podmioty wymogu współdziałania z UDT. Przepis ten daje jedynie możliwość takiego współdziałania. Mając na uwadze, że funkcjonowanie jednostek dozoru technicznego na podstawie *ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym* opiera się o system prawa administracyjnego, w myśl którego zasadą jest działanie ściśle na podstawach i w granicach prawa (zasada legalizmu), Urząd Dozoru Technicznego może wykonywać wyłącznie zadania, które są przewidziane w ustawie.

Artykuł 37a ust. 2 określa zakres podmiotowy wsparcia. Może być ono udzielane jedynie instytucjom kultury oraz jednostkom naukowym. Artykuł 37a ust. 3 stanowi, że wsparcie udzielane przez UDT może mieć formę bezzwrotnej pomocy finansowej lub pomocy niebędącej pomocą finansową. Ustęp 4 precyzuje zakres przedmiotowy wsparcia – może być ono udzielne jedynie na przedsięwzięcia mające na celu popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego. Artykuł 37a ust. 5 nakłada na podmiot, który otrzymał wsparcie od UDT, obowiązek jego wykorzystania zgodnie z celem, na który zostało ono udzielone.

Artykuł 37a ust. 6 nakłada na UDT obowiązek kontroli udzielonego wsparcia i stanowi, że będzie się ono odbywało na podstawie sprawozdań. Artykuł 37a ust. 7 nakłada na podmiot, który otrzymał wsparcie od UDT obowiązek rozliczania uzyskanego wsparcia, a także nakazuje zwrot wsparcia wykorzystanego w części lub całości niezgodnie

z przeznaczeniem albo pobranego lub w nadmiernej wysokości. Artykuł 37a ust. 8 stanowi, iż szczegółowe warunki udzielenia wsparcia są każdorazowo określone w drodze umowy, a także określa minimalne wymagania względem umowy wsparcia.

3.5. Art. 6. Zmiany w ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych

3.5.1. Pkt 1

Część rzeczników patentowych zawiesza swoje uprawnienia do wykonywania zawodu na okres pozostawania w stosunku pracy np. w charakterze eksperta w Urzędzie Patentowym RP. Powinno to, tak jak w przypadku innych zawodów prawniczych, tj. adwokatów i radców prawnych, skutkować automatyczną utratą przez te osoby praw wyborczych do organów samorządu na czas trwania zawieszenia. Powyższe dotyczy utraty zarówno czynnego, jak i biernego prawa wyborczego do organów samorządu rzeczników patentowych na ten czas. Uzasadnione jest to przede wszystkim koniecznością zagwarantowania organom samorządowym niezależności od jakiegokolwiek wpływu z zewnątrz (w tym ze strony organu, przed którym występują rzecznicy patentowi) oraz koniecznością zapewnienia swobody w działaniach korporacyjnych wszystkim czynnym członkom samorządu rzeczników patentowych.

Mając na uwadze fakt, że samorząd rzeczników patentowych stanowi samorząd zawodowy w rozumieniu art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, należy zaznaczyć, że w opinii wnioskodawcy przedmiotowa propozycja wzmacnia konstytucyjne gwarancje niezależności tego samorządu. Wspomniany artykuł Konstytucji RP odnosi się bowiem do samorządów reprezentujących „osoby wykonujące zawody zaufania publicznego”. Tymczasem pozbawienie praw wyborczych do organów samorządu – na podstawie projektowanych przepisów – ma obowiązywać jedynie na czas zawieszenia prawa wykonywania zawodu. Powyższy argument nie odnosi się jedynie do literalnego brzmienia Konstytucji RP, ale w opinii wnioskodawców oddaje *ratio legis*. Chodzi tu mianowicie o zapewnienie osobom wykonującym zawody zaufania publicznego funkcjonowania autonomicznego reprezentanta, niezależnego od nawet pośredniego wpływu na jego działanie ze strony organu, przed którym występują rzecznicy patentowi.

3.5.2. Pkt 2

Zapewnienie rzecznikom patentowym prawa do przeglądania dokumentów samorządu (w tym sprawozdań finansowych), możliwości otrzymywania kopii i odpisów z tych dokumentów oraz uczestniczenia w jawnych posiedzeniach kolegialnych organów samorządu jest konieczne z uwagi na zachowanie transparentności działań samorządu rzeczników patentowych względem jego członków. Z uwagi na istotność tej materii konieczne jest uregulowanie tej kwestii na poziomie ustawowym.

3.6. Art. 7 pkt 1, 3–6, art. 9 i art. 11. Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych oraz w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk

Celem projektowanych zmian jest zwiększenie zakresu działania spółek celowych tworzonych przez uczelnie i instytutów naukowe Polskiej Akademii Nauk (PAN). Zgodnie z proponowanymi zmianami spółki celowe, obok prowadzenia działalności związanej z komercjalizacją bezpośrednią i pośrednią, mogłyby również prowadzić dodatkową działalność gospodarczą, pod warunkiem wyodrębnienia tej działalności pod względem organizacyjnym i finansowym. Umożliwi to spółkom celowym bardziej efektywną działalność, w szczególności realizację zadań komplementarnych do komercjalizacji bezpośredniej i pośredniej np. realizację badań zleconych przez przedsiębiorstwa czy usług doradczo-biznesowych przy wykorzystaniu potencjału badawczo-rozwojowego uczelni i jednostek macierzystych. Dzięki temu spółki celowe będą mogły mieć status tzw. „jednego okna” w zakresie komunikacji i współpracy jednostki macierzystej, zwłaszcza uczelni, z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Proponowana zmiana wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym przez środowiska jednostek naukowych oraz biznesowych.

Umożliwienie uczelniom i instytutom naukowym PAN tworzenia spółek kapitałowych w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nimi ma na celu stworzenie ram prawnych umożliwiających realizację dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych, których elementy (części składowe) często umieszczone są w różnych częściach kraju (przyjmujących postać tzw. wirtualnych lub sieciowych infrastruktur badawczych). Umożliwi to także udział partnerów gospodarczych w realizacji tych przedsięwzięć na transparentnych zasadach. Dotyczy to zwłaszcza przejrzystych zasad dostępu do infrastruktury i potencjalnych korzyści, które powinny być zgodne z przepisami o pomocy publicznej. Spółki te będą mogły być tworzone

wspólnie przez uczelnie, instytuty badawcze i instytuty naukowe PAN. Utworzenie spółki z innym podmiotem albo innymi podmiotami wymagać będzie uprzedniego zgłoszenia właściwemu ministrowi (a w przypadku PAN – Prezesowi Akademii), który w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia będzie mógł sprzeciwić się dokonaniu tej czynności. W przypadku tworzenia spółek z tzw. „innymi partnerami” przez instytuty badawcze, Akademię i jej instytuty, termin ten zostanie wydłużony do 45 dni, z uwagi na potrzebę zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw nauki. Proponowana zmiana wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym przez środowiska jednostek naukowych oraz biznesowych, zgłaszane w ramach konkursu na wsparcie infrastruktury badawczej w działaniu 4.2 Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój.

Mając na uwadze potrzebę zapobiegnięcia ewentualnej utracie przez „spółki infrastrukturalne” kontroli nad infrastrukturą badawczą proponuje się wprowadzenie ograniczenia udziałów uczelni niepublicznych i podmiotów, innych niż jednostki naukowe. Podmioty takie będą mogły posiadać łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego. Ograniczenie ma również na celu zapewnienie zgodności z przepisami o pomocy publicznej. Proponowana infrastruktura będzie musiała mieć w przeważającej mierze charakter niegospodarczy i powinna służyć całemu środowisku naukowemu, co oznacza, że jej większościami udziałowcami/akcjonariuszami powinny być jednostki naukowe i uczelnie. Udział przedsiębiorstw dotyczyłby tylko części gospodarczej i będzie miał sens, gdy firma wniesie co najmniej 10% kosztów związanych z działalnością niegospodarczą (to zapewni jej uprzywilejowany dostęp do infrastruktury w części gospodarczej). Obecnie przykładowo w Program Operacyjny Inteligentny Rozwój działalność gospodarcza stanowi min. 40% projektu. Większa część działalności gospodarczej jest zwykle również finansowana przez uczelnie i jednostki naukowe, co oznacza że ewentualny udział firm wynosi w granicach 4% kosztów ogółem całego projektu. Proponowany udział 25% jest wystarczający w świetle dotychczasowego zainteresowania firm inwestowaniem w otwartą i służącą całemu środowisku naukowemu infrastrukturę badawczą.

Analogiczne do powyższych rozwiązania wprowadza się w *ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk*. W *ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych*, proponuje się wprowadzenie rozwiązań zapewniających wpływ ministra

właściwego do spraw nauki, na utworzenie spółki kapitałowej w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, a także obejmowanie lub nabywanie akcji i udziałów w takich spółkach. Proponuje się wprowadzenie obowiązku zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw nauki, przed wyrażeniem zgody przez ministra nadzorującego (co wynika z obowiązującego ust. 5 w art. 17). Odrębność rozwiązań zaproponowanych dla instytutów badawczych związana jest ze znacznie szerzej określonym celem tworzenia spółek kapitałowych. Instytut może tworzyć je, obejmować lub nabywać akcje i udziały, nie tylko w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych (jak jest w przypadku uczelni, PAN i jej instytutów), ale również w celu prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i upowszechniania nauki oraz pozyskiwania środków finansowych na działalność statutową. W celach tych mieszczą się przedsięwzięcia z zakresu infrastruktury badawczej, które mogą być zarówno elementem działań w obszarze transferu technologii, jak również stanowić źródło dochodów instytutu badawczego. Powyższe oznacza, że już w obowiązującym stanie prawnym instytuty badawcze mogą tworzyć spółki kapitałowe w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej. Z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie chce ograniczenia dotychczasowej swobody działań instytutów badawczych, zawarte w art. 9 propozycje nie są zatem tożsame z tymi, które zaproponowano dla uczelni, PAN i jej instytutów.

3.6.1. Pkt 6

Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu, wymaganie posiadania aktualnego dorobku naukowego lub doświadczenia w prowadzeniu działalności badawczo-rozwojowej dotyczy wszystkich osób prowadzących zajęcia dla doktorantów, a zatem także np. lektorów, którzy są pracownikami dydaktycznymi i nie mają obowiązku prowadzenia badań naukowych. Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie, że wymagania związane z dorobkiem naukowym lub doświadczeniem wdrożeniowym dotyczą tylko osób prowadzących zajęcia w zakresie dyscyplin, w których prowadzone są studia doktoranckie.

Proponowane rozwiązanie sprzyja realizacji procesu dydaktycznego na studiach doktoranckich w zakresie niektórych efektów kształcenia przez osoby mające bogate doświadczenie zawodowe np. wdrożeniowe, ale nieposiadające dorobku naukowego w przedmiotowym obszarze. Zapobiegnie to niepożądanym zjawiskom, jak

np. uniemożliwianiu doktorantom pozyskiwania i rozwijania istotnych umiejętności miękkich przydatnych w pracy naukowej w ramach programu studiów, nie zaś np. na kursach dodatkowych i szkolenia.

3.7. Art. 7 pkt 2. Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym

Na podstawie obowiązujących przepisów ww. ustawy (art. 13b) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi monitoring karier zawodowych absolwentów (ELA). Monitoring jest prowadzony na podstawie danych zawartych w ogólnopolskim wykazie studentów oraz danych gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach ubezpieczonych lub kontach płatników składek. Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie objęcia monitoringiem również losów doktorantów i osób ze stopniem doktora lub doktora habilitowanego. Proponowany zakres zmian obejmuje:

- 1) rozszerzenie zakresu podmiotowego monitoringu o uczestników studiów doktoranckich i osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego;
- 2) rozszerzenie zakresu przedmiotowego monitorowania, obejmującego również okres studiów (pierwszego, drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz studiów trzeciego stopnia);
- 3) modyfikację zmiennej pozwalającej na identyfikację powiatu zamieszkania z wykorzystaniem krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju (TERYT).

Umożliwione zostanie prowadzenie systematycznego przeglądu sytuacji edukacyjno-zawodowej studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz uczestników studiów trzeciego stopnia; regulacja ta pozwoli na monitorowanie sytuacji zawodowej uczestników studiów doktoranckich, przed uzyskaniem stopnia doktora, a także stanowić będzie istotne uzupełnienie możliwości monitorowania w ramach systemu ELA dotyczącej:

- 1) mobilności edukacyjnej studentów, w szczególności chodzi o zjawisko porzucania studiów (*dropout*) na wszystkich rodzajach studiów objętych monitorowaniem;
- 2) podejmowania pracy zawodowej w trakcie studiów (ponownie na wszystkich rodzajach studiów objętych monitorowaniem), co pozwoli na ocenę w jaki sposób studenci i uczestnicy studiów doktoranckich łączą swoją aktywność edukacyjną oraz zawodową. W szczególności, umożliwi to identyfikowani na ile działania te są

strategią ułatwiającą podjęcie aktywności zawodowej (w tym w przypadku aktywności zawodowej doktorantów, pracy na uczelni lub innych jednostkach badawczych czy badawczo-naukowych), czy też podejmowanie pracy zawodowej przyczynia się do pogorszenia wyników, rezygnacji ze studiów, nieterminowego ich zakończenia lub przedłużania się okresu, który upływa do uzyskania stopnia naukowego doktora.

Konsekwencją zmiany przepisów art. 13b ust. 1 będzie dostosowanie przepisów art. 13b ust. 2, tak aby umożliwiał on wykorzystywanie dla potrzeb dokonywania monitorowania, danych gromadzonych w wykazach określonych w art. 31a *ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (tj. osób, którym nadano stopień doktora lub doktora habilitowanego), art. 129a *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym* (wykaz nauczycieli akademickich oraz pracowników naukowych), art. 201a (ogólnopolski wykaz doktorantów). W związku z powyższym, należy w art. 13b ust. 3 pkt 2 lit. e uzupełnić wykaz informacji o rok i miesiąc skreślenia z listy studentów (studiów pierwszego, drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich oraz studiów trzeciego stopnia).

Wskazana jest także prawidłowa identyfikacja powiatu zamieszkania studentów i uczestników studiów trzeciego stopnia, absolwentów oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego wymaga zastosowania do identyfikacji powiatów klasyfikacji stosowanej w statystyce publicznej. Wymaga to modyfikacji przepisów art. 13b ust. 4 pkt 4 *ustawy*, tak, aby ZUS przekazywał w zbiorze danych pierwsze cztery cyfry oraz siódmą cyfrę krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) na podstawie adresu zameldowania lub zamieszkania, lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej, co powinno zastąpić obecny przepis wskazujący na przekazywanie informacji o pierwszych trzech cyfrach kodu pocztowego. Wyniki przeglądu w postaci zagregowanej udostępniane są na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz w zanonimizowanej formie, na wniosek podmiotom zainteresowanym.

3.8. Art. 8. Zmiany w ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej

Projekt zakłada zmiany *ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* polegające m.in. na uchyleniu rozdziału 3 „Fundusz Kredytu Technologicznego” (dalej: FKT). Planowane rozwiązanie ma na celu zlikwidowanie państwowego funduszu celowego w formie rachunku bankowego, obsługiwanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Do 2008 r. FKT funkcjonował na mocy *ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej*. Zgodnie z przepisami tej ustawy Bank Gospodarstwa Krajowego udzielał i dokonywał umorzeń kredytów technologicznych. Na podstawie *ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* dokonano zmiany formy prawnej Funduszu i z dniem 1 stycznia 2009 r. został utworzony państwowy fundusz celowy Fundusz Kredytu Technologicznego, który przejął aktywa i zobowiązania dotychczas funkcjonującego FKT.

Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki. W latach 2007–2015 FKT finansowany był ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach działania 4.3. Kredyt technologiczny Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka na lata 2007–2013 oraz ze środków budżetu państwa. Kontynuacją Kredytu technologicznego jest Kredyt na innowacje technologiczne w poddziałaniu 3.2.2. Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020. Dla wdrażania tego poddziałania Minister Rozwoju (obecnie Minister Rozwoju i Finansów) na podstawie umowy powierzył Bankowi Gospodarstwa Krajowego pełnienie roli Instytucji Pośredniczącej.

Zasada przekazywania środków finansowych na realizację zadań w ramach programu operacyjnego na rachunek bankowy funduszu celowego wiąże się z koniecznością stosowania przepisów art. 29 *ustawy o finansach publicznych*. Podstawą gospodarki finansowej państwowego funduszu celowego jest roczny plan finansowy, stanowiący załącznik do ustawy budżetowej. Wszelkie zmiany związane z finansowaniem realizacji zadania wymagają wprowadzenia zmian do planu finansowego. Zgodnie z art. 29 ust. 12 zmian w planie finansowym FKT dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki po uzyskaniu zgody ministra do spraw finansów publicznych i opinii

sejmowej komisji do spraw budżetu. Procedura ta powoduje znaczne utrudnienia, wstrzymuje działania i opóźnia ich realizację.

W związku z zakończeniem czynności związanych z administrowaniem tzw. „starych kredytów technologicznych” i wykorzystaniem środków pochodzących z ich spłaty nie ma uzasadnienia do dalszego utrzymywania państwowego funduszu celowego Funduszu Kredytu Technologicznego. Po zlikwidowaniu FKT wsparcie sektora MSP w formie kredytu technologicznego będzie kontynuowane na dotychczasowych zasadach, w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020. Zmiana ustawy w zakresie likwidacji państwowego funduszu celowego FKT będzie skutkować skróceniem czasu przekazywania środków beneficjentom Programu. Dotychczas płatności na rzecz beneficjentów były realizowane dwuetapowo, za pośrednictwem rachunku pfc FKT – najpierw następowało zasilenie rachunku pfc FKT środkami z budżetu środków europejskich, a następnie z rachunku państwowego funduszu celowego FKT zlecano przelew tych samych środków do beneficjenta. Po zmianie ustawy Bank Gospodarstwa Krajowego, na podstawie odpowiedniego upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów, będzie zlecał przelewy z budżetu środków europejskich bezpośrednio na rachunek beneficjenta, bez uprzedniego zasilania rachunku pfc FKT. Rozwiązanie to ułatwi przepływy finansowe i realizację poddziałania 3.2.2 PO IR – Kredyt na innowacje technologiczne, gdyż skrócony zostanie proces przekazywania dotacji beneficjentom, po zatwierdzeniu płatności. Zmiana ustawy odnośnie do pfc FKT nie ma wpływu na zakres funkcjonowania samego instrumentu wsparcia.

Wprowadzenie zmian zawartych w pkt 6 ma na celu przeniesienie dotychczasowego art. 14 ust. 5 do art. 11a. Nie jest to zmiana merytoryczna, a jedynie przeniesienie tego przepisu we właściwe przedmiotowo miejsce, w związku z uchyleniem w całości rozdziału 3 ustawy.

Wprowadzenie zmian zawartych w pkt 7 ma na celu rozgraniczenie procesów wymagających stosowania i przestrzegania przepisów *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe*, co odnosić się powinno wyłącznie do kwestii związanych z przyznawaniem kredytów technologicznych (rola banków kredytujących), od zadań Banku Gospodarstwa Krajowego jako Instytucji Pośredniczącej, działającej w szczególności na podstawie art. 10 ust. 1 *ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie*

finansowej 2014–2020. Doświadczenia Banku Gospodarstwa Krajowego w powyższym obszarze wskazują na utrudnienia m.in. w zakresie współpracy z instytucjami uprawnionymi do przeprowadzania działań kontrolnych w ramach projektów. Zaproponowany przepis odzwierciedla pełne intencje ustawodawcy, wskazując jednoznacznie, jakim podmiotom i na jakich zasadach Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać informacji objętych tajemnicą bankową w zakresie dotyczącym przyznawania i wypłaty premii technologicznej bez pośrednictwa Instytucji Zarządzającej PO IR 2014–2020. Przepis ten wskazuje także na to, iż upoważnienie do dostępu do informacji związanych z przyznawaniem i wypłatą przez Bank Gospodarstwa Krajowego premii technologicznych będą miały wyłącznie podmioty uprawnione do uzyskania tego typu informacji na podstawie odrębnych przepisów i w trybie przewidzianym w tych przepisach.

Zmiany w rozdziale 4 Status centrum badawczo-rozwojowego w art. 17 i art. 19 *ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* wynikają ze zmiany *ustawy o rachunkowości* od 1 stycznia 2017 r. i mają na celu zapewnienie przejrzystości obowiązujących przepisów. Zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisem art. 17 ust. 2 pkt 1 *ustawy* status centrum badawczo-rozwojowego mogli uzyskać przedsiębiorcy, którzy za poprzedni rok uzyskali przychód z tytułu sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych w kwocie określonej w przepisach *ustawy o rachunkowości* jako minimalny przychód ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wymagany do prowadzenia ksiąg rachunkowych. Do 31 grudnia 2016 r. była to kwota 1,2 mln EUR. Od dnia 1 stycznia 2017 r. jest to kwota 2 mln EUR. W związku z tym, w celu zachowania wysokości przychodów netto, których wysokość warunkuje uzyskanie statusu centrum badawczo-rozwojowego na poziomie nie wyższym niż 1,2 mln EUR, proponuje się ustalenie przedmiotowej kwoty na poziomie 5 mln zł. Przy ustaleniu wysokości tej kwoty wzięto pod uwagę wysokość kursów z pierwszego dnia roboczego października w latach 2014–2016, a otrzymaną kwotę zaokrąglono w dół do pełnej kwoty w mln zł. Przyjęcie takiego rozwiązania jest korzystne dla przedsiębiorców, gdyż dotychczas kwota przychodów umożliwiająca uzyskanie statusu centrum badawczo-rozwojowego była znana dopiero po październiku danego roku i uzależniona była od wysokości kursu EUR. Pozostawiono obowiązek stosowania zasad rachunkowości określonych *ustawą o rachunkowości* przez przedsiębiorców wnioskujących o uzyskanie

statusu centrum badawczo-rozwojowego bez względu na kwoty określone w ustawie o rachunkowości.

Proponuje się również wprowadzenie w art. 17 ust. 2 możliwości ubiegania się o status centrum badawczo-rozwojowego przez przedsiębiorców prowadzących w przeważającej części działalność badawczo-rozwojową, ale osiągających przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych, w wysokości niższej od dotychczas wymaganej przepisami ustawy. Status centrum badawczo-rozwojowego będą mogli uzyskać przedsiębiorcy, których przychody ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych mieszczą się w granicach od 2,5 mln zł do 5,00 mln zł oraz których przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych stanowią co najmniej 70% przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych. Tym samym przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie badań i rozwoju będą mogli uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego i korzystać z uprawnień przysługujących tym podmiotom. Powyższe spowoduje również konieczność odpowiedniej zmiany w art. 17 ust. 3 oraz w ust. 5 pkt 5 ustawy.

W art. 17 ust. 2 pkt 1 lit. a oraz b zakłada się doprecyzowanie, że przychody netto powinny dotyczyć sprzedaży wytworzonych przez przedsiębiorcę usług badawczo-rozwojowych. Tym samym zamienione zostałyby sformułowanie „ze sprzedaży własnych usług badawczo-rozwojowych” na „ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych”. Należy również dodać dla zapewnienia jasności przepisów, że usługi badawczo-rozwojowe, o których mowa w przepisie, to usługi sklasyfikowane do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług. Analogicznych zmian dokonać należy w art. 17 ust. 6 pkt 2 ustawy. Jednocześnie art. 17 ust. 6 pkt 3 i art. 19 ust. 1 pkt 3 ustawy wymaga doprecyzowania, że sprawozdanie z badania powinno również zawierać informację o wartości przychodów netto z tytułu sprzedaży usług badawczo-rozwojowych lub praw własności przemysłowej, co ułatwi weryfikację spełnienia warunków uzyskania statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Przepisy art. 17 ust. 3 i ust. 6 pkt 3 oraz art. 19 ust. 1 pkt 3 ustawy, niniejszym projektem ustawy, zostaną dostosowane do przepisów *ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym* (Dz. U. poz. 1089).

W art. 17 w ust. 6 proponuje się dodanie pkt 9 wprowadzającego obowiązek załączania do wniosku o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego sprawozdania z działalności badawczej i rozwojowej za ostatni rok obrotowy, przekazywanego do GUS. Obowiązek ten ma charakter formalny i nie nakłada dodatkowego obowiązku na przedsiębiorcę, gdyż przedsiębiorca, prowadząc działalność badawczo-rozwojową, jest zobowiązany do sporządzania odpowiednich sprawozdań w ramach statystyki publicznej.

W związku z likwidacją funduszu innowacyjności proponuje się usunięcie obowiązku wykazywania kwoty, o którą został pomniejszony podatek dochodowy z tytułu wykorzystania środków funduszu innowacyjności (art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. c). W związku ze zmianą systemu wsparcia centrów badawczo-rozwojowych, fundusz innowacyjności ulegnie likwidacji (uchylony art. 21 ustawy).

W ustawie proponuje się rozszerzenie możliwości wspierania działalności innowacyjnej (przez wprowadzenie nowego rozdziału 4a) przez ministra właściwego do spraw gospodarki, przez ustanawianie programów w obszarze innowacyjności gospodarki. Mogą one dotyczyć w szczególności rozwoju innowacyjnych produktów, usług i rynków, kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa, kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami, umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej, internacjonalizacji działalności innowacyjnej i powiązań między nauką a gospodarką. Programy te będą miały charakter uzupełniający do obecnie istniejących instrumentów wsparcia i będą stanowiły narzędzie do szybkiej reakcji na pojawiające się problemy hamujące rozwój innowacyjności.

W ramach tworzonych programów udzielana będzie pomoc finansowa z przeznaczeniem na wspieranie innowacyjności, usługi doradcze, wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych, wspieranie klastrów innowacyjnych, wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców, pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców, pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe oraz pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

Zostanie określone, iż pomoc finansowa może być udzielana osobom fizycznym, rozpoczynającym działalność w obszarze innowacyjności gospodarki, przedsiębiorcom, podmiotom statutowo działającym na rzecz innowacyjności gospodarki, klastrów innowacyjnym oraz partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Ustawa określa także sytuacje, przy zaistnieniu

których pomoc finansowa nie będzie mogła być udzielona, oraz możliwe formy udzielanej pomocy finansowej, którymi będą bezzwrotne wsparcie finansowe, pożyczki oraz finansowanie kosztów usług świadczonych przez usługodawców bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej.

Ustawa umożliwia udzielanie pomocy finansowej bezpośrednio przez ministra właściwego do spraw gospodarki lub przez podmiot działający na rzecz rozwoju innowacyjności, który wybrany został w drodze konkursu. Określono podstawowe warunki, jakie taki podmiot musi spełniać, tj. musi posiadać potencjał kadrowy, techniczny i finansowy do realizacji zadań przewidzianych w konkursie oraz doświadczenie w świadczeniu usług w zakresie innowacji. Podmiot ten będzie transferował otrzymane środki finansowe na rzecz ostatecznych beneficjentów pomocy finansowej, co oznacza, że nie wystąpi pomoc publiczna na jego poziomie. Stanowi się ponadto, iż środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie programów, które będą realizowane przez podmiot wybrany w konkursie, muszą być przekazywane na podstawie umowy oraz określa minimalne wymagania względem takiej umowy.

W odniesieniu do trybu, w jakim minister będzie mógł dokonać wyboru podmiotów, którym będzie udzielona pomoc finansowa, odsyła się do odpowiednich przepisów rozdziału 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475), z wyłączeniem art. 45 ust. 5 i art. 47 tej ustawy.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, uwzględniając efektywne i skuteczne jej wykorzystanie oraz zapewnienie przejrzystości jej udzielania, a także cele ustanowionych programów.

3.9. Art. 10. Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

W myśl art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, w przypadku odwołania Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, przed upływem kadencji nowo powołany Dyrektor Centrum może przeprowadzić konkurs na stanowiska zastępców Dyrektora Centrum. Przepis wymagał doprecyzowania w zakresie uprawnień nowo powołanego Dyrektora Centrum do

odwołania zastępców Dyrektora Centrum. Dyrektor Centrum może odwołać zastępców Dyrektora Centrum w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2 ustawy. Określony w tym przepisie katalog jest katalogiem zamkniętym i nie uwzględnia sytuacji odwołania przez nowo powołanego Dyrektora Centrum, zastępców Dyrektora Centrum. Jednocześnie przepis ten uprawnia nowo powołanego Dyrektora Centrum do przeprowadzenia konkursu na stanowiska zastępcy Dyrektora Centrum. Zaproponowane nowe brzmienie art. 9 ust. 3 uzupełnia tę lukę przez wprowadzenie możliwości odwołania zastępców Dyrektora przez nowo powołanego Dyrektora i przeprowadzenie konkursu na ich stanowiska.

W ustawie brak jest przepisów określających, kto i na jakich zasadach ma kierować Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, w przypadku odwołania Dyrektora Centrum lub jego śmierci. W celu wypełnienia tej luki, w projekcie zaproponowano dodanie w art. 9 ustawy ust. 3a określającego kto i przez jak okres czasu może pełnić obowiązki Dyrektora Centrum w wyżej wymienionych przypadkach. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem ust. 3a do czasu powołania nowego Dyrektora obowiązki Dyrektora Centrum pełni wskazany przez ministra właściwego do spraw nauki, zwanego dalej „ministrem”, zastępca Dyrektora Centrum lub inna osoba wskazana przez ministra, spełniająca warunki określone w art. 5 ust. 1 ustawy, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

W myśl przepisów ustawy prawo ministra dokonywania zmian w składzie Rady Centrum oraz Komitetu Sterującego do spraw badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa (zwanego dalej „Komitetem Sterującym”) jest ograniczone do sytuacji, o których mowa w art. 13 ust. 4 ustawy, tj. złożenia rezygnacji, utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy, niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków, zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy (korzystania z pełni praw publicznych i braku prawomocnego skazania za przestępstwo umyślne lub skarbowe oraz śmierci członka). Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy te same przesłanki odwołania dotyczą również członków Komitetu Sterującego.

Brak jest natomiast możliwości odwołania członków Rady Centrum na wniosek ministrów, którzy wskazali ich jako swoich przedstawicieli do składu Rady Centrum.

Analogiczna sytuacja dotyczy ministrów i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, którzy wskazali kandydatów na członków Komitetu Sterującego.

Projekt ustawy uzupełnia tę lukę, dając ministrom, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 oraz art. 16 ust. 1 ustawy, i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, możliwość wystąpienia do ministra właściwego do spraw nauki z wnioskiem o odwołanie wskazanego przez nich członka Rady Centrum lub Komitetu Sterującego i powołanie w to miejsce innej osoby.

Zmiana w art. 14 ust. 5 dotyczy określenia zakresu przedmiotowego działania komisji Rady Centrum. Obecne przepisy stanowią, że Przewodniczący Rady powołuje spośród członków Rady komisje właściwe do spraw: finansów, realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań Centrum. Po zmianie obligatoryjne będzie działanie komisji do spraw: finansów, realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacji innych programów. Fakultatywne będzie powołanie innych komisji.

Zmiana art. 30 ust. 3 oraz dodanie art. 30a ustawy są ze sobą powiązane i wynikają z dwóch zasadniczych okoliczności. Pierwszą z nich są wątpliwości interpretacyjne wynikające z konstrukcji art. 30 ust. 3. Obecne jego brzmienie nie pozwala przesądzić czy Centrum może nabywać instrumenty inne niż udziały i akcje, czy udział Centrum w spółkach może mieć miejsce wyłącznie w ramach współpracy z podmiotami krajowymi i zagranicznymi, a także czy Centrum – w związku z realizacją swoich zadań – może zawierać z podmiotami krajowymi i zagranicznymi inne umowy niż umowy o wspólne przedsięwzięcie. Art. 30 ust. 3 w nowej redakcji będzie podstawą współpracy Centrum z podmiotami krajowymi i zagranicznymi, nie odnosząc się do form tej współpracy – precyzuje jedynie, że w celu jej zawiązania niezbędna jest umowa.

Drugą okolicznością, która uzasadnia proponowaną zmianę, jest nieobecność w ustawie wyraźnego zbioru narzędzi pozwalających Centrum na realizowanie jego zadań ustawowych za pomocą instrumentów finansowych oraz innych instrumentów zwrotnych. Choć Centrum stało się jednym z istotnych elementów systemu wdrażania programów finansowanych ze środków Unii Europejskiej, to w przeciwieństwie np. do przepisów regulujących działanie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawa ustrojowa Centrum nie wskazuje takich środków. Wprowadzenie do ustawy wyraźnej możliwości udzielania finansowania nie tylko w formie wsparcia bezzwrotnego, ale

również pomocy zwrotnej i instrumentów finansowych, pozwoli Centrum na zwiększenie elastyczności w realizacji zadań i optymalizację inwestycyjną.

Instrumenty zwrotne, w szczególności instrumenty finansowe, cechują się tym, że wymuszają oparcie inwestycji o rzetelny rachunek ekonomiczny, tworzą możliwość wsparcia większej liczby projektów w znacznie dłuższym horyzoncie czasowym, a także stanowią odnawialne źródło kapitału. Co więcej, jak wskazują przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, instrumenty finansowe umożliwiają zastosowanie efektu dźwigni finansowej, zaś związane z nimi możliwości łączenia różnych form środków publicznych i prywatnych w celu wspierania celów polityki publicznej oraz np. rewolwingowe formy finansowania sprawiają, że wsparcie udzielone z pomocą instrumentów finansowych ma charakter zrównoważony i długotrwały (por. motyw 34 *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006* (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.)).

Poza umożliwieniem efektywniejszej realizacji celów Centrum, zastosowanie instrumentów zwrotnych może zapewnić źródło dalszego wsparcia polskiej polityki innowacyjnej, po zakończeniu finansowania obecnych programów finansowanych ze środków Unii Europejskiej w 2023 r., co jest zgodne z zawartymi w wyżej przywołanym rozporządzeniu 1303/2013 regułami ponownego wykorzystania środków zwróconych z instrumentów finansowych. Biorąc pod uwagę zmiany rynku gospodarczego i finansowego, a przede wszystkim rodzaj i zakres działań Centrum, niezbędne jest zapewnienie ustawowej możliwości korzystania z instrumentów zwrotnych.

Zagadnienie związane z udziałem w spółkach zostało przeniesione do nowego art. 30a ust. 1, który zbiorczo wskazuje instrumenty, którymi może posłużyć się Centrum przy

realizacji swoich zadań. Z tego względu obok dotychczasowego udziału w spółkach wyraźnie wskazano możliwość korzystania przez Centrum w swoich działaniach z pomocy zwrotnej oraz instrumentów finansowych. Dodatkowo, choć *ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) nie wyłącza wprost możliwości obejmowania i nabywania certyfikatów inwestycyjnych przez jednostki sektora finansów publicznych, to z uwagi na pojawiające się w tym zakresie wątpliwości, w szczególności w kontekście wykładni celowościowej art. 49 *ustawy o finansach publicznych*, zasadne jest wskazanie wprost możliwości obejmowania i nabywania certyfikatów inwestycyjnych przez Centrum. Instrumenty te zapewniają bowiem długoterminowe finansowanie i umożliwiają pozyskanie mieszanego kapitału publiczno-prywatnego.

Wyraźne wprowadzenie do zakresu narzędzi Centrum możliwości tworzenia spółek, obejmowania i nabywania akcji, udziałów, warrantów i certyfikatów inwestycyjnych oraz korzystania z pomocy zwrotnej i instrumentów finansowych, sprzyja zmianie modelu funkcjonowania Centrum w zakresie udzielanego wsparcia – z dotacyjno-pasywnego na pożądaną model aktywny, który umożliwi Centrum sprawowanie kontroli nad środkami publicznymi w sposób przemyślany i przez dłuższy czas ich obiegu w gospodarce.

W końcu, uwzględniając możliwość finansowania realizacji zadań Centrum ze środków krajowych, w art. 30a ust. 2 *ustawy* zasadne jest wyraźne wskazanie, że proponowane instrumentarium ma zastosowanie nie tylko w kontekście programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, ale również z innych źródeł.

3.10. Art. 12. Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki

Polska Mapa Drogowa Infrastruktury Badawczej (zwana dalej „PMDIB”) powinna stanowić ważny instrument służący prowadzeniu całościowej i długoterminowej polityki w zakresie rozwoju strategicznej infrastruktury badawczej w Polsce oraz wsparciu udziału polskich zespołów naukowych w najważniejszych europejskich i międzynarodowych projektach tego typu. Rozwój strategicznej infrastruktury badawczej ma bowiem fundamentalne znaczenie przy prowadzeniu polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

Infrastruktury badawcze są osią tzw. trójkąta wiedzy, który łączy obszary badań naukowych, szkolnictwa wyższego oraz innowacji. Odgrywają one przez to kluczową rolę w rozwoju wiedzy i technologii, gdyż są jednym z najważniejszych instrumentów zbliżania do siebie szerokiego grona interesariuszy – naukowców, przedsiębiorców, studentów, a także samych obywateli – w celu poszukiwania odpowiedzi na najbardziej palące problemy i wyzwania współczesnego świata. Przez świadczenie szerokiego wachlarza usług, coraz częściej także cyfrowych, infrastruktury badawcze integrują uczestników sektora nauki i innowacji, a także otwierają go na nowe osoby. Infrastruktury badawcze skupiają ponadto w sobie istotny potencjał ludzki oraz inwestycyjny, dzięki czemu znacząco wpływają na rozwój społeczno-gospodarczy na poziomie regionalnym, krajowym, a nierzadko międzynarodowym.

Projektowane zmiany mają na celu usprawnienie modelu tworzenia oraz funkcjonowania PMDIB. Są one odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez środowisko naukowe, a także wynikają z pogłębionej analizy i oceny dotychczasowego funkcjonowania PMDIB przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Aktualne przepisy dotyczące PMDIB przewidujące m.in. wydanie odrębnego rozporządzenia określającego wzór wniosku czy tryb oceny wniosków o wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na PMDIB, wymagają uelastycznienia, gdyż w obecnym kształcie nie zapewniają ministrowi właściwemu ds. nauki właściwych podstaw do kształtowania efektywnych procesów związanych z zarządzaniem PMDIB. Z drugiej strony niezbędne jest ich uzupełnienie o kwestie związane z monitoringiem oraz ewentualnym usuwaniem przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej już wpisanych na PMDIB.

Głównym celem proponowanych zmian jest zatem kompleksowe uregulowanie spraw związanych z funkcjonowaniem PMDIB. Ich wejście w życie umożliwi prowadzenie ministrowi właściwemu do spraw nauki pełnego spektrum działań nadających PMDIB kształt zgodny z polityką państwa w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji.

Proponowane zmiany koncentrują się przede wszystkim na stworzeniu efektywnego oraz przejrzystego mechanizmu aktualizacji PMDIB. Przewiduje się, że proces aktualizacji PMDIB, uruchamiany nie rzadziej niż raz na cztery lata, będzie przebiegał dwutorowo. Jego głównym elementem będzie przeprowadzenie otwartego naboru wniosków o wpisanie przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej

na PMDIB. Po ich ocenie, dokonanej w oparciu o kryteria zawarte w ustawie, minister właściwy do spraw nauki podejmie decyzję o wpisie wybranych przedsięwzięć na PMDIB. Ponadto proponuje się, aby w ramach procesu aktualizacji PMDIB był przeprowadzany okresowy przegląd przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej już wpisanych na PMDIB. Jego celem będzie ocena aktualności celów i założeń tych przedsięwzięć oraz analiza stopnia ich realizacji. W przypadku negatywnej oceny zasadności pozostawiania danego przedsięwzięcia na PMDIB lub niezłożenia kwestionariusza ewaluacyjnego w wyznaczonym terminie, przedsięwzięcie zostanie usunięte z PMDIB. W ramach proponowanych zmian zakłada się również możliwość usunięcia przedsięwzięcia z PMDIB na wniosek wnioskodawcy, co w obecnym stanie prawnym nie jest przewidziane. W obu przypadkach o usunięciu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej wpisanego na PMDIB rozstrzygnie minister właściwy ds. nauki.

Istotnym elementem proponowanych zmian jest ponadto wprowadzenie nowego katalogu kryteriów oceny wniosków o wpisanie przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na PMDIB, lepiej dopasowanego do charakteru tych przedsięwzięć, a przez to umożliwiającego ich pełniejszą ocenę.

Projektowane zmiany zakładają także możliwość złożenia przez wnioskodawcę do ministra właściwego do spraw nauki wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych w ramach otwartego naboru wniosków lub okresowego przeglądu przedsięwzięć.

3.11. Art. 13. Zmiany w ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności

Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności zwolniła z podatku dochodowego od osób prawnych spółki kapitałowe oraz spółki komandytowo-akcyjne z tytułu zbycia udziałów lub akcji nabytych w latach 2016–2017. Przepis ten wynikał z potrzeby wsparcia rozwoju polskiego rynku inwestycji wysokiego ryzyka (*venture capital*). Wprowadzono wówczas definicję spółki kapitałowej podwyższonego ryzyka, preferując małe fundusze kapitałowe (o wartości aktywów nieprzekraczającej 50 mln EURO) i tylko w zakresie prowadzenia działalności inwestycyjnej na nieregulowanym rynku.

Niniejsza ustawa przedłuży obowiązywanie tego zwolnienia dla zbywanych akcji lub udziałów nabytych w latach 2016–2023.

Fundusze *venture capital* są instytucjami inwestującymi środki w wysoko ryzykowne przedsięwzięcia. Wypełniają lukę na rynku finansowym, zasilając kapitałowo i finansując działalność młodych, innowacyjnych przedsiębiorstw, które nie mają szans na znalezienie środków na działalność z innych źródeł (np. z kredytu bankowego). Najpopularniejszą na świecie formą funduszy *venture capital* jest spółka komandytowo-akcyjna. Wprowadzenie od początku 2014 r. w Polsce opodatkowania takich spółek spowodowało, iż zainwestowany wspólnie (w formie funduszu) kapitał jest opodatkowany podwójnie (raz w formie opodatkowania samego funduszu kapitałowego, a drugi raz w formie opodatkowania inwestora). Ustawa z dnia 25 września 2015 r. tylko częściowo rozwiązała ten problem, zwalniając z podatku dochodowego (pod pewnymi warunkami) dochody z tytułu zbycia udziałów nabytych w 2016 i 2017 r. przez spółkę komandytowo-akcyjną lub kapitałową.

Problem podwójnego opodatkowania funduszy *venture capital* dotyczy także funduszy kapitałowych związanych przy współdziale środków publicznych. Polski Fundusz Rozwoju w ramach programu *Start in Poland* finansowanego ze środków Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020 (PO IR) przeznaczy znaczące środki na zawiązywanie funduszy wysokiego ryzyka. Będą one inwestowały w młode, innowacyjne spółki działające w Polsce, przyczyniając się do rozwoju całego systemu start-upowego. Okres inwestowania w spółki w ramach poszczególnych działań PO IR zamyka się datą 2023, stąd postulowany okres zwolnienia dotyczy inwestycji poczynionych w latach 2016–2023.

Wspieranie rozwoju rynku *venture capital*, jest ważnym elementem zwiększania poziomu innowacyjności polskiej gospodarki.

3.12. Przepisy przejściowe i końcowe

3.12.1. Art. 14

Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2 (tj. ustawy o PIT i ustawy o CIT), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do osiągniętych przychodów i poniesionych kosztów począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2017 r.

3.12.2. Art. 15

Przepisy zmienionej *ustawy o rachunkowości* w nowym, nadanym niniejszą ustawą, brzmieniu będą miały zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 2018 r. Jednocześnie jednostki będą mogły zastosować przepisy ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy kończący się po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3.12.3. Art. 16

Monitoringiem losów absolwentów, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dotyczącym sytuacji absolwentów i uczestników studiów trzeciego stopnia i osób, które uzyskały stopień doktora zostaną objęte osoby, które rozpoczęły studia trzeciego stopnia lub uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego nie wcześniej niż w 2016 r. W 2017 r. minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie udostępni wyników monitoringu, w zakresie dotyczącym sytuacji absolwentów i uczestników studiów trzeciego stopnia i osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego.

3.12.4. Art. 17

Postępowania w sprawie przyznania statusu centrum badawczo-rozwojowego, które zostały wszczęte i nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będą kontynuowane, lecz stosować się będzie nowe przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3.12.5. Art. 18

Projekt ustawy zakłada likwidację z dniem 31 grudnia 2017 r. państwowego funduszu celowego o nazwie „Fundusz Kredytu Technologicznego”, utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej „Funduszem”. Środki pieniężne pozostające na rachunku Funduszu w dniu jego likwidacji w Banku Gospodarstwa Krajowego proponuje się przekazać na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy. Środki uzyskane ze spłaty kredytów technologicznych oraz zwrotów premii technologicznych, udzielonych ze środków Funduszu, Bank Gospodarstwa Krajowego – przekazane zostaną na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu ich uzyskania. Przepis określa też zakres niezbędnych sprawozdań jakie będą musiały zostać złożone przez Bank Gospodarstwa Krajowego ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

3.12.6. Art. 19

Do środków funduszu innowacyjności, o którym mowa w art. 21 *ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej*, zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 21 ust. 4 tej ustawy, przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosowane będą przepisy dotychczasowe.

3.12.7. Art. 20

Projekt zakłada, że ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1–3, art. 8 i art. 13 (zmiany w ustawach: *ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych*, *ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych*, *ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości*, *ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej*, *ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności*), które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

4. Wpływ regulacji na mikroprzedsiębiorców, małych średnich przedsiębiorców

Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na warunki funkcjonowania i rozwoju mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Korzystny wpływ

na ich działalność będą miały przede wszystkim zmiany związane ze zwiększeniem poziomu ulg podatkowych na prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej przez przedsiębiorców. Ustawa przewiduje także ułatwienie dla MŚP wyspecjalizowanych w prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych i sprzedaży ich wyników w dostępie do uzyskania statusu centrum badawczo-rozwojowego – status będą mogły otrzymać spółki, których przychody osiągną 2,5 mln złotych (a poziom przychodów ze sprzedaży wyników własnych prac B+R osiągnie 70% przychodów). Większa będzie także atrakcyjność z tytułu jego posiadania (prostsze i korzystniejsze wsparcie podatkowe). Korzystne dla ww. podmiotów będzie także zapewnienie szerszego i łatwiejszego dostępu do obsługi prawnej w zakresie prowadzenia spraw związanych z ochroną własności intelektualnej, a w konsekwencji także obniżenie kosztów z tego tytułu. Jednocześnie ustawa nie nakłada na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców żadnych dodatkowych obowiązków lub obciążeń, które mogłyby rodzić skutki finansowe po ich stronie.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych*. Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogiem art. 5 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*, projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej BIP Rządowego Centrum Legislacji, a dodatkowo na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W ramach prac nad projektem ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowaniem pracami.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Dardziński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Gaczyński, Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Rozwoju, tel. 22 621 78 83, e-mail: mateusz.gaczynski@mnisw.gov.pl; Marcin Kardas, Radca Ministra, Departament Innowacji i Rozwoju, tel. 22 52 92 581, e-mail: marcin.kardas@mnisw.gov.pl; Marcin Gubała, Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego, tel. 22 50 17 810, e-mail: marcin.gubala@mnisw.gov.pl; Grzegorz Płatek, Gł. Specjalista, Departament Legislacyjno-Prawny, tel. 22 52 92 531, e-mail: grzegorz.platek@mnisw.gov.pl.</p>	<p>Data sporządzenia 05.10.2017</p> <p>Źródło: <i>Exposé PRM</i></p> <p>Nr w wykazie prac UA29</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy został opracowany na podstawie Białej Księgi Innowacji (BKI), która stanowiła prekonsultacje inicjatywy legislacyjnej. W BKI zostały zidentyfikowane rozwiązania, które zostały wykorzystane do działań legislacyjnych, a także pozalegisacyjnych, zarówno o charakterze średnio, jak i długoterminowym, ukierunkowanych na podnoszenie innowacyjności polskiej gospodarki. Celem jest stworzenie otoczenia prawnego, instytucjonalnego i organizacyjnego, sprzyjającego procesom innowacyjnym. Realizacja przewidzianych działań będzie się przyczyniać do osiągnięcia celów określonych w *Planie na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju* (Plan Morawieckiego), *Strategii na rzecz doskonałości naukowej, nowoczesnego szkolnictwa wyższego, partnerstwa z biznesem i społecznej odpowiedzialności nauki* (Strategii Gowina) oraz *Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju* – w obszarze innowacyjności, w tym zwiększenia nakładów na badania i rozwój do poziomu 1,7% PKB w 2020 r. czy utworzenia 1500 startupów w okresie 7 lat.

Z BKI wyodrębnione zostały te problemy, dla których rozwiązania pozaustawowe są niewystarczające. Chodzi tu zatem o zagadnienia znajdujące umocowanie w ustawach, których nie można wdrożyć bez zmian legislacyjnych, jak np. ulgi podatkowe czy zmiany w zasadach działania centrów badawczo-rozwojowych. Część propozycji została zrealizowana osobnymi inicjatywami legislacyjnymi, jak np. rozwiązania dotyczące tzw. doktoratów wdrożeniowych (z uwagi na potrzebę ich szybszego wdrożenia do systemu prawa), reforma instytutów badawczych czy specjalizacja sądów w zagadnieniach własności przemysłowej oraz inne zagadnienia dotyczące własności przemysłowej (z uwagi na potrzebę dodatkowych analiz). Pozostałe wnioski z BKI będą realizowane drogą pozalegisacyjną.

Przedmiotowe działania prowadzone są w ramach prac Międzyresortowego Zespołu ds. Innowacyjności, w wykonaniu zadania wskazanego przez Radę ds. Innowacyjności.

Projekt ustawy stanowi drugi etap poprawy otoczenia legislacyjnego warunków prowadzenia działalności innowacyjnej. Pierwszy zakończył się uchwaleniem *ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej*.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zawiera szereg zmian, których wspólnym mianownikiem jest oddziaływanie na otoczenie regulacyjne prowadzenia działalności innowacyjnej, wśród których najważniejsze to:

- 1) zmiany podatkowe:
 - zwiększenie wysokości ulgi podatkowej na działalność badawczo-rozwojową (B+R) do 100% (i 150% dla centrów badawczo-rozwojowych – CBR),
 - doprecyzowanie i rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych do ulgi B+R (np. o środki inne niż trwałe, o inne niż umowa o pracę formy zatrudnienia oraz osobny katalog kosztów dla CBR),
 - umożliwienie korzystania z ulgi B+R przedsiębiorstwom działającym w specjalnych strefach ekonomicznych (SEE) w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie stanowią kosztów prowadzenia działalności na terenie SSE,
 - wydłużenie wyłączenia tzw. podwójnego opodatkowania spółek kapitałowych i spółek komandytowo-akcyjnych, zaangażowanych w działalność B+R (fundusze *Venture Capital*);
- 2) inne niż podatkowe zmiany regulacji dotyczące CBR (rozszerzenie możliwości uzyskania statusu CBR);
- 3) zmiany w zakresie samorządu rzeczników patentowych:
 - zmiany ustrojowe samorządu zawodowego rzeczników patentowych (wyłączenie biernego i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu wobec zawieszonych rzeczników patentowych, w tym na skutek zatrudnienia

- w administracji publicznej, zwiększenie jawności działania samorządu rzeczników patentowych);
- 4) zmiany w obszarze szkolnictwa wyższego:
 - rozszerzenie możliwości działalności uczelni w formie spółek kapitałowych,
 - zapewnienie MNiSW instrumentów do prowadzenia monitoringu losu doktorantów (analogicznie do obecnych rozwiązań w zakresie monitoringu losu absolwentów),
 - deregulacja procedury w zakresie ustalania Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej;
 - 5) zmiany ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (zakres i formy działalności);
 - 6) zmiany ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (zakres i formy działalności);
 - 7) stworzenie możliwości udzielania przez ministra właściwego do spraw gospodarki pomocy w ramach programów w obszarze innowacyjności;
 - 8) inne zmiany w zakresie regulacji określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W 2015 r. 28 spośród 34 państw OECD stosowało ulgi podatkowe na badania i rozwój (OECD, 2016). W niektórych państwach jest to główny instrument wsparcia działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw (np. w Holandii, Irlandii, Kanadzie, Francji, Korei Płd., Australii, Belgii), zaś w innych instrument uzupełniający system dotacyjny (np. w Czechach, Słowacji, Hiszpanii, Węgrzech, USA) (OECD, 2015).

Ulgi podatkowe na badania i rozwój efektywnie stymulują wzrost nakładów na ten cel (Wu, 2005), niemniej jednak w regionach słabiej rozwiniętych poziom ulg musi być istotnie większy (Harris i in., 2009; Köhler i in., 2013). Według badań prowadzonych w USA jeden dolar w ramach ulgi podatkowej na badania i rozwój przyczynia się do zwiększenia o jeden dodatkowy dolar nakładów na badania i rozwój (Hall, Van Reenen, 2000). Inne badania wykazały, że zmniejszenie kosztów badań i rozwoju o 10% przyczynia się do wzrostu o 1% nakładów na badania i rozwój w krótkim okresie oraz o 10% w dłuższym okresie (Bloom, 2002; Parsons i Phillips, 2007; Westmore, 2013). Ponadto beneficjenci ulg podatkowych uzyskują lepsze wyniki pod względem innowacyjności (Czarnitzki i in., 2011). W sumie, spośród 17 ewaluacji dotyczących systemu wsparcia za pośrednictwem ulg podatkowych 10 wykazało efekt pozytywny, 5 mieszany, zaś 2 nie wykazały istotnie statystycznego związku między ulgami a inwestycjami w badania i rozwój (OECD, 2015).

W poniższej tabeli przedstawiono dane i projekcje dotyczące atrakcyjności ulgi podatkowej na badania i rozwój. Ulga wprowadzona w 2016 r. (warianty 30%, 20% i 10%) jest znacznie mniej atrakcyjna niż w innych państwach. Zmiany ulgi w 2017 r. (warianty 50% i 30%) oraz propozycje zmian, które mogłyby obowiązywać od 2018 r. (wariant 100%), zwiększają atrakcyjność ulg w Polsce. Atrakcyjność ta będzie porównywalna z takimi państwami jak Czechy i Holandia (nadal jednak będzie mniejsza niż na Węgrzech i we Francji).

Tabela. Atrakcyjność ulgi podatkowej na badania i rozwój (1 – Indeks B)

	Polska			Czechy	Węgry	Słowacja	Holandia	Francja
	2016	2017	2018					
MŚP	0,06	0,12	0,23	0,21	0,3	0,11	0,21	0,43
Duże	0,05	0,09	0,23	0,21	0,3	0,11	0,21	0,26

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych OECD (dotyczy firm generujących zyski, dane z lat 2017 i 2018 są szacunkowe); <http://www.oecd.org/sti/rd-tax-incentive-indicators.htm>

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa zainteresowane prowadzeniem działalności B+R (z wyróżnieniem dużych, średnich, małych i mikroprzedsiębiorstw)	Spośród 3,4 tys. dużych przedsiębiorstw ok. 1,0 tys. firm przemysłowych oraz 0,8 tys. firm usługowych było aktywnych innowacyjnie w latach 2012–2014, spośród 15,5 tys. średnich przedsiębiorstw aktywnych innowacyjnie było ok. 2,3 tys. firm przemysłowych oraz 1,9 tys. firm usługowych, spośród ok. 59,2 tys. małych przedsiębiorstw aktywnych innowacyjnie było ok.	Publikacje Głównego Urzędu Statystycznego: „Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2014 r.”, „Działalność innowacyjna przedsiębiorstw w latach 2012–2014” oraz „Nauka i technika w 2014 r.”, (które przedstawiają udział przedsiębiorstw aktywnych innowacyjnie wśród przedsiębiorstw przemysłowych oraz	Zwiększenie bodźców do prowadzenia działalności B+R. Intensyfikacja prac badawczo-rozwojowych pozwoli osiągnąć wartość wskaźnika nakładów wewnętrznych na badania i rozwój (GERD) w PKB na poziomie wyznaczonym w Krajowym Programie Reform, tj. 1,7% PKB w 2020 r., i przyczyni się do podniesienia innowacyjności polskiej gospodarki i zwiększenia konkurencyjności polskich przedsiębiorstw na arenie międzynarodowej.

	1,9 tys. firm przemysłowych oraz 4,1 tys. firm usługowych (brak informacji dla 1 765 tys. mikroprzedsiębiorstw), spośród przedsiębiorstw nieinnowacyjnych 28,8% firm przemysłowych oraz 18,5% firm usługowych rozważyło wprowadzenie innowacji, ale napotkało zbyt wysokie bariery. W 2014 r. aktywnych badawczo było 570 dużych przedsiębiorstw, 846 – średnich, 671 – małych i 727 mikroprzedsiębiorstw.	udział przedsiębiorstw aktywnych innowacyjnie wśród przedsiębiorstw usługowych).	
Osoby zatrudnione w działalności badawczej i rozwojowej (B+R)	153,5 tys. osób.	„Nauka i technika w 2014 r.”, Główny Urząd Statystyczny.	Wprowadzone mechanizmy usprawnią funkcjonowanie branży, a przez instrumenty podatkowe pobudzą jej działalność, co przełoży się pozytywnie na liczbę oraz sytuację zatrudnionych w niej osób.
Jednostki badawcze	115 instytutów badawczych, 70 instytutów PAN, ok. 450 uczelni.	Zintegrowany system informacji o nauce i szkolnictwie wyższym POL-on, Główny Urząd Statystyczny	Pobudzenie do zintensyfikowania działań w procesie komercjalizacji, zwiększenie wpływów z komercjalizacji i liczby komercjalizacji.
Pracownicy naukowcy jednostek badawczych	ok. 70 tys. osób.	Zintegrowany system informacji o nauce i szkolnictwie wyższym POL-on, Główny Urząd Statystyczny	Zwiększenie wpływów z komercjalizacji dokonywanych przez uczelnie.
Akademickie inkubatory przedsiębiorczości	23	PARP – Ośrodki innowacji w Polsce (z uwzględnieniem inkubatorów przedsiębiorczości) – Raport z badania 2014	Przez zachęty podatkowe nastąpi pobudzenie „rynku innowacji”, co wpłynie pozytywnie na zapotrzebowanie na działalność ośrodków innowacji i przedsiębiorczości.
Centra transferu technologii	41	PARP – Ośrodki innowacji w Polsce (z uwzględnieniem inkubatorów przedsiębiorczości) – Raport z badania 2014	Przez zachęty podatkowe nastąpi pobudzenie „rynku innowacji”, co wpłynie pozytywnie na zapotrzebowanie na działalność ośrodków innowacji i przedsiębiorczości.
Inne ośrodki innowacji i przedsiębiorczości	42 parki technologiczne; 24 inkubatory technologiczne; 42 centra transferu technologii; 47 centrów innowacji; 103 fundusze kapitałowe; 81 lokalnych i regionalnych funduszy pożyczkowych; 58 funduszy poręczeń kredytowych; 7 sieci	„Ośrodki innowacji i przedsiębiorczości w Polsce. Raport 2014” Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce	Przez zachęty podatkowe nastąpi pobudzenie „rynku innowacji”, co wpłynie pozytywnie na zapotrzebowanie na działalność ośrodków innowacji i przedsiębiorczości.

	aniółów biznesu; 207 ośrodków szkoleniowo- -doradczych; 46 inkubatorów przedsiębiorczości.		
Rzecznicy patentowi	935 (liczba rzeczników patentowych w Polsce, dane na dzień 27.02.2017 r.).	Polska Izba Rzeczników Patentowych	Przez zachęty podatkowe nastąpi pobudzenie „rynku innowacji”, co wpłynie pozytywnie na zapotrzebowanie na działalność rzeczników patentowych. Zwiększanie liczby zleceń ochrony patentowej profesjonalnym pełnomocnikom. Zwiększenie transparentności działania samorządu zawodowego.
Urząd Dozoru Technicznego			Wzmocnienie roli Urzędu Dozoru Technicznego w sferze poszerzania świadomości podmiotów m.in. wytwarzających i eksploatujących urządzenia techniczne w zakresie bezpiecznego ich funkcjonowania oraz popularyzowania wiedzy technicznej. Przez popularyzację nauki i techniki Urząd będzie mógł w jeszcze większym stopniu realizować główną misję, jako jednostka dozoru technicznego, wyrażoną w art. 2 ust. 1 ustawy o dozorcze technicznym – zapewnianie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych.
Przedsiębiorcy funkcjonujący w Specjalnych Strefach Ekonomicznych	1540 na koniec II kwartału 2017 r.	Baza Ministerstwa Rozwoju	Zwiększenie bodźców do prowadzenia działalności B+R.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			Poprawa działalności informacyjnej w stosunku do absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz lepsze wykorzystanie danych statystycznych w posiadaniu ZUS (bez konieczności rozbudowy systemu informatycznego).
Centra Badawczo-Rozwojowe	40 (stan na 5.03.2017 r.)	Informacja ze strony internetowej Ministerstwa Rozwoju: http://mr.bip.gov.pl/centra-badawczo-rozwojowe/wykaz-przedsiębiorcow-posiadajacych-status-	Poprawa warunków funkcjonowania CBR przez uproszczenie systemu korzyści podatkowych.

		cbr.html (dostęp w dniu 21.03.2017 r.)	
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości			Przez stosowanie mechanizmów zwrotnych nastąpi zwiększenie elastyczności w realizacji zadań i prowadzonych inwestycji. W dłuższej perspektywie zwiększy się liczba wspartych projektów.
Bank Gospodarstwa Krajowego			Wprowadzane rozwiązanie ułatwi przepływy finansowe i skróci czas przekazywania środków przez BGK beneficjentom poddziałania 3.2.2 PO IR – <i>Kredyt na innowacje technologiczne</i>
Narodowe Centrum Badań i Rozwoju			NCBR otrzyma możliwość realizacji swoich zadań w nowych formach (pomoc zwrotna i bezzwrotna, instrumenty finansowe). Pozwoli to na zwiększenie elastyczności w realizacji zadań oraz stworzy możliwość wykreowania dodatkowych środków na wsparcie innowacyjnych inwestycji przedsiębiorców.
Jednostki samorządu terytorialnego	16 województw, 314 powiatów i 2478 gmin.	Informacje ze strony internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji http://administracja.mswia.gov.pl/adm/baza-ist/843,Samorzad-terytorialny-w-Polsce.html (dostęp w dniu 20 lipca 2017 r.)	W krótkim okresie obniżenie wpływów z podatków dochodowych, zaś w dłuższym okresie zwiększenie liczby przedsiębiorstw prowadzących działalność innowacyjną na terenie województw, powiatów oraz gmin i potencjalne zwiększenie wpływów podatkowych z tytułu rozwoju tych firm.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Opracowanie katalogu przepisów wymagających zmiany poprzedziły szerokie konsultacje społeczne, zaś ich efektem było opracowanie (wrzesień 2016 r.) *Białej Księgi Innowacji* (BKI), która stanowiła swoiste prekonsultacje inicjatywy legislacyjnej. Prace nad przygotowaniem BKI oraz propozycji zmian legislacyjnych są prowadzone przez Międzyresortowy Zespół do spraw Innowacyjności, powołany w dniu 18 stycznia 2016 r. Pierwszym etapem prac nad BKI było dokonanie przeglądu dokumentów strategicznych oraz analiz i raportów eksperckich o tematyce związanej z innowacyjnością z punktu widzenia zidentyfikowanych w nich barier i problemów dotyczących krajowego systemu innowacji. Następnie, w dniach 16 marca–15 kwietnia 2016 r., przeprowadzono konsultacje on-line, podczas których zainteresowane osoby i instytucje mogły przedstawić problemy i bariery w zakresie innowacyjności w Polsce oraz propozycje ich ograniczania i eliminowania. W ramach konsultacji internetowych zgłoszono 340 propozycji.

Trzecim etapem działań był cykl spotkań konsultacyjnych z kluczowymi podmiotami tworzącymi ekosystem innowacji: przedstawicielami środowiska naukowego, środowiska biznesowego, instytucji finansowych i organizacji pozarządowych (*think-tanki*). W spotkaniu ze środowiskiem naukowym w dniu 14 kwietnia 2016 r. uczestniczyli przedstawiciele:

- 1) Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- 2) Polskiej Akademii Nauk,
- 3) Rady Głównej Instytutów Badawczych.

W spotkaniu z przedstawicielami środowisk biznesowych w dniu 22 kwietnia 2016 r. uczestniczyli reprezentanci:

- 1) Business Centre Club,
- 2) Konfederacji Lewiatan,

- 3) Krajowej Izby Gospodarczej,
- 4) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) Związku Pracodawców Polskich,
- 6) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców.

W spotkaniu z przedstawicielami instytucji finansowych w dniu 11 maja 2016 r. uczestniczyli przedstawiciele następujących organizacji:

- 1) Black Pearls,
- 2) Giza Polish Ventures,
- 3) HCM Group,
- 4) Krajowy Punkt Kontaktowy ds. Instrumentów Finansowych Programów Unii Europejskiej,
- 5) Lewiatan Business Angels,
- 6) Krajowy Fundusz Kapitałowy,
- 7) Startup Hub Poland Foundation,
- 8) Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych,
- 9) Związek Banków Polskich.

W spotkaniu w dniu 25 maja 2016 r. ze środowiskiem organizacji pozarządowych udział wzięli przedstawiciele następujących organizacji:

- 1) CASE Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych,
- 2) Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego,
- 3) Centrum im. Adama Smitha,
- 4) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
- 5) Instytut Sobieskiego,
- 6) Polskie Towarzystwo Ekonomiczne,
- 7) Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów,
- 8) WiseEuropa.

Celem powyższych spotkań było określenie najważniejszych problemów dotyczących innowacyjności z punktu widzenia poszczególnych środowisk.

W czerwcu 2016 r. przeprowadzone zostały uzgodnienia i konsultacje z przedstawicielami ministerstw, których dotyczyły propozycje zgłoszone do Białej Księgi Innowacji, tj. Ministerstwa Rozwoju, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Energii, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Cyfryzacji i Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Projekt BKI został opracowany w lipcu 2016 r. i przesłany do zaopiniowania do organizacji, które wzięły udział w konsultacjach i spotkaniach konsultacyjnych. Uwagi zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Akademia Młodych Uczonych PAN,
- 2) Business Centre Club,
- 3) członkowie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- 4) Instytut Sobieskiego,
- 5) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) Rada Główna Instytutów Badawczych.

Ostateczny kształt BKI wypracowany został we wrześniu 2016 r.

Zamierzeniem MNiSW było przeprowadzenie, co najmniej równie szerokich konsultacji publicznych przedmiotowego projektu ustawy. Projekt został przekazany do uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych 10 maja 2017 r. W ramach opiniowania projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów,
- 2) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych,
- 3) Komisja Nadzoru Finansowego,
- 4) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 5) Komisja Wspólna Rządu i Komisji Episkopatu Polski,
- 6) Komitet Polityki Naukowej,
- 7) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- 8) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich,
- 9) Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych,
- 10) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- 11) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 12) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 13) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
- 14) Krajowa Reprezentacja Doktorantów,
- 15) Naczelna Rada Adwokacka,
- 16) Narodowy Bank Polski,
- 17) Parlament Studentów RP,

- 18) Polska Akademia Nauk,
- 19) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 20) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych,
- 21) Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa,
- 22) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 23) Sekretarz Stanu w KPRM – Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Pełnomocnik Rządu do Spraw Społeczeństwa Obywatelskiego,
- 24) Polska Izba Rzeczników Patentowych,
- 25) Urząd Patentowy RP,
- 26) Urząd Dozoru Technicznego,
- 27) Konfederacja „Lewiatan”,
- 28) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 29) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 30) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 31) Forum Związków Zawodowych,
- 32) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
- 33) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 34) Rada Dialogu Społecznego.

W ramach **konsultacji publicznych** projekt został skierowany do następujących podmiotów:

- 1) Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości – inkubatory.pl,
- 2) Fundacja „Fundusz Pomocy Studentom”,
- 3) Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej,
- 4) Koalicja na rzecz Polskich Innowacji,
- 5) Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych,
- 6) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”,
- 7) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 8) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
- 9) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 10) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
- 11) Narodowe Centrum Nauki,
- 12) Niezależne Zrzeszenie Studentów,
- 13) Polska Akademia Umiejętności,
- 14) Polska Izba Biur Rachunkowych,
- 15) Polska Izba Informatyki Medycznej,
- 16) Polska Izba Przemysłu Targowego,
- 17) Polska Komisja Akredytacyjna,
- 18) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 19) Polska Rada Organizacji Młodzieżowych,
- 20) Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych,
- 21) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
- 22) Rada Działalności Pożytku Publicznego przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej,
- 23) Rada Główna Instytutów Badawczych,
- 24) Rada Młodych Naukowców,
- 25) Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych Szkół Wyższych,
- 26) Stowarzyszenie Klon/Jawor,
- 27) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny,
- 28) Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce,
- 29) Stowarzyszenie Polska Geotermalna Asocjacja,
- 30) Stowarzyszenie TOP 500 Innovators,
- 31) Stowarzyszenie Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych „KOPIPOL”,
- 32) Stworzenie Forum Społeczno-Narodowej Gospodarki Rynkowej,
- 33) Zrzeszenie Studentów Polskich,
- 34) Związek Banków Polskich,
- 35) CASE Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych,
- 36) Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego,
- 37) Centrum im. Adama Smitha,
- 38) Fundacji Startup Poland,
- 39) Go Global Polish Pharma,
- 40) Instytut Autostrada Innowacji i Technologii,

- 41) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
- 42) Instytut Sobieskiego,
- 43) Polskie Towarzystwo Ekonomiczne,
- 44) Porozumienie Akademickich Centrów Transferu Technologii,
- 45) Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów,
- 46) Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych,
- 47) WiseEuropa,
- 48) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Zgodnie z wymogiem art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej BIP Rządowego Centrum Legislacji, a dodatkowo na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Konsultacje publiczne i opiniowanie trwały 21 dni. Wpłynęło ok. 250 uwag. 24 maja 2017 r. projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Konferencja uzgodnieniowa (z udziałem uczestników opiniowania i konsultacji publicznych) odbyła się w dniu 11 lipca 2017 r. Nowy tekst projektu ustawy rozesłano w dniu 2 sierpnia 2017 r. z terminem zgłaszania uwag do 9 sierpnia (termin wynikał z pilnego charakteru prowadzonych prac, w tym z konieczności zachowania odpowiedniego terminu w uchwaleniu regulacji podatkowych). Projekt otrzymały następujące podmioty uczestniczące w opiniowaniu i konsultacjach publicznych:

- 1) Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów,
- 2) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych,
- 3) Komisja Nadzoru Finansowego,
- 4) Komitet Polityki Naukowej,
- 5) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- 6) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich,
- 7) Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych,
- 8) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 10) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 11) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
- 12) Krajowa Reprezentacja Doktorantów,
- 13) Naczelna Rada Adwokacka,
- 14) Narodowy Bank Polski,
- 15) Parlament Studentów RP,
- 16) Polska Akademia Nauk,
- 17) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 18) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych,
- 19) Prokuratura Generalna Skarbu Państwa,
- 20) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 21) Sekretarz Stanu w KPRM – Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Pełnomocnik Rządu do Spraw Społeczeństwa Obywatelskiego,
- 22) Polska Izba Rzeczników Patentowych,
- 23) Urząd Patentowy RP,
- 24) Urząd Dozoru Technicznego,
- 25) Konfederacja „Lewiatan”,
- 26) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 27) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 28) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 29) Forum Związków Zawodowych,
- 30) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
- 31) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 32) Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
- 33) Bank Gospodarstwa Krajowego,
- 34) Fundacji Startup Poland,
- 35) Instytut Autostrada Innowacji i Technologii,
- 36) Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych,
- 37) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 38) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
- 39) Narodowe Centrum Nauki,
- 40) Polska Grupa Energetyczna,
- 41) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 42) Polska Izba Informatyki Medycznej,

- 43) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
 44) Polska Komisja Akredytacyjna,
 45) Polski Fundusz Rozwoju Venture,
 46) Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego,
 47) Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych,
 48) Pomorska Specjalna Strefa Ekonomiczna,
 49) Porozumienie Akademickich Centrów Transferu Technologii,
 50) Porozumienie Spółek Celowych,
 51) Rada Główna Instytutów Badawczych,
 52) Rada Młodych Naukowców,
 53) Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych Szkół Wyższych,
 54) Stowarzyszenie Klon/Jawor,
 55) Stowarzyszenie na Rzecz Ochrony Własności Przemysłowej,
 56) Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych,
 57) Stowarzyszenie TOP 500 Innovators,
 58) Stowarzyszenie Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych „KOPIPOL”,
 59) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU,
 60) Związek Banków Polskich.
- Łącznie z uwagami z uzgodnień międzyresortowych wpłynęły 94 uwagi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem		-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-10 070
budżet państwa		-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-7770
JST		-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-2 300
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-1 007	-10 070
budżet państwa		-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-777	-7 770
JST		-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-230	-2 300
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Projekt ustawy jest elementem polityki prorozwojowej, mającej na celu wspieranie wzrostu gospodarczego, a w szczególności – innowacji. Proponowane rozwiązania (w tym – podwyższenie kwot odliczeń podatkowych) będą motywowały przedsiębiorców do podnoszenia nakładów na działalność badawczo-rozwojową oraz będą zwiększały środki finansowe pozostawione w dyspozycji przedsiębiorców, które pozwolą na poszerzenie bazy własnych środków na finansowanie działalności B+R. Przesunięcie środków finansowych (z należności podatkowych do środków zatrzymanych w przedsiębiorstwie) będzie oznaczało, w pierwszej fazie, ubytek w dochodach podatkowych sektora finansów publicznych. Ubytek ten będzie uwzględniony przy projektowaniu ustaw budżetowych na 2018 r. oraz na kolejne lata.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Powyższe szacunki dochodów i wydatków sektora finansów publicznych mają ostrożny charakter (reprezentują maksymalny możliwy ubytek dochodów budżetowych) i oparte są o następujące założenia: 1. Podstawę do oszacowania wpływu projektowanych rozwiązań na dochody sektora finansów publicznych stanowiły dane GUS o wysokości nakładów na B+R, tj. dane dotyczące obszaru będącego przedmiotem regulacji. Prezentowane w tabeli skutki finansowe wyliczono w stosunku do podwyższonej ulgi na działalność badawczo-rozwojową wprowadzonej <i>ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia</i>

działalności innowacyjnej (skutki przyrostowe).

Skutki finansowe projektowanych rozwiązań uwzględniają podwyższenie do 100% ulgi na działalność badawczo-rozwojową (bez rozróżniania rodzaju kosztów i wielkości przedsiębiorstwa). Są wynikiem szacunkowej analizy wpływu obowiązujących ulg podatkowych na wysokość dochodów sektora finansów publicznych (budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, które posiadają udziały we wpływach z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych). Analiza danych pozwoliła na określenie:

- szacowanej kwoty kosztów kwalifikowanych poniesionych w 2016 r. na działalność B+R podlegających odliczeniu w wysokości 1668 mln zł,
- szacowanej wartości dodatkowego odliczenia z tytułu kosztów kwalifikowanych poniesionych na działalność B+R w 2018 r. w kwocie 5300 mln zł, przyjmując średnioroczne tempo wzrostu nakładów na B+R na poziomie 13%.

Z uwagi na przyjęte założenia należy zakładać, że oszacowane wartości uwzględniają zarówno wzrost liczby podmiotów korzystających z ulg podatkowych, jak i rozwiązania ułatwiające prowadzenie działalności w obszarze będącym przedmiotem regulacji. Projektowane w tym zakresie rozwiązania będą miały wpływ na wysokość dochodów sektora finansów publicznych od roku 1 (preferencja podatkowa wykorzystywana jest w zeznaniu podatkowym, składanym za rok podatkowy).

Skutki finansowe projektowanych rozwiązań zostały wyliczone przez Ministerstwo Finansów zgodnie z metodologią zastosowaną do oszacowania skutków finansowych rozwiązań wprowadzonych *ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej*¹⁾.

2. Oszacowania wysokości nakładów na prace B+R opracowuje GUS – w 2014 r. 2814 podmiotów z sektora przedsiębiorstw w Polsce było aktywnych badawczo, a bieżące nakłady wewnętrzne na działalność B+R w tym samym roku wyniosły 5,66 mld zł. Wartość brutto środków trwałych niezbędnych do prowadzenia prac B+R w 2014 r. GUS oszacował na 15,35 mld zł, przy czym na sektor przedsiębiorstw przypada ok. jednej piątej tej wartości (ok. 3,07 mld zł). Przyjmując średnią stopę amortyzacji równą przeciętnej dla całej gospodarki (ok. 9%), odpisy amortyzacyjne związane z prowadzoną działalnością B+R można oszacować na poziomie 276 mln zł.

3. Należy zauważyć, iż skutek finansowy będzie odpowiednio niższy w przypadku stosowania tych odliczeń przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych, którzy od 2017 r. są opodatkowani 15% stawką podatku CIT, jak również braku możliwości dokonania pełnego odliczenia z uwagi na wysokość dochodu.

4. Okres, po którym działalność innowacyjna wchodzi do zastosowania na skalę przemysłową, to przeważnie co najmniej 6 lat (a zatem inwestycje rozpoczęte na skutek zachęty podatkowej uruchomionej w 1 roku, przynoszą przychody w roku 6).

5. Można oczekiwać, że w kolejnych latach będzie następowała poprawa salda dochodów i wydatków budżetowych, związana z komercjalizacją wynalazków. Działanie to jest jednak obarczone wysokim ryzykiem, co uniemożliwia nawet przybliżone oszacowanie jego ekonomicznych efektów. T.A. Christensen, H. Frosch i D. Boysen-Jensen w raporcie „Economic Impacts of Business Investments in R&D in the Nordic Countries. A Microeconomic Analysis” podają empiryczne szacunki społecznej stopy zwrotu z prywatnych nakładów na B+R w różnych krajach i w różnych okresach: w trzech badaniach wynosiła ona od 23% do 35% (Foray et al., 2009; Griliches i Mairesse, 1984; Ortega-Argilés et al., 2009), w trzech innych – od 51% do 78% (Griliches, 1986; Danish Agency of Science, Technology and Innovation, 2010; Hall i Mairesse, 1995), a w jednym była ujemna (Cuneo i Mairesse, 1984).

Z tego powodu odstąpiono od szacowania efektów działalności B+R prowadzonej przez przedsiębiorstwa, a także dodatkowych dochodów budżetowych z wydatków kreowanych przez większe nakłady na działalność badawczo-rozwojową, wzrost zatrudnienia w sferze B+R, zwiększenie inwestycji w infrastrukturę badawczo-naukową itp.

Zmiana w *ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z późn. zm.), w zakresie likwidacji państwowego funduszu celowego Fundusz Kredytu Technologicznego, nie powoduje żadnych dodatkowych wydatków dla budżetu państwa i budżetu środków europejskich.

¹⁾ druk sejmowy 789.

	<p>Odnosnie do projektowanego przedluzenia zwolnienia od podatku dochodowego od osob prawnych, dochodu z tytulou zbycia udzialow (akcji) nabytych w latach 2016–2023 przez spolkę kapitaLOWA lub spolkę komandytowo-akcyjną nalezy zalozyć, ze propozycja ta nie wiAze się z ubytkiem dochodow budzetu państwa i budzetow jednostek samorzadu terytorialnego.</p> <p>Powyzsza ocena skutkow finansowych oparta byla na szacunku, ktory znajduje potwierdzenie w pierwszych danych z 2016 r. Wedlug zeznan podatkowych za 2016 r. wydatki na dzialalnosc badawczo-rozwojowA (koszty kwalifikowane) ponioslo 277 podatnikow podatku dochodowego od osob prawnych. Łączna kwota kosztow kwalifikowanych poniesionych przez tych podatnikow w 2016 r. wyniosla 1 125 mln zł, z tego największą część, bo wynoszącA 899 mln zł (80%) stanowiły wydatki pracownicze (wynagrodzenia oraz odprowadzane od nich skłAdki). Mając na uwadze obowiazujące w 2016 r. limity odliczeń (30%, 20% lub 10%) kwota kosztow kwalifikowanych podlegajacych odliczeniu w zeznaniu za 2016 r. wyniosla 198 mln zł. Analogiczne dane wynikające z rozliczenia podatku dochodowego od osob fizycznych za 2016 r. dostępane będa w IV kwartale 2017 r.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa		1007	1007	1007	1007	1007	10070
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Przyjęte mechanizmy będą miały pozytywny wpływ na rozwój rynku B+R i spowodują zwiększenie innowacyjności polskiej gospodarki. Analiza struktury polskiego eksportu (tzw. „niskie nasycenie wiedzą”), liczby polskich patentów oraz miejsce Polski w rankingach innowacyjności każą negatywnie oceniać obecny stan innowacyjności w Polsce. Niniejszy projekt ustawy zawiera bodźce do uruchomienia rezerw w tym zakresie, co powinno przełożyć się na wzrost dochodów polskich przedsiębiorstw.</p> <p>Inwestycje funduszy kapitaLOWYCH umożliwią dostarczenie kapitału do MSP znajdujących się na wczesnym etapie rozwoju, co powinno zaowocować dynamicznym rozwojem takich spółek (także zwiększeniem liczby wysokopłatnych miejsc pracy).</p> <p>Skutki finansowe dla mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw zostały określone na podstawie analizy danych wynikających z rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych za 2016 r. dotyczących podatników korzystających z preferencji podatkowej w tym zakresie.</p> <p>Ustawa będzie miała również korzystny wpływ na dzialalnosc mikro, małych i średnich przedsiębiorcow wyspecjalizowanych w prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych i sprzedaży ich wyników. Proponuje się bowiem skorygowanie modelu dostępu do uzyskania statusu centrum badawczo-rozwojowego – status będą mogły otrzymać spółki, których przychody osiągną 2,5 mln złotych (a poziom przychodow ze sprzedaży wyników własnych prac B+R osiągnie 70% przychodow). W efekcie status CBR uzyskają mniejsi, ale wyspecjalizowani przedsiębiorcy.</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Skutki w ujęciu pieniężnym obejmują przede wszystkim środki pozostające w dyspozycji przedsiębiorstw dzięki podniesieniu kwoty odliczeń od podstawy opodatkowania i wynikającym z tego wyższym ulgom podatkowym (w szczególności – w okresie do 2020 r.).
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: projektowane rozwiązania podatkowe, co do zasady nie spowodują wzrostu obciążeń administracyjnych zarówno po stronie podatników, jak i administracji skarbowej. Dodatkowy wymóg informowania o kosztach związanych z pracami B+R stanowi realizację wymogu art. 8 ust. 1 *ustawy o rachunkowości*, który przewiduje potrzebę zapewnienia wyodrębnienia zdarzeń istotnych do oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki. Informacje te są niezbędne w procesie programowania polityki państwa w obszarze innowacyjności. Należy podkreślić, że dodatkowy obowiązek informacyjny pojawia się *de facto* w przypadku skorzystania z ulgi podatkowej.

Likwidacja Funduszu Kredytu Technologicznego spowoduje uproszczenie przepływów finansowych i skróci czas przekazywania środków przez BGK dla beneficjentów.

W kontekście przepisów dla Centrów Badawczo-Rozwojowych, należy podkreślić że obecnie również podlegają one regulacjom związanym z raportowaniem udzielonej pomocy publicznej na bazie rozporządzenia dot. funduszu innowacyjności, a nowe przepisy jedynie przenoszą ten obowiązek na grunt ustawy. Z kolei obowiązek załączania do wniosku o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego sprawozdania z działalności badawczej i rozwojowej za ostatni rok obrotowy, przekazywanego do GUS ma charakter formalny i nie nakłada dodatkowego obowiązku na przedsiębiorcę, gdyż przedsiębiorca, prowadząc działalność badawczo-rozwojową, jest zobowiązany do sporządzania odpowiednich sprawozdań w ramach statystyki publicznej.

Zmiana przepisów związanych z Polską Mapą Drogową Infrastruktury Badawczej ma na celu usunięcie obowiązku wydania rozporządzenia i prowadzenie naboru na podstawie komunikatu MNiSW.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt ustawy ma na celu zwiększenie innowacyjności polskiej gospodarki, co powinno przełożyć się na poprawę pozycji konkurencyjnej polskich przedsiębiorstw, wzrost popytu na ich produkcję oraz zwiększenie zatrudnienia. Przewiduje się zwiększenie zatrudnienia w sferze B+R. Należy zwrócić uwagę na duży potencjał wzrostu w tym obszarze: współczynnik zatrudnienia w B+R na 1000 osób aktywnych zawodowo osiągnął w Polsce w 2013 r. wartość 5,4, podczas gdy średnia wartość tego współczynnika dla całej Unii Europejskiej w tym samym roku wyniosła 12,6. Rozszerzenie zakresu monitoringu losów absolwentów pozwoli na rozbudowanie narzędzia, którego funkcjonowanie ma na celu upowszechnienie wiedzy o ekonomicznych losach absolwentów danych uczelni. Pośrednio może to zatem spowodować zwiększenie popularności uczelni i kierunków zapewniających studentom lepsze szanse na rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
------------------	--------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowane zmiany weszły w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów podatkowych (art. 1-3, art. 8 i art. 13), które wejdą w życie 1 stycznia 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Mierniki:

- odsetek przedsiębiorstw prowadzących działalność innowacyjną,
- przychody netto ze sprzedaży produktów innowacyjnych,
- realny wzrost przychodów z eksportu wartości niematerialnych i prawnych (WNiP),
- wzrost liczby patentów międzynarodowych,
- nakłady na B+R sektora przedsiębiorstw, nominalnie i w porównaniu do PKB,
- dynamika personelu B+R w przedsiębiorstwach,
- zwiększenie liczby CBR, w tym małych, wyspecjalizowanych firm, świadczących specjalistyczne usługi B+R,
- liczba podatników korzystających z możliwości obniżenia podstawy opodatkowania z tytułu kosztów poniesionych na działalność badawczo-rozwojową,
- wartość preferencji podatkowej z tytułu ulgi na działalność B+R.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Warszawa, 6 września 2017 r.

Raport z konsultacji publicznych

Projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej

Opracowanie katalogu przepisów wymagających zmiany poprzedziły szerokie konsultacje społeczne, zaś ich efektem było opracowanie (wrzesień 2016 r.) Białej Księgi Innowacji (BKI), która stanowiła prekonsultacje inicjatywy legislacyjnej. Prace nad przygotowaniem BKI oraz propozycji zmian legislacyjnych są prowadzone przez Międzyresortowy Zespół do spraw Innowacyjności, powołany w dniu 18 stycznia 2016 r. Pierwszym etapem prac nad BKI było dokonanie przeglądu dokumentów strategicznych oraz analiz i raportów eksperckich o tematyce związanej z innowacyjnością z punktu widzenia zidentyfikowanych w nich barier i problemów dotyczących krajowego systemu innowacji. Następnie, w dniach 16 marca – 15 kwietnia 2016 r., przeprowadzono konsultacje on-line, podczas których zainteresowane osoby i instytucje mogły przedstawić problemy i bariery w zakresie innowacyjności w Polsce oraz propozycje ich ograniczania i eliminowania. W ramach konsultacji internetowych zgłoszono 340 propozycji. Trzecim etapem działań był cykl spotkań konsultacyjnych z kluczowymi podmiotami tworzącymi ekosystem innowacji: przedstawicielami środowiska naukowego, środowiska biznesowego, instytucji finansowych i organizacji pozarządowych (think-tanki). Celem tych spotkań było określenie najważniejszych problemów dotyczących innowacyjności z punktu widzenia poszczególnych środowisk. W czerwcu 2016 r. przeprowadzone zostały uzgodnienia i konsultacje z przedstawicielami ministerstw, których dotyczyły propozycje zgłoszone do BKI. Projekt BKI został opracowany w lipcu 2016 r. i przesłany do zaopiniowania do organizacji, które wzięły udział w konsultacjach i spotkaniach konsultacyjnych. Ostateczny kształt BKI wypracowany został we wrześniu 2016 r.

Po opracowaniu *projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej* przeprowadzono konsultacje publiczne: projekt skierowano w dniu 10 marca br. do 48 podmiotów (a ponadto do 34 podmiotów w ramach opiniowania), na co najmniej 21 dni (w przypadku niektórych podmiotów opiniujących, był to dłuższy termin). Wpłynęło ok. 250 uwag. 24 maja 2017 r. projekt został pozytywnie

zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Konferencja uzgodnieniowa (z udziałem uczestników opiniowania i konsultacji publicznych) odbyła się w dniu 11 lipca 2017 r. Nowy tekst projektu ustawy rozesłano w dniu 2 sierpnia 2017 r. z terminem zgłaszania uwag do 9 sierpnia (termin wynikał z pilnego charakteru prowadzonych prac, w tym z konieczności zachowania odpowiedniego terminu w uchwaleniu regulacji podatkowych). Projekt otrzymało 60 podmiotów (w tym opiniowanie), które zgłosiły (łącznie z uczestnikami uzgodnień międzyresortowych) 94 uwagi.

Szczegółowe uwagi i sposób ich rozpatrzenia omówiony jest w tabelarycznym zestawieniu uwag, stanowiącym **załącznik** do raportu.

W ramach konsultacji publicznych nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej

l.p.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna ustawy/uwaga o charakterze ogólnym	Treść uwagi/opinii (zachowano oryginalne brzmienie)	Merytoryczna ocena zasadności zgłoszonej uwagi
OGÓLNE				
1	UJ, analogiczną uwagę zgłosiła RGNiS W, zbliżoną RGIB- - konsultacje publiczne	Uwaga ogólna	Pozwalam sobie więc ponownie wyrazić głębokie ubolewanie wobec faktu kierowania do konsultacji środowiskowej projektów bardzo ważnych ustaw w miesiącu sierpniu. Miesiąc ten jest na uczelniach okresem obniżonej aktywności – pracownicy naukowo-dydaktyczni realizują urlopy wypoczynkowe (wobec braku zajęć dydaktycznych i ferii szkolnych) bądź wyjazdy naukowe poza granice kraju.	WYJAŚNIENIE: projekt ustawy został po raz pierwszy skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych w dniu 10 maja 2017 r. na 21 dni (jednak w praktyce, co do zasady rozpatrywane były również uwagi, które wpłynęły po tym terminie). W dniu 11 lipca 2017 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, również z udziałem konsultantów publicznych. Obecny etap procesu legislacyjnego (tj. konsultacje nowego tekstu projektu), nie dotyczy całego projektu ustawy, a jedynie tych jego elementów, które uległy zmianie. W związku z planowanym terminem wejścia w życie przepisów – 1 stycznia 2018 roku – oraz faktem, że obejmują one kwestie podatkowe, a zatem ich wejście w życie powinno zostać poprzedzone 30 dniowym <i>vacatio legis</i> , MNiSW stanął przed koniecznością niezwłocznego kontynuowania prac.
2	PACTT - konsultacje	Propozycje dodatkowe	Wielokrotnie omawiane w roku 2016 i wstępnie zaakceptowane przez PACTT i MNiSW propozycje systemu finansowania komercjalizacji obejmowały: <ul style="list-style-type: none"> • 2% z dotacji statutowej na utrzymanie potencjału badawczego, • Uruchomienie programu Inkubator Innowacyjności+, 	WYJAŚNIENIE: propozycja była już zgłaszana przez PACTT i omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej. Wprowadzenie zmiany jest obecnie przedmiotem wewnętrznych analiz. Ich realizacja uzależniona będzie

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	<i>publiczne</i>		<ul style="list-style-type: none"> Wprowadzenie kilkuprocentowego narzutu kosztów pośrednich w projektach badawczych finansowanych przez NCBiR, których realizatorem są uczelnie, Mechanizm „złotówka za złotówkę”. <p>Z tych czterech propozycji dotychczas zrealizowano dwie pierwsze. Apelujemy, aby Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wykazało się determinacją niezbędną do wprowadzenia całości systemu finansowania. Będzie to szczególnie ważne od roku 2019, w którym wygaśnie program Inkubator Innowacyjności+.</p>	jednak od dostępności środków na finansowanie nauki w Polsce, a także oceny efektów dotychczasowych programów i działań na rzecz wsparcia komercjalizacji, zwłaszcza programu II+ oraz 2% z dotacji statutowej na komercjalizację – w szczególności w jaki sposób ww. programy przełożyły się na poprawę wyników uczelni w zakresie komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych.
3	PACTT - <i>konsultacje publiczne</i>	<i>Propozycje dodatkowe</i>	Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, przygotowany przez Ministerstwo Finansów, zawiera propozycje limitów wysokości kosztów uzyskania przychodów, związanych z korzystaniem z wartości niematerialnych i prawnych. Limity te są uzasadniane walką ze sztucznym generowaniem przez przedsiębiorców kosztów uzyskania przychodów. Istotną negatywną konsekwencją wprowadzenia takich uregulowań może jednak stać się znaczne zmniejszenie skłonności przedsiębiorstw do zakupu lub licencjonowania praw własności intelektualnej od uczelni.	WYJAŚNIENIE: Przedstawiona kwestia nie jest przedmiotem regulowanym nowelizacją, ale będzie analizowana gdy stosowny projekt zostanie przekazany do konsultacji i uzgodnień międzyresortowych.
Art. 1 i 2 ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych				
4	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego - <i>konsultacje publiczne</i>	<i>Propozycja dodatkowa</i>	Wprowadzenie preferencji podatkowej typu „Patent Box” w przypadku prowadzenia prac B+R na terenie Polski. Istota proponowanego rozwiązania polega na obniżeniu stawki podatkowej od przychodów osiąganych z patentów oraz innych praw własności intelektualnej. Instytucja ta może zwiększyć liczbę patentów generujących przychody, posiadanych przez polskie przedsiębiorstwa. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w Wielkiej Brytanii, Francji, Hiszpanii, Włoszech, Holandii, na Węgrzech i Cyprze. Obniżona stawka podatkowa PIT/CIT dotyczyłaby przychodów osiąganych z enumeratywnie wyliczonej grupy praw własności intelektualnej. Do grupy tej powinny należeć prawa wynikające z patentu, licencji wyłącznej, dodatkowego świadectwa ochronnego, zezwolenia na wprowadzenie do obrotu z	WYJAŚNIENIE: możliwość wprowadzenia preferencji podatkowej polegającej na obniżeniu stawki podatkowej od przychodów osiąganych z patentów oraz innych praw własności intelektualnej jest obecnie poddawane analizie. Ministerstwo Finansów planuje rozpocząć konsultacje w tym zakresie pod koniec tego roku (termin został ustalony z Konfederacją Lewiatan).

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	e		wyłącznością danych. Koniecznym warunkiem dla skorzystania z ulgi byłoby prowadzenie prac B+R, prowadzących do zastrzeżenia praw własności intelektualnej, na terenie Polski.	
5	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – konsultacje publiczne	Propozycja dodatkowa	Zwiększenie wysokości ulgi podatkowej na działalność B+R w przypadku partnerstwa publiczno-prywatnego. Proponujemy wprowadzenie, dodatkowej stawki odliczenia w przypadku partnerstwa publiczno-prywatnego, by wzmocnić współpracę sektora prywatnego z sektorem publicznym. Celowym jest dodatkowe premiowanie przedsiębiorców, którzy prowadzą współpracę z jednostkami publicznymi, takimi jak uniwersytety, politechniki i inne jednostki badawczo-naukowe. Na Węgrzech oraz w Czechach istnieją analogiczne mechanizmy zachęcające przedsiębiorców do współpracy z jednostkami publicznymi. Wysokość ulgi powinna zostać co najmniej zrównana z wartością przysługującą Centrom Badawczo – Rozwojowym, tj. 150 %.	NIEUWZGLĘDNIONE. Projekt zakłada znaczne podniesienie obowiązujących obecnie poziomów kosztów kwalifikowanych. Z uwagi na skutki finansowe dla budżetu państwa i obniżenie dochodów sektora finansów publicznych nie przewiduje się zwiększenia wysokości ulgi.
6	UJ – konsultacje publiczne	Art. 1 pkt 2 lit. a	Proponujemy wyłączenie możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych podlegających odliczeniom należności z tytułu umów o dzieło oraz umów zlecenia wykonywanych przez osoby fizyczne, w celu ograniczenia możliwości omijania uczelni i zawierania umów bezpośrednio z pracownikami naukowymi.	NIEUWZGLĘDNIONE. Projektowana treść pkt 3 art. 18d ust. 2 ustawy CIT „ <i>Za koszty kwalifikowane uznaje się (...) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045), a także nabycie od takiej jednostki wyników prowadzonych przez nią badań naukowych, na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej</i> ” stanowi <i>lex specialis</i> w stosunku do rozwiązań proponowanych w art. 18d ust. 2 pkt 1a ustawy CIT. W związku z powyższym nie zachodzi konieczność zmian w proponowanym kształcie.
7	PGE – konsultacje publiczne	Art. 1 i art. 2 (pkt 2 lit. a)	Propozycja: „1) Poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń	UWZGLĘDNIONE.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu.” Doprecyzowanie okresu rozliczeniowego, którego ma dotyczyć ewidencja czasu pracy oraz wartości należności branych pod uwagę przy wyliczeniu kwoty kosztów kwalifikowanych	
8	Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne	Art. 1 pkt 2 lit. a	<p>Art. 26e ust. 2 pkt. 1 i dodanie pkt. 1a) może spowodować wątpliwości interpretacyjne związane z wprowadzeniem pojęcia w tym przepisie pojęcia ” w takiej części w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo – rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika” i „..... w całości przeznaczonego na wykonanie usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło”. W dotychczasowym brzmieniu ustawodawca wskazał wprost na takie koszty które dotyczyły pracownika zatrudnionego w celu realizacji działalności badawczo – rozwojowej. Obecnie ustawodawca wskazuje, że nie musi być to pracownik zatrudniony konkretnie w celu wykonywania działalności badawczo – rozwojowej ale również ulga ta będzie dotyczyła innych pracowników, którzy tylko część swojego czasu pracy będą przeznaczać na realizację działalności badawczo – rozwojowej. Powstałe wątpliwości interpretacyjne mogą dotyczyć:</p> <p>a) Braku definicji „ wykonywanie działalności badawczo – rozwojowej” – jaki zakres czynności to obejmuje, czy sekretarka kompletująca dokumentację badawczo – rozwojową też będzie stanowiła podstawę naliczenia ulgi</p> <p>b) Jaka kategoria pracowników będzie mogła być brana przez przedsiębiorcę do prawa skorzystania z tej ulgi. Zdarza się że prace badawczo – rozwojowe wiążą się z wykonaniem prototypu przy konstrukcji którego uczestniczą ślusarze, spawacze, czy ten rodzaj pracowników będzie mógł również być przyjmowany do ulgi, mimo, że poza czasem pracy poświęconym na wykonanie prototypu maszyny/urządzenia w ramach wykonuje inną pracę na rzecz przedsiębiorcy.</p> <p>c) W dotychczasowym brzmieniu tego przepisu przedsiębiorca wyłączał grupę pracowników tylko dla celów tego typu badań, chcąc skorzystać z ulgi.</p> <p>d) W jaki sposób przedsiębiorca ma dokumentować czas poświęcony przez poszczególnych pracowników na w celu realizacji działalności badawczo – rozwojowej</p> <p>e) Przedsiębiorca będzie zainteresowany jak największą ilością czasu poświęconego na działalność badawczo – rozwojową skoro ulga wskazana w</p>	<p>WYJAŚNIENIE: pojęcie „prace badawczo – rozwojowe” funkcjonuje na gruncie obecnie obowiązujących przepisów. Projekt nie wprowadza definicji prac badawczo – rozwojowych ani zmian w tym zakresie. Proponowana zmiana polega na doprecyzowaniu sposobu wyliczania kosztów kwalifikowanych i jest konieczna z uwagi na zgłaszane w toku prac nad Białą Księgą Innowacji wątpliwości interpretacyjnych.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>tym przepisie może być zastosowana do wysokości dochodu uzyskanego przez przedsiębiorcę z tytułu działalności gospodarczej.</p> <p>f) Przyjęte rozwiązanie ma charakter nieostrej, nieprecyzyjny i może stwarzać „konflikt” pomiędzy organem kontrolnym a przedsiębiorcą, tym bardziej, że ulga ta stanowi pomniejszenie dochodu.</p> <p>g) Wskazana propozycja wprowadzić może również problemy związane z księgowaniem u dużego przedsiębiorcy w sposób zbiorczy składek na ZUS, skoro część tych składek ma stanowić odpis od dochodu.</p>	
9	<p>Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 1 pkt 2 lit. a</p>	<p>W art. 26e dodanie pkt. 2a) może budzić wątpliwości interpretacyjne wprowadzenie zapisu „w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych”. Używanie w przepisach (szczególnie podatkowych) zwrotu „ w szczególności” wprawdzie nie zamyka katalogu sprzętu specjalistycznego którego zakup stanowi może odliczenie od dochodu, ale niestety powoduje ukierunkowanie interpretacyjne całego przepisu. Wskazanie rodzaju sprzętu specjalistycznego jako przykładu może sugerować na możliwość zakupu w ramach ulgi jedynie sprzętu laboratoryjnego. Ponadto przepis nie przewidział możliwości skorzystania z ulgi w formie zakupu materiałów do wytworzenia przez przedsiębiorcę urządzenia specjalistycznego w celu prowadzenia działalności badawczo – rozwojowej.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: w opinii wnioskodawców nie ma potrzeby modyfikacji przepisu. Wyrażenie „w szczególności” oznacza, iż katalog jest otwarty i nie wyklucza możliwości uwzględnienia innych składników. Z uwagi na wielość stanów faktycznych nie jest możliwe dokładne wskazanie w normie prawnej wszystkich możliwych materiałów czy składników wykorzystywanych w działalności badawczo – rozwojowej.</p>
10	<p>Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 1 pkt 2 lit. a</p>	<p>W art. 26e dodanie ust. 2a i wskazanie również obliczania proporcji do ustalenia kosztów kwalifikowanych może powodować rozbieżności interpretacyjne. Ustalanie proporcji w oparciu o koszt które również obliczane są na zasadzie proporcji.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: możliwość skorzystania z ulg podatkowych będących odstępstwem od zasady powszechności opodatkowania zawsze wiąże się z wprowadzeniem określonych zasad i warunków, jakie podatnik musi spełnić, by móc z danej preferencji skorzystać.</p>
11	<p>Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego</p>	<p>Art. 1 pkt 2 lit. a</p>	<p>1) Rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych do ulgi B+R o koszty rejestracji leków biologicznych i biopodobnych. Jednym z kluczowych mechanizmów wsparcia polskiej innowacyjności powinno być wspomoczenie rozwoju firm wytwarzających w Polsce leki biologiczne, w tym tzw. leki biopodobne. Leki biologiczne są owocem zastosowania najnowszych osiągnięć biologii molekularnej i inżynierii genetycznej. W najbliższych latach istnieje duże prawdopodobieństwo zastosowań leków biologicznych w odniesieniu do</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE. W związku z brakiem danych dotyczących przewidywanych kosztów rozszerzenia kosztów kwalifikowanych o koszty rejestracji leków biologicznych i biopodobnych, w obecnej fazie projektu proponowana zmiana nie może zostać uwzględniona.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

o konsultacje publiczne		<p>nowych jednostek chorobowych, z nadzieją na rozwiązanie znacznej części problemów zdrowotnych wielu populacji. Włączenie się do głównego nurtu prowadzenia badań w tej dziedzinie jest ogromną szansą dla polskiej nauki, posiadającej odpowiednie zasoby ludzkie oraz infrastrukturę.</p> <p>W tym zakresie istotna będzie współpraca z polskim przemysłem farmaceutycznym, otwartym na prowadzenie badań i wytwarzanie leków biologicznych w Polsce. Kooperacja w tym zakresie, przy odpowiednim wsparciu państwa, ma wszelkie szanse stać się modelowym przykładem współpracy nauki i biznesu.</p> <p>Rolę tej części przemysłu farmaceutycznego dostrzeżono w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, gdzie produkcję leków biopodobnych wymieniono jak jeden z sektorów strategicznych, które mają szanse stać się przyszłymi motorami polskiej gospodarki .</p> <p>W ramach realizacji tego planu Ministerstwo Rozwoju przewidziało utworzenie jako jednego z Projektów Flagowych – Centrum Rozwoju Biotechnologii, które ma zbudować pozycję Polski jako europejskiego centrum (hubu) zaawansowanych leków generycznych i leków biopodobnych .</p> <p>Założone cele powinny zostać wsparte również w ramach procedowanej ustawy poprzez rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych do ulgi B+R o koszty rejestracji leków biologicznych i biopodobnych. Jest to o tyle zasadne, że rejestracja leków biologicznych i biopodobnych jest niezwykle czasochłonną i kosztową procedurą. Leki biologiczne, które nie posiadają odpowiednika muszą przejść pełną procedurę rejestracyjną. W przypadku leków biopodobnych podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu leku biopodobnego przedstawia pełną dokumentację rejestracyjną lub rozbudowaną dokumentację porównawczą wykazującą biopodobieństwo z lekiem referencyjnym (o znacznie bardziej skomplikowanym charakterze niż badanie bioekwiwalencji).</p> <p>Realizacja przedstawionego postulatu będzie miała pozytywne skutki dla także pacjentów, m.in. w uwagi na fakt, że rejestracja i objęcie refundacją leków biopodobnych obniża znacząco koszty terapii (programy lekowe), a w konsekwencji prowadzi do zwiększenia dostępu do nowoczesnego leczenia dla większej liczby pacjentów.</p>	
-------------------------	--	--	--

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

12	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych – konsultacje publiczne	Art. 1 pkt 2 lit. c	Dot. ust. 3a pkt 2: Zasadne byłoby dodanie do proponowanego zapisu również zgłoszeń patentowych na wynalazki, które w procesie rozpatrywania przez Urząd objęte są tymczasową ochroną do czasu udzielenia decyzji.	WYJAŚNIENIE: po nowelizacji ustaw podatkowych dokonanych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o zmianie niektórych określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej ulgą na działalność badawczo-rozwojową objęte zostały koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego.
13	Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne	Art. 1 pkt 2 lit. d	<p>W art. 26e ust. 5 w nowym brzmieniu może wzbudzać wątpliwości. Z treści wynika, że „Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały odliczone od podstawy obliczania podatku”. Koszty kwalifikowane zgodnie z zapisem ust. 1 w art. 26e podlegają odliczeniu od podstawy obliczania podatku. W związku z tym czy użyty zwrot „..... jeżeli nie zostały odliczone od podstawy obliczania podatku” dotyczy ewentualnego odliczenia od podstawy obliczania podatku z innego tytułu, czy też chodziło ustawodawcy, że nie zostały wcześniej zaliczone do kosztów przed ustaleniem podstawy obliczenia podatku.</p> <p>Z uzasadnienia do ustawy wynika, że „ma to zapobiec takim sytuacjom, w których raz odliczone od podstawy obliczenia podatku koszty kwalifikowane z tytułu nabycia np. materiałów lub surowców, będą odliczane przez podatnika ponownie np. po wytworzeniu z nich środka trwałego, jako odpisy amortyzacyjne”. Regulacja ta budzi wątpliwości interpretacyjne, ponieważ może wskazywać, że kosztem kwalifikowanym nie może być wydatek zaliczony uprzednio do kosztów uzyskania przychodów (np. koszt wynagrodzeń pracowniczych). Oceniając proponowaną regulację w kontekście całości przepisów tej ustawy (w szczególności art. 16 i następne) należy wskazać, że proponowane uszczegółowienie jest zbędne. W tym zakresie proponujemy usunięcie tej regulacji, lub doprecyzowanie przepisu w sposób nie budzący wątpliwości.</p>	NIEUWZGLĘDNIONE. Projektowana regulacja nie donosi się do kosztów uzyskania przychodu, treść przepisu wskazuje na koszty, które uprzednio zostały odliczone od podstawy opodatkowania.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

14	PGE – konsultacje publiczne	Art. 1 i art. 2 (pkt 2 lit. d)	<p>Propozycja:</p> <p>„5. Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym. W szczególności dotyczy to wydatków zaliczanych do wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które zostały stanowiły koszty kwalifikowane w momencie poniesienia.”.</p> <p>Doprecyzowanie kwestii nakładów inwestycyjnych, które stanowią koszt kwalifikowany już w momencie poniesienia a nie dopiero po oddaniu środka trwałego/WNiP do używania.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE.</p> <p>Mając na uwadze precyzyjny charakter przedmiotowej regulacji (nieposługujący się przykładami) nie ma potrzeby uzupełniania regulacji.</p>
15	Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne	Art. 2 pkt 2 lit. a	<p>Art. 18d ust. 2 pkt 3 – postuluje się, aby jako koszty kwalifikowane mogły być traktowane także wydatki na ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane nie tylko przez jednostki naukowe, ale także przez zwykłe podmioty gospodarcze. Brzmienie przepisów powoduje, że jako koszty kwalifikowane nie mogą być traktowane wydatki świadczone przez podmioty gospodarcze niemające statusu jednostki naukowej (kosztami kwalifikowanymi nie mogą być np. wydatki na usługi informatyczne);</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE.</p> <p>Wskazane ograniczenie ma na celu zapobieganie optymalizacji podatkowej oraz jest przykładem zachęcania do współpracy nauki i biznesu.</p>
Art. 4 ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości				
16	Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne	Art. 4 pkt 1 lit. b	<p>Aby uniknąć ryzyka interpretacyjnego, dotyczącego definicji instrumentu finansowego, proponujemy następujące brzmienie: „12) podejmowanie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie tworzenia instrumentów finansowych ukierunkowanych na wspieranie małych i średnich przedsiębiorców, w tym przy udziale instytucji otoczenia biznesu. Określenie „instrumenty finansowe” nie dotyczy instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi”;</p>	<p>WYJAŚNIENIE: wprowadzenie wyłączenia (określenie „instrumenty finansowe” nie dotyczy instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi”) może wprowadzać w błąd wobec brzmienia przepisu art. 3 ust. 3 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (odeślanie do rozporządzenia nr 1303/2013), który to przepis już obowiązuje, a więc jest wcześniejszy w stosunku do obecnej propozycji.</p>
Art. 6 ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych				

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

<p>17</p>	<p>Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych - konsultacje publiczne</p>	<p><i>Propozycja dodatkowa</i></p>	<p>VI. W celu wzmocnienia wskazanej w uzasadnieniu projektu (3.5.1.pkt 1) „konieczności zagwarantowania organom samorządu niezależności od jakiegokolwiek wpływu z zewnątrz (w tym ze strony organu, przed którym występują rzecznicy patentowi’), postuluje się wprowadzenie do projektu ustawy zmiany dotyczącej nadzoru nad samo-rządem.</p> <p>Nadzór nad samorządem zawodowym rzeczników patentowych powinien sprawować minister właściwy do spraw gospodarki jako centralny organ administracji państwowej, któremu podlegają sprawy własności przemysłowej i innowacyjności gospodarki (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej - t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 888 z późn. zm.). Wyeleminuje to kolizyjną sytuację pełnienia przez Urząd Patentowy nadzoru nad pełnomocnikami występującymi właśnie przed tym Urzędem.</p> <p>Należy podkreślić, że logicznym i merytorycznym uzasadnionym argumentem za powierzeniem tego nadzoru ministrowi rozwoju jest fakt, iż rzecznicy patentowi są jedyną grupą zawodową przygotowaną i umocowaną ustawowo do obsługi prawnej i technicznej spraw innowacji w gospodarce.</p> <p>Postuluje się zatem wprowadzenie – poprzez uzupełnienie omawianego projektu ustawy w jej art. 6 – następującej zmiany brzmienia art. 56 ustawy o rzecznikach patentowych:</p> <p>„Art. 56. Minister właściwy do spraw gospodarki może zaskarżyć do Sądu Najwyższego sprzeczną z prawem uchwałę organu samorządu, w terminie trzech miesięcy od dnia jej doręczenia. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy bądź uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia. Wytyczne te są wiążące dla organu samorządu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki może zwrócić się do Krajowego Zjazdu lub Krajowej Rady Rzeczników Patentowych o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do właściwości samorządu. Uchwała Krajowej Rady Rzeczników Patentowych powinna być podjęta w terminie dwóch miesięcy, a uchwała Krajowego Zjazdu - na najbliższym Zjeździe..</p> <p>3. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przedstawia corocznie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemną informację o działalności</p>	<p>WYJAŚNIENIE: Kwestia nadzoru nad samorządem rzeczników patentowych będzie rozważana w toku przygotowywania oddzielnej nowelizacji ustawy o rzecznikach patentowych. Nie jest to kwestia mająca istotny wpływ na poprawę otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.</p>
-----------	---	------------------------------------	--	---

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>samorządu”.</p> <p>Powyższa zmiana wymagałaby jednocześnie dostosowania innych przepisów ustawy, w szczególności dotyczących spraw dyscyplinarnych, poprzez zastąpienie kompetencji Prezesa Urzędu Patentowego w stosunku do samorządu kompetencjami ministra właściwego do spraw gospodarki. Natomiast listę rzeczników patentowych powinien prowadzić samorząd, wzorem innych samorządów zawodów zaufania publicznego.</p>	
18	<p>Stowarzyszenie Na Rzecz Ochrony Własności Przemysłowej-konsultacje publiczne</p>	<p><i>Propozycja dodatkowa</i></p>	<p>Popieramy również zaproponowaną przez Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych zmianę brzmienia art. 56 ustawy o rzecznikach patentowych:</p> <p>„Art. 56. Minister właściwy do spraw gospodarki może zaskarżyć do Sądu Najwyższego sprzeczną z prawem uchwałę organu samorządu, w terminie trzech miesięcy od dnia jej doręczenia. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy bądź uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia. Wytyczne te są wiążące dla organu samorządu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki może zwrócić się do Krajowego Zjazdu lub Krajowej Rady Rzeczników Patentowych o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do właściwości samorządu. Uchwała Krajowej Rady Rzeczników Patentowych powinna być podjęta w terminie dwóch miesięcy, a uchwała Krajowego Zjazdu - na najbliższym Zjeździe..</p> <p>3. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przedstawia corocznie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemną informację o działalności samorządu”.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: Kwestia nadzoru nad samorządem rzeczników patentowych będzie rozważana w toku przygotowywania oddzielnej nowelizacji ustawy o rzecznikach patentowych. Nie jest to kwestia mająca istotny wpływ na poprawę otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.</p>
19	<p>Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych-konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 6 pkt 2</p>	<p>II. Natomiast proponowane nowe brzmienie nowego art. 56a ust. 1 (dotyczącego dostępu do informacji samorządowej) – stanowi poważny regres w stosunku do poprzedniego zapisu projektu z dnia 9 maja 2017 r.</p> <p>Zdecydowany sprzeciw Stowarzyszenia budzi ograniczenie w nowej wersji prawa dostępu do informacji (dostępu do wszelkich dokumentów samorządowych wg poprzedniej wersji) i pozostawienia go tylko w odniesieniu do uchwał i sprawozdań samorządu.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE.</p> <p>Obecny projekt uwzględnia w odpowiednim stopniu uwagi przekazane przez GIODO, zgodnie z którymi konieczne jest doprecyzowanie, co stanowi przedmiot dostępu do informacji. Jednocześnie zmiana jest potrzebna z uwagi na zapewnienie dostępu członków samorządu do sprawozdań finansowych, co jest istotne z uwagi na odpowiednią kontrolę finansową nad organami samorządu zawodowego. Jednocześnie przepisy te nie uchylają stosowania ustawy o</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

e		<p>Samorząd rzeczników patentowych – jako samorząd zawodu zaufania publicznego – pełni umocowaną w art. 17 Konstytucji RP funkcję publiczną.</p> <p>W prawomocnym wyroku NSA z dnia 20 grudnia 2011 sygn. akt I OSK 2026/11 sąd stwierdził wprost:</p> <p>„ ... Na gruncie art. 61 ust. 1 Konstytucji, informacja o działalności samorządu nie jest obarczona żadnymi innymi warunkami poza tym, że żądana informacja dotyczy działalności organów samorządu zawodowego. O tym, że informacja o działaniach tego samorządu ma charakter informacji publicznej przesądza poza tym pośrednio treść art. 17 Konstytucji, na gruncie którego samorząd zawodowy reprezentuje osoby wykonujące zawody zaufania publicznego, co powoduje, że działalność tego samorządu i jego organów nie może nie mieć charakteru publicznego, a informacja tego dotycząca – charakteru informacji publicznej.</p> <p>... Realizacja przez samorząd zawodowy zadań publicznych jest sprawą publiczną, o której informacja na gruncie art. 1 ust. 1 ustawy jest informacją publiczną. Prawo do uzyskania takiej informacji wynika natomiast ... z art. 3 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d) tej ustawy”.</p> <p>Powyższe stanowisko zostało podtrzymane w szeregu prawomocnych wyroków sądów administracyjnych, w szczególności w najnowszym prawomocnym wyroku NSA z dnia 9 czerwca 2017 r. sygn. akt I OSK 71/17 dotyczącym samorządu rzeczników patentowych.</p> <p>Nie ulega zatem wątpliwości, iż zarówno uchwały jak i sprawozdania finansowe samorządu stanowią informację publiczną i regulacja tej sprawy w proponowanej wersji jest nieprawidłowa. Nie istnieje potrzeba zamieszczania w proponowanym art. 56a ust. 1 przepisu statuującego dostęp do informacji, która jest dostępna na podstawie innej ustawy, co potwierdza orzecznictwo. Konieczne jest natomiast uregulowanie kwestii publikacji omawianych dokumentów.</p> <p>Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 z późn. zm.) prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej.</p>	<p>dostępie do informacji publicznej w pozostałych kwestiach, więc ta propozycja nie stanowi ograniczenia dostępu do informacji publicznej.</p>
---	--	--	---

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>Taką właśnie formułę ustawową proponuje się zastosować do uchwał samorządowych, jak wskazano wyżej – stanowiących co do zasady informację publiczną.</p> <p>Proponuje się zatem następujące brzmienie omawianego przepisu w nowym art. 56a:</p> <p>1. Uchwały organów samorządu i sprawozdania finansowe podlegają publikacji internetowej na stronie podmiotowej Polskiej Izby Rzeczników Patentowych. Zakres publikacji uchwał podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej.</p>	
20	<p>Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych-konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 6 pkt 2</p>	<p>III. Problemem i przedmiotem sporów jest w dalszym ciągu dostęp członków samorządu do wszelkich innych dokumentów, w tym źródłowych dokumentów finansowych, w szczególności dotyczących wydatków oraz do dokumentów dotyczących wewnętrznych spraw samorządu.</p> <p>Należy podkreślić, że samorząd zawodowy rzeczników patentowych jest w całości finansowany z obowiązkowych składek członków oraz z obowiązkowych opłat za aplikację, bez jakichkolwiek subwencji czy dotacji ze środków publicznych. Zatem prawo kontroli wydatków przez osoby finansujące – jest w pełni uzasadnione.</p> <p>Podobnie członkowie samorządu, do którego przynależność jest obowiązkowa, nie mogą być ograniczani w prawie dostępu do informacji o pracach i sprawach tego samorządu.</p> <p>Proponuje się zatem dodanie w nowym art. 56a nowego ustępu 2 (z jednoczesną zmianą numeracji kolejnego ustępu) w następującym brzmieniu:</p> <p>2. Rzecznik patentowy ma prawo przeglądać dokumenty i księgi samorządu, w tym źródłowe dokumenty finansowe i księgi rachunkowe, sporządzać z nich notatki i fotografie oraz uzyskiwać ich odpisy, kopie lub wyciągi. Dostęp do dokumentów dotyczących dóbr osobistych i spraw dyscyplinarnych podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby</p>	<p>NIEWWZGLĘDNIONE</p> <p>Obecny projekt uwzględnia w odpowiednim stopniu uwagi przekazane przez GIODO, zgodnie z którymi konieczne jest doprecyzowanie, co stanowi przedmiot dostępu do informacji.</p> <p>W szczególności w zaproponowanym zapisie „dokumenty” obejmowałyby m.in. ewidencje miejsc zatrudnienia rzeczników patentowych (art. 51 pkt 11 ustawy o rzecznikach patentowych), prowadzoną przez Prezesa Polskiej Izby Rzeczników Patentowych listę aplikantów (art. 51a ust. 1 pkt 3 ustawy o rzecznikach patentowych), dokumenty związane z organizowaniem aplikacji i egzaminu kwalifikacyjnego, także wyborów przeprowadzanych w ramach samorządu, co naruszałoby zasady ochrony danych osobowych.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			fizycznej.	
21	Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych-konsultacje publiczne	Art. 6 pkt 2	<p>IV. Ustawa o rzecznikach patentowych nie przewiduje niejawnych posiedzeń organów, jakkolwiek ze swej istoty organy dyscyplinarne podczas rozpraw jawnych dla rzeczników patentowych i aplikantów – odbywają narady niejawne.</p> <p>Proponuje się więc następujące brzmienie ust. 3 (po zmianie numeracji, uprzednio ust. 2) proponowanego art. 56a:</p> <p>3. Rzecznikowi patentowemu przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów samorządu, z wyjątkiem niejawnych narad organów dyscyplinarnych.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE</p> <p>Z uwzględnienia zasady możliwości uczestniczenia w jawnych posiedzeniach organów wynika jednoznacznie <i>a contrario</i> brak możliwości uczestniczenia w posiedzeniach, które nie mają charakteru jawnego.</p>
22	Stowarzyszenie Rzeczników Patentowych-konsultacje publiczne	Art. 6 pkt 2	<p>V. Ponadto, w celu wzmocnienia praw samorządowych członków w obowiązkowym samorządzie zawodowym, postuluje się wprowadzenie ustawowej konkretyzacji prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych wolności - Dz. U. z 1993 r. nr 61 poz. 284 z ze zm.) poprzez ustawowe wyrażenie prawa każdego członka do rozpatrzenia jego sprawy przez niezawisły sąd.</p> <p>Proponuje się więc uzupełnienie proponowanego art. 56a o nowy ustęp 4 w następującym brzmieniu:</p> <p>4. Rzecznik patentowy, którego uprawnienie zostało naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ samorządu zawodowego, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu powszechnego. Sąd rozstrzygając sprawę podtrzymuje lub uchyla zaskarżony akt samorządowy.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: kwestia nadzoru nad samorządem rzeczników patentowych będzie rozważana w toku przygotowywania kolejnej nowelizacji ustawy o rzecznikach patentowych. Nie jest to kwestia mająca istotny wpływ na poprawę otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.</p>
23	Stowarzyszenie Na Rzecz Ochrony Własności	Art. 6 pkt 2	<p>Sprzeciwiamy się proponowanemu brzmieniu art. 56a ust. 1 dotyczącego dostępu do informacji samorządowej, tj. ograniczeniu dostępu członkom samorządu do uchwał i sprawozdań samorządu. W naszej ocenie powinien pozostać zapis proponowany w projekcie z dnia 9 maja 2017 r. umożliwiający dostęp do wszelkich dokumentów samorządowych.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE</p> <p>Obecny projekt uwzględnia w odpowiednim stopniu uwagi przekazane przez GIODO, zgodnie z którymi konieczne jest doprecyzowanie, co stanowi przedmiot dostępu do informacji.</p> <p>W szczególności w zaproponowanym brzmieniu</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	ci Przemysłowej- konsultacje publiczne		<p>Ponadto zwracamy uwagę, że ustawa o rzecznikach patentowych nie przewiduje niejawnych posiedzeń organów za wyjątkiem narad niejawnych organów dyscyplinarnych. Proponujemy zatem art. 56a ust. 2 nadać następujące brzmienie:</p> <p><i>„Rzecznikowi patentowemu przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów samorządu, z wyjątkiem niejawnych narad organów dyscyplinarnych”.</i></p>	<p>„dokumenty” obejmowałyby m.in. ewidencje miejsc zatrudnienia rzeczników patentowych (art. 51 pkt 11 ustawy o rzecznikach patentowych), prowadzoną przez Prezesa Polskiej Izby Rzeczników Patentowych listę aplikantów (art. 51a ust. 1 pkt 3 ustawy o rzecznikach patentowych), dokumenty związane z organizowaniem aplikacji i egzaminu kwalifikacyjnego, także wyborów przeprowadzanych w ramach samorządu. Wobec tego przepis dotyczy zapewnienia prawa dostępu do wszelkich dokumentów samorządowych naruszałyby zasady ochrony danych osobowych.</p> <p>Z uwzględnienia zasady możliwości uczestniczenia w jawnych posiedzeniach organów wynika jednoznacznie <i>a contrario</i> brak możliwości uczestniczenia w posiedzeniach, które nie mają charakteru jawnego.</p>
Art. 7 ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki				
24	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych- konsultacje publiczne		<p>Zawarte w projekcie sformułowanie cyt.: <i>„co najmniej pięcioletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności badawczo-rozwojowej oraz znaczące osiągnięcia (...)”</i> jest zbyt ogólne. Przy tym jest także nieporównywalne z aktualnym zapisem o brzmieniu cyt.: <i>„samodzielnym kierowaniu zespołami badawczymi w innym państwie”</i>, zawartym w ust.1 art. 21a dotychczasowej Ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Proponowany zapis jest sprzeczny z zasadą niezależności nauki.</p> <p>Wprowadzenie uprawnień równoważnych do uprawnień doktora habilitowanego na podstawie wdrożeń jest bardzo atrakcyjnym rozwiązaniem z punktu widzenia wyboru ścieżki rozwoju naukowego, szczególnie przez młodych naukowców. Niemniej zasadne jest aby decyzje o nadaniu takich uprawnień opierać także na opinii praktyków, którzy oceniliby komercyjny lub społeczny wymiar znaczenia analizowanych wdrożeń. Bardzo często bowiem perspektywa naukowców i praktyków danej profesji różni się w ocenie znaczenia danego odkrycia. Nie oznaczałoby to bynajmniej zastąpienia suwerennych decyzji jednostek naukowych w zakresie nadawania stopni i</p>	<p>WYJAŚNIENIE: przedmiotowe rozwiązania zostają usunięte z projektu ustawy.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>tytułów, jednak taka opinia mogłaby być cennym uzupełnieniem.</p> <p>W odniesieniu do kwestii nabycia uprawnień równoważnych uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji Rektora/Dyrektora, analogicznie do art. 21 Ustawy z dnia 14.03.2003 r. <i>o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki</i>, nabycie uprawnień nie odwołuje się do art. 16. 1 określającego kryteria dopuszczenia do postępowania (znaczny wkład w rozwój dyscypliny i istotna aktywność).</p>	
<p>Art. 8 pkt 2 i 6 ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym – Monitoring losów absolwentów i pkt 6.</p>				
25	<p>Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 8 pkt 2 dot. ust. 3</p>	<p>Sprawozdawanie tak znacznej ilości danych (każdego roku za pięć lat wstecz) będzie wymagało dodatkowej pracy administracji uczelni.</p> <p>Tymczasem projekt ustawy nie wskazuje z jakich środków uczelnia będzie finansować realizację nowo nałożonych obowiązków.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: sprawozdawczość w zakresie doktorantów będą realizowały instytucje finansujące programy wsparcia.</p>
26	<p>NCBR – konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 8 pkt 2</p>	<p>Proponowane brzmienie art. 13b:</p> <p>a) wprowadzenie do wyliczenia ust. 3:</p> <p>„3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje w postaci elektronicznej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych do końca każdego roku, dane osób, które ukończyły studia wyższe i studia trzeciego stopnia w okresie pięciu lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych oraz dane osób, które według wykazu, o którym mowa w art. 170c i w art 201a, od września roku poprzedzającego rok przekazania danych były studentami studiów I, II lub III stopnia, obejmujące:”;</p> <p>b) dodanie w art. 13b ust. 3, art. 170c ust. 2, art. 201a ust. 2 kolejnych liter/punktów w brzmieniu:</p>	<p>NIEUWZGLEDNIONE.</p> <p>Niezależnie od oceny potencjału gromadzonych na podstawie propozycji NCBR danych, należy zauważyć, że uwzględnienie jej powodowałoby znaczące poszerzenie obowiązków informacyjnych po stronie instytucji finansujących i współfinansujących projekty naukowo-badawcze.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>„informacje o przyznanych stypendiach, stażach, praktykach, nagrodach, szkoleniach i realizowanych projektach naukowo-badawczych finansowanych lub współfinansowanych przez MNiSW, NCBR, NCN, NAWA i FNP”;</p> <p>c) w art. 34a dodanie ustępu 7 o treści: „Dane dotyczące uczestników projektów w rozumieniu załącznika I lub II do rozporządzenia EFS zgromadzone w Systemie POL on mogą zostać udostępnione Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją art. 50 ust. 3a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.)”</p>	
Art. 8 pkt 1, 3-5, art. 10 i 12 ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk – spółki.				
27	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne	Art. 8 pkt 3	<p>Rozszerzenie zakresu możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez spółki celowe uczelni wyższych, poza obszar komercjalizacji bezpośrednich i pośrednich, jest bardzo dobrym rozwiązaniem.</p> <p>Niemniej powstaje wątpliwość, czy pozostawienie całkowitej swobody w doborze zakresu działalności nie będzie stanowiło pokusy, aby spółki te zajmowały się „wszystkim”, czyli tym, czego realizacja przez struktury administracyjne uczelni wyższych byłaby utrudniona. Może zatem właściwsze byłoby uzupełnienie o zapis dot. prowadzenia działalności gospodarczej w obszarze związanym z wykorzystaniem potencjału intelektualnego i badawczo-rozwojowego uczelni wyższych.</p> <p>Celem uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych proponujemy następujące brzmienie poniższego artykułu:</p> <p><i>„Art. 86a. 1. Uczelnia, w celu komercjalizacji pośredniej, może utworzyć wyłącznie jednoosobową spółkę kapitałową, z zastrzeżeniem art. 86b ust. 1, zwaną dalej „spółką celową”. Na pokrycie kapitału zakładowego spółki celowej uczelnia może wnieść w całości albo w części wkład niepieniężny (aport) w postaci wyników badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wprowadzoną</i></p>	<p>WYJAŚNIENIE: brzmienie propozycji zostanie zmodyfikowane.</p> <p>Analogiczna zmiana wprowadzona w ustawie o PAN.</p> <p>Wyodrębnienie działalności gospodarczej i tak będzie musiało nastąpić, gdyż spółki celowe korzystając z np. programu II+ nie otrzymują pomocy publicznej i wsparcie to dotyczy ich działalności niegospodarczej. Tym samym, muszą taką działalność wyodrębniać w świetle przepisów o pomocy publicznej.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p><i>odmianą rośliny, oraz know-how związanego z tymi wynikami. Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organ wskazany w statucie.</i></p> <p><i>1a. Uczelnia w celu, o którym mowa w ust. 1, może utworzyć więcej niż jedną spółkę celową.</i></p> <p><i>2. Uczelnia, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć spółce celowej:</i></p> <p><i>1) zarządzanie prawami do wyników lub do know-how, o których mowa w ust. 1, w zakresie komercjalizacji bezpośredniej.</i></p> <p><i>2) zarządzanie infrastrukturą badawczą.</i></p> <p><i>3. (uchylony)</i></p> <p><i>3a. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259)</i></p> <p><i>4. Wyłaconą dywidendę spółki celowej uczelnia przeznaczają na działalność statutową uczelni.</i></p> <p><i>5. Spółka celowa może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1, niebędącą działalnością, o której mowa w art. 13 i art. 14.”</i></p>	
28	<p>Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 8 pkt 3 lit. a</p>	<p>Ustawodawca nie sprecyzował terminu: zarządzanie (odpłatne) infrastrukturą badawczą (jednostki naukowej), a równocześnie wyłączył prowadzenie przez spółkę celową działalności gospodarczej w postaci badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenia usług badawczych oraz transferu technologii do gospodarki – zgodnie z art. 13 pkt 3 ustawy <i>Prawo o szkolnictwie wyższym</i>. W związku z powyższym pojęcie wyodrębnienia organizacyjnego i finansowego w tym zakresie także wymaga dookreślenia.</p>	<p>WYJAŚNIENIE: brzmienie propozycji zostanie zmodyfikowane.</p> <p>Analogiczna zmiana wprowadzona w ustawie o PAN.</p> <p>Wyodrębnienie działalności gospodarczej i tak będzie musiało nastąpić, gdyż spółki celowe korzystając z np. programu II+ nie otrzymują pomocy publicznej i wsparcie to dotyczy ich działalności niegospodarczej. Tym samym, muszą taką działalność wyodrębniać w świetle przepisów o pomocy publicznej.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

29	Porozumienie Spółek Celowych - konsultacje publiczne	Art. 8 pkt 3 lit. a	<p>Co do zasady zapis wychodzi jednak naprzeciw postulatam spółek i za to jesteśmy wdzięczni, jednak naszą wątpliwość budzi art. 86j. Jeżeli pozostanie on w tej formie, to mogą pojawić się wątpliwości podobne do tych, które towarzyszyły art. 86a ust. 2 pomiędzy 2011 a 2014 rokiem, tj. czy w zarząd można powierzyć też nieodpłatnie czy lepiej odpłatnie bo wtedy procedura zostanie objęta ustawą PZP? Dla przypomnienia, w 2011 było tak, że Rektor, w drodze umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami własności przemysłowej uczelni w zakresie jej komercjalizacji. Gdyby Ministerstwo zgodziło się na wprowadzenie sztywnego zapisu, to proponujemy dopisać jeszcze to, że w art. 86a ust. 2 chodzi o "swoją" spółkę celową oraz że w art. 86j też chodzi o infrastrukturę tejże uczelni.</p> <p>Propozycja: 86a ust. 2: „2. Uczelnia, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć swojej spółce celowej:</p>	<p>WYJAŚNIENIE: w opinii MNISW stanowi to zamówienie wewnętrzne (in house).</p>
30	PACTT - konsultacje publiczne	Art. 8 pkt 3 lit. c	<p>W art. 86a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym ustawodawca proponuje poszerzyć dopuszczalny zakres działalności spółek celowych o działalność gospodarczą. Przepis ten rodzi wiele wątpliwości i z całą pewnością wymaga przeformułowania lub wręcz likwidacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • proponowany ust. 5 zezwala spółce celowej na prowadzenie działalności gospodarczej jako „dodatkowej” w stosunku do działalności komercjalizacyjnej. • proponowany przepis zastrzega, że owa „dodatkowa” działalność gospodarcza musi być inna niż podstawowe zadania uczelni określone w art. 13 i 14 Prawa o szkolnictwie wyższym. Prawdopodobnie autor tej propozycji chciał nie dopuścić do tego, aby spółka celowa prowadziła działalność konkurencyjną względem uczelni macierzystej. Tymczasem takie podejście jest z gruntu błędne, gdyż to właśnie uczelnia jest stuprocentowym właścicielem spółki celowej, zatem trudno jej działalność uznawać za konkurencyjną. Warto przy tym zwrócić uwagę na fakt, że jednym z podstawowych zadań uczelni jest „prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki” oraz „działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych”. Czy zatem intencją ustawodawcy jest pozbawienie spółek celowych możliwości realizacji tych zadań? Z uzasadnienia załączonego do projektu ustawy wynika jednak coś przeciwnego. • omawiana „dodatkowa” działalność gospodarcza ma być „wyodrębniona organizacyjnie i finansowo” od działalności komercjalizacyjnej. 	<p>WYJAŚNIENIE: wprowadzane rozwiązania mają na celu zwiększenie atrakcyjności oferty spółek celowych dla biznesu. Wyodrębnienie działalności niegospodarczej i gospodarczej wynika jednoznacznie z przepisów o pomocy publicznej (m.in. rozporządzenie Komisji Europejskiej 651/2014).</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>Nie jest przy tym zrozumiałą powód umieszczenia w ustawie takiego postanowienia. Czemu ma służyć owo wyodrębnienie?</p> <p>W świetle powyższego wydaje się, że zamiast proponowanego brzmienia ust. 5, wystarczy umieścić w ustawie przepis o następującym brzmieniu: Oprócz działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, spółka celowa może prowadzić dodatkowo inną działalność gospodarczą służącą współpracy uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym w szczególności realizować badania, ekspertyzy, opinie i usługi doradcze zlecone przez przedsiębiorstwa. Ponadto, ustawa w art. 8 pkt 5) wprowadza możliwość tworzenia spółek kapitałowych w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej. Proponujemy rozważenie poszerzenia form prawnych realizacji tego celu o fundacje.</p>	
31	<p>Porozumienie Spółek Celowych - konsultacje publiczne</p>	<p>Art. 8 pkt 3 lit. c</p>	<p>Wychodzi na to, że spółki celowe nie będą mogły prowadzić działalności o której mowa w art. 13 i art. 14. Wymienię zaledwie kilka przykładów:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. <i>prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki;</i> b. <i>prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie;</i> c. <i>tworzenie i prowadzenie baz danych dotyczących własności intelektualnej uczelni.</i> <p>Ten zapis, który bezpośrednio odnosi się do zakazu prowadzenia (art. 13 ust. 3) badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki lub (art. 13 ust. 5) tworzenie i prowadzenie baz danych dotyczących własności intelektualnej uczelni powoduje, że ustawodawca pozbawia nas, oprócz komercjalizacji pośredniej, wszelkich innych możliwości budowania relacji środowiska akademickiego z przemysłem.</p> <p>W Polsce model funkcjonowania spółki jest pozostawiony w decyzji Właściciela, czyli Rektora uczelni. Część spółek działa tylko w obszarze komercjalizacji pośredniej, inne przejęły rolę Centrów Transferu Technologii i są aktywne w obszarze komercjalizacji bezpośredniej, a są też takie, które przejęły rolę działów nauki i świadczą usługi o charakterze badawczym. Ta dowolność pozostawiona w rękach Uczelni pozwala na sprawną odpowiedź na</p>	<p>UWZGLĘDNIONE.</p> <p>Brzmienie propozycji zostanie zmodyfikowane. Analogiczna zmiana wprowadzona w ustawie o PAN. Wyodrębnienie działalności gospodarczej i tak będzie musiało nastąpić, gdyż spółki celowe korzystając z np. programu II+ nie otrzymują pomocy publicznej i wsparcie to dotyczy ich działalności niegospodarczej. Tym samym, muszą taką działalność wyodrębnić w świetle przepisów o pomocy publicznej.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			<p>popyt płynący ze strony przemysłu.</p> <p>Dlaczego przedsiębiorcy, władze uczelni i sami naukowcy wybierają współpracę z przemysłem/nauką przez spółę prawa handlowego jaką jest spółka celowa? Kilka przykładów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • spółka działa sprawniej na rynku niż uczelnia, • negocjowane mogą być wszystkie aspekty współpracy: cena, termin, a nawet jakość, • uczelnia nie jest pomijana w procesie rozliczania, gdyż ma możliwość wypłaty dywidendy, bycia wynagradzaną za udostępnienie wykorzystanej w procesie badawczym aparatury uczelni, • przemysł jest zwolennikiem szybkiego i łatwego kontaktu, bez obciążeń administracyjnych i formalnych, które są nieodzownym elementem współpracy z uczelnią, • zmiana w rozporządzeniu dotyczącym oceny parametrycznej uczelni, która mówi o przeliczaniu przychodów spółki celowej na punkty uczelni, • dopuszczenie przez PARP spółek celowych do realizacji prac badawczych w ramach „Bonów na Innowacje”, o co zabiegali sami przedsiębiorcy. <p>Powyższy zapis wyklucza naszą działalność, dla której zostaliśmy powołani.</p> <p>Propozycja PSC: 5. Spółka celowa może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.</p>	
32	Konferencja Rektorów	Art. 8 pkt 4	<p>Spółki celowe zarządzają różnymi elementami mienia Uczelni. Zwykle stanowią 2 osobowe zespoły zależne bezpośrednio od Rektora a ich obroty nie przekraczają 250 000 Euro. Stąd propozycja wyłączenia ich spod zasad Zarządzania mieniem Państwowym.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE. Intencją MNiSW jest utrzymanie ogólnych zasad. Znaczącym wyjątkiem wpływającym faktycznie na elastyczność działalności spółek celowych jest wyłączenie</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne			art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym w przypadku czynności w zakresie komercjalizacji oraz wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia (który zostanie doprecyzowany w art. 86ba).
33	PACTT-konsultacje publiczne	Art. 8 pkt 4	<p>W obecnym projekcie uwzględniono w ograniczonym zakresie zgłoszony przez PACTT postulat dotyczący ograniczeń nałożonych przez Ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym. W stosunku do projektu ustawy z 9 maja 2017 roku w obecnym projekcie zmieniono umiejscowienie w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym postanowień wyłączających czynności z zakresu komercjalizacji spod części obowiązków dotyczących zarządzania mieniem państwowym.</p> <p>Mimo deklaracji złożonych podczas konferencji uzgodnieniowej 11 lipca 2017 roku, w obecnym projekcie nie został uwzględniony postulat PACTT w zakresie zniesienia części ograniczeń oraz obciążeń biurokratycznych w związku z tworzeniem i funkcjonowaniem spółek (szczególnie spółek celowych). Są one szczególnie uciążliwe w zakresie wymogów dotyczących powoływania organów spółek należących do uczelni (Rozdział 3 Ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym). Kandydaci na członków rady nadzorczej muszą zgodnie z ustawą spełniać szczegółowo określone kryteria, m.in. jeden z poniższych wymogów:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) posiadać stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych, prawnych lub technicznych (a zatem np. reprezentanci nauk medycznych, przyrodniczych lub humanistycznych są wykluczeni), lub b) posiadać tytuł zawodowy radcy prawnego, adwokata, biegłego rewidenta, doradcy podatkowego, doradcy inwestycyjnego lub doradcy restrukturyzacyjnego, lub c) ukończyć studia MBA, lub d) posiadać jeden z wymienionych w ustawie specjalistycznych certyfikatów lub egzaminów. <p>Ponadto, kandydatów na członków organów nadzorczych oraz członków</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE.</p> <p>Intencją MNiSW jest utrzymanie ogólnych zasad. Znaczącym wyjątkiem wpływającym faktycznie na elastyczność działalności spółek celowych jest wyłączenie art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym w przypadku czynności w zakresie komercjalizacji oraz wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia (który zostanie doprecyzowany w art. 86ba).</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

organów zarządczych każdorazowo zaakceptować musi Rada do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, utworzona Ustawą o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

Takie ograniczenia stanowią nadmierną regulację, ograniczającą autonomię uczelni w stosunku do dotychczasowych przepisów i utrudnią sprawne funkcjonowanie spółek celowych tworzonych przez uczelnie.

Spółek uczelnianych dotyczą również przepisy dotyczące rozporządzania składnikami aktywów trwałych (art. 17 Ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym). Uczelnie są zobowiązane do wprowadzenia do statutów spółek obowiązku uzyskiwania zgody walnego zgromadzenia przy dokonywaniu czynności powyżej określonych w ustawie kwot. Dotyczy to m.in. udzielania licencji przez spółkę celową oraz nabywania i zbywania udziałów lub akcji w spółkach, a więc głównego przedmiotu działalności spółek celowych. Ponadto uczelnie są zobowiązane do wprowadzenia do statutów spółek zasad zbywania składników aktywów trwałych, uwzględniających zastosowanie trybu przetargu oraz wyjątki od obowiązku jego zastosowania. Budzi to wątpliwości, czy zgodnie z ww. przepisem zasadą zbywania składników (w przypadku spółek celowych są to np. udziały w tzw. spółkach spin-off sprzedawane inwestorom) powinien być tryb przetargu.

Znalezienie nabywcy udziałów w spółce spin-off polega zazwyczaj na aktywnym poszukiwaniu oraz wynegocjowaniu konkretnych warunków umownych, na jakich nastąpi inwestycja w spółkę. Przyjęcie, że sprzedaż udziałów miałyby się odbywać w trybie przetargu oznacza, że poszczególni uczestnicy przetargu musieliby składać oferty, które przestawałyby ich wiązać w przypadku wpłynięcia oferty korzystniejszej. Ze względu na fakt, iż każda oferta dotyczyłaby wielu aspektów inwestycji w spółkę, niemożliwa byłaby ocena, która z nich jest korzystniejsza. Uznanie zatem, że zasadą przy zbywaniu aktywów trwałych ma być tryb przetargowy, zupełnie paraliżowałoby podstawową działalność, do której powołane są spółki celowe.

W związku z opisanymi powyżej problemami, które rodzi Ustawa o zasadach zarządzania mieniem państwowym, postulujemy wyłączenie wszystkich spółek będących własnością uczelni lub co najmniej spółek celowych, określonych w art. 86a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, spod całej Ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym lub co najmniej spod art. 17, art. 19-23 oraz art. 38-41. Może to nastąpić poprzez nadanie odpowiednio zmienionego

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

			brzmienia Art. 86ba ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.	
34	Porozumienie Spółek Celowych - konsultacja publiczna	Art. 8 pkt 4	<p>Propozycja PSC: Art. 86ba. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259).”;</p>	<p>UWZGLĘDNIONE CZĘŚCIOWO. Zostanie wprowadzone odwołanie do właściwej ustawy (jednak przy zachowaniu wyłączenia tylko art. 38-41).</p>
35	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych - konsultacja publiczna	Art. 8 pkt 5	<p>Celem wyjaśnienia, że mieniem Uczelni powinna zarządzać Uczelnia osobiście lub z użyciem swojej Spółki celowej proponuje się poniższe brzmienie zapisu art. 68j:</p> <p>„Art. 86j.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczelnia, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, może tworzyć spółki kapitałowe. 2. <u>Celem zarządzania infrastrukturą Uczelni w skład spółki kapitałowej musi wchodzić spółka celowa Uczelni.</u> 3. Uczelnia może tworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi lub instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk. 4. Decyzję o utworzeniu spółki lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organu wskazanego w statucie. 5. Utworzenie spółki z innym podmiotem albo innymi podmiotami niż wymienione wymaga uprzedniego zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego. 6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia może, w drodze decyzji administracyjnej, sprzeciwić się dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 3. <p>Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 3, może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister właściwy do spraw szkolnictwa</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE. W przyjętej koncepcji zadania z zakresu zarządzania infrastrukturą badawczą spółka celowa może wykonywać jedynie jako dodatkowe – jej podstawowym celem jest komercjalizacja. Również z punktu widzenia efektywności zarządzania tzw. spółką infrastrukturalną bardziej pożądane jest by jej ewentualnym udziałowcem była bezpośrednio uczelnia.</p>

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

wyższego nie wniósł sprzeciwu. Zgłoszona czynność niedokonana w ciągu roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia”.

Art. 9 ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej

36	Związek Banków Polskich – konsultacje publiczne	Art. 9 pkt 10 lit. a	Art. 17 w ust. 2 i 3 - może blokować powstawanie małych Centrów Badawczo-Rozwojowych w Polsce ograniczając ich powstawanie tylko do działających firm o określonych przychodach. Uruchomienie środków z dotacji Europejskich na ten cel oraz założenia Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, mówiące o powstaniu inkubatora start-up-ów pozwalają sądzić, że taka forma działalności (start-up) powinna zakładać możliwość rozpoczęcia przedsięwzięcia jako Centrum Badawczo-Rozwojowego. Oczywiście powstanie takiego Centrum musiałyby mieć odpowiednie założenia związane z zatrudnianiem wykwalifikowanych, utytułowanych pracowników naukowych, jednak otwierało by wielkie możliwości przed pracownikami naukowymi oraz młodym pokoleniem „start-upowców”. Zmiana ta wpłynęłaby pozytywnie na wzrost odsetka przedsiębiorstw prowadzących badania, tym samym działalność innowacyjną, pozwalając polskiej gospodarce dogonić najbardziej innowacyjne kraje Europy.	WYJAŚNIENIE: startupy mają możliwości uzyskania wsparcia z wielu różnych źródeł, w tym także środków europejskich, w ramach dedykowanych im programów. Centra Badawczo-Rozwojowe (CBR), w myśl ustawy, są wyspecjalizowanymi w prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych przedsiębiorstwami, które znaczącą część przychodów osiągają ze sprzedaży wytworzonych przez siebie prac B+R. Obecny projekt otwiera możliwość uzyskania statusu przez tzw. „małe” CBR-y, o niższym poziomie przychodów ogólnych. Status CBR uwiarygadnia przedsiębiorstwo, wskazując, iż jest to dojrzała, wyspecjalizowana organizacja gospodarcza o pewnym stabilnym poziomie przychodów.
----	---	----------------------	---	--

Art. 11 ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

37	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych - konsultacje	Art. 11 pkt 7	Dyrektor Centrum przed wydaniem decyzji o przerwaniu projektu lub zmniejszeniu jego zakresu rzeczowego powinien zlecić niezależnym ekspertom ocenę stanu faktycznego. Decyzja o zamknięciu projektu lub zmniejszeniu zakresu rzeczowego projektu, w tym również zmniejszeniu dofinansowania, nie powinna być podejmowana wyłącznie na podstawie opinii Komitetu Sterującego (danego programu strategicznego) lub innej właściwej komisji NCBR. Ekspertci powinni być powołani przez MNISW.	NIEUWZGLĘDNIONE. Przedmiotowa propozycja nie zmienia trybu przerwania finansowania projektu przez Dyrektora. Zawarta w projekcie ustawy zmiana ma jedynie charakter dostosowawczy, w związku z przewidzianą zmianą w nazewnictwie komisji Rady (w art. 14 ust. 5 ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju). W związku z tym, że do tej pory (również na wcześniejszych etapach przedmiotowego procesu legislacyjnego, w ramach konsultacji publicznych) nie wskazywano na nieprawidłowości w tym zakresie, uwaga nie zostaje
----	--	---------------	--	--

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	<i>publiczne</i>			uwzględniona.
Art. 13 ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki				
38	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne	Art. 13 pkt 1 lit. b	Zmiana proponowana przez KRAUM: przeprowadzanie otwartego naboru wniosków w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej nie rzadziej niż raz na 2 lata, w miejsce określonych w projekcie 4 lat.	NIEUWZGLĘDNIONE. Zbyt częsta aktualizacja Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej (PMDIB) obniży jej prestiż oraz zmniejszy jej wymiar strategiczny. Stanowi to ponadto duże obciążenie administracyjne dla MNiSW oraz po stronie podmiotów aplikujących. Ogłaszanie naboru wniosków leży w gestii Ministra właściwego ds. nauki, który stale monitoruje sytuację w zakresie rozwoju strategicznej infrastruktury badawczej, co niewątpliwie będzie miało wpływ na ostateczny wybór częstotliwości ogłoszenia naboru.
39	Konferencja Rektorów w Akademickich Uczelni Medycznych-konsultacje publiczne	Art. 13 pkt 2 ust. 3	W opinii KRAUM przy ocenie przedsięwzięcia powinny być brane pod uwagę dodatkowo następujące kryteria: 1. zgodność celów i założeń przedsięwzięcia z aktualnymi krajowymi i międzynarodowymi politykami w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji, 2. działania podjęte w zakresie umiędzynarodowienia infrastruktury badawczej.	WYJAŚNIENIE: oba kryteria są uwzględnione w proponowanym projekcie ustawy w art. 12 (nowa numeracja) pkt 1 lit. d (odpowiednio kryteria nr 2 i 7).
Art. 15 ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności				

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

40	PFR Venture s- konsulta cje publiczne		<p>Pragniemy jednocześnie zwrócić uwagę, iż ze względu na przesłanki możliwości zastosowania zwolnienia podatkowego wynikające z art. 14 ustawy zmieniającej, większość funduszy <i>venture capital</i> tworzonych przez Fundusze PFR nie będzie mogło skorzystać z dobrodziejstwa zaproponowanego zwolnienia podatkowego. Nie powtarzając argumentacji szczegółowo przedstawionej w poprzednim piśmie PFR, pragniemy podnieść, że:</p> <p>1. uzależnienie zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2 Ustawy, od nie prowadzenia przez spółki działalności handlowej, powoduje, że spółki w które zamierzają, zgodnie z zasadami POIR, inwestować fundusze <i>venture capital</i>, znajdując się na różnych etapach rozwoju, zarówno zatem przed uruchomieniem pierwszej komercyjnej sprzedaży (czyli przed rozpoczęciem prowadzenia działalności handlowej), jak i po pierwszej komercyjnej sprzedaży (czyli prowadzące działalność handlową), czyli większość z nich nie będzie spełniać warunku koniecznego do uzyskania zwolnienia podatkowego;</p> <p>2. uzależnienie zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 14 ust. 2 Ustawy, od prowadzenia przez spółkę (której udziały/akcje są nabywane) działalności badawczo – rozwojowej powoduje, iż tylko te programy, które zgodnie z treścią Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych PO IR przewidują dokonywanie inwestycji w innowacyjne spółki realizujące projekty B+R (tak jest w przypadku BRIDGECVC oraz Otwartych innowacji) mogą skorzystać z tego zwolnienia. Natomiast w przypadku pozostałych Funduszy PFR realizujących działania POIR, które przewidują finansowanie innowacyjnej działalności MŚP z wykorzystaniem kapitału podwyższonego ryzyka na różnych etapach jego rozwoju, gdzie brak jest wymogu prowadzenia działalności badawczo – rozwojowej przez MŚP, taka regulacja powoduje, że fundusze utworzone w ramach tych programów będą podwójnie opodatkowane, a zatem zainteresowanie po stronie inwestorów prywatnych i zarządzających tą formą wspierania innowacyjności i przedsiębiorczości w Polsce, będzie dużo mniejsze.</p>	<p>NIEUWZGLĘDNIONE.</p> <p>Każda ulga podatkowa będąca odstępstwem od zasady powszechności opodatkowania ma charakter ograniczony i wiąże się z wprowadzeniem określonych zasad i warunków, jakie podatnik musi spełnić, by móc z danej preferencji skorzystać. Wprowadzone ograniczenia są zbieżne z celami projektowanych regulacji. Ponadto zakres przedmiotowy ustawy, w tym zmian podatkowych powstał w oparciu o Białą Księgę Innowacji (która opracowana w szerokim dialogu społecznym, nie uwzględniała przedmiotowych propozycji).</p> <p><u>Działalność handlowa</u> <u>Ogólna definicja</u> nabywanie towarów w celu ich dalszej odsprzedaży. Zgodnie z <u>definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego PWN</u> „handel” oznacza „działalność polegającą na kupnie, sprzedaży lub wymianie towarów i usług” <u>Definicja ustawy o PIT</u> (art. 5a pkt 6): „działalność gospodarcza albo pozarolnicza działalność gospodarcza - oznacza to działalność zarobkową: a) wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową, b) polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż, c) polegającą na wykorzystywaniu rzeczy oraz wartości niematerialnych i prawnych - prowadzoną we własnym imieniu bez względu na jej rezultat, w sposób zorganizowany i ciągły, z której uzyskane przychody nie są zaliczane do innych przychodów ze źródeł wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-9;” <u>Definicja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej</u> (art. 2): „Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w</p>
----	--	--	---	--

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

				sposób zorganizowany i ciągły.” Działalność handlowa, o której mowa w omawianym art. 15 to działalność polegająca na odsprzedaży zakupionych produktów. Nie wydaje się, aby spółki innowacyjne prowadziły tego rodzaju działalność; nie taki jest zasadniczy profil ich działalności.
41	Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitału wych-konsultacje publiczne		<p>Chcielibyśmy ponownie zwrócić uwagę na kwestię o fundamentalnym znaczeniu dla inwestycji w innowacyjne spółki przez fundusze venture capital. Inwestorzy w takich funduszach są narażeni na podwójne opodatkowanie zysków z inwestycji, nie mają więc bodźców by w takich funduszach uczestniczyć. Propozycja ulgi podatkowej zaproponowana w art. 15 likwiduje dyskryminację inwestorów w bardzo wąskim zakresie. Oczywiście pozytywnie oceniamy fakt, że okres zwolnienia został przedłużony do 2023 roku. Zapewni to stabilne zasady dla funduszy venture capital współfinansowanych z POiR. Problem jednak polega na zawężeniu stosowania ulgi do spółek, które prowadziły działalność B+R (art. 14 ust. 3 pkt d ustawy zmienianej) . Takie zawężenie jest niewłaściwe z następujących powodów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyklucza spółki z branży cyfrowej, w tym tak istotne dziś branże jak big data czy artificial intelligence; 2) wyklucza spółki, które komercjalizują wyniki badań naukowych wniesione do tych spółek aportem lub nabyte od uczelni czy instytutu badawczego. Takie spółki są szczególnie istotne dla POIRu, bowiem dla wyników badań powstających na uczelni starają się znaleźć skuteczny model biznesowy; 3) zniechęca do zlecania badań przez spółki jednostkom naukowym. <p>W związku z powyższym proponujemy usunięcie tego zawężenia.</p>	NIEUWZGLĘDNIONE. Zobacz: wyjaśnienia do uwagi powyższej.
Przepisy przejściowe i końcowe.				
42	Związek Banków	Art. 9	Proponowane przepisy przejściowe odnoszą się jedynie do stosowania przepisów dotychczasowych w zakresie środków funduszu innowacyjności	NIEUWZGLĘDNIONE. Wprowadzane zmiany nie mają wpływu na kwestie

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH

	Polskich – <i>konsultacje publiczne</i>		zgromadzonych na rachunku bankowym przed wejściem w życie projektowanej ustawy, natomiast przepisy przejściowe nie uregulują kwestii związanych ze złożonymi wnioskami o kredyt, zawartymi umowami o udzielenie kredytu, czy też przyznanej promesy kredytu, przed wejściem w życie projektowanej ustawy.	związane z udzielaniem kredytu na innowacje technologiczne.
--	--	--	---	---

KPRM

AAA291225

Warszawa, dnia 10 października 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.784.2017. akr/11

dot.: RM-10-129-17 z 06.10.2017 r.

10.10.2017

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Janek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów
Do wiadomości:
Pan Jarosław Gowin,
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

wpłynęło 11-10-2017

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie warunków udzielania pomocy finansowej i pomocy *de minimis* przez ministra właściwego do spraw gospodarki w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki

Na podstawie art. 21i ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b ustawy, uwzględniając efektywne i skuteczne jej wykorzystanie oraz zapewnienie przejrzystości jej udzielania, a także cele programów ustanowionych zgodnie z art. 21a ustawy.

2. Pomoc finansowa stanowiąca pomoc publiczną udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014” oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1407/2013”.

2. Minister może udzielać pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

3. Pomoc finansowa, o której mowa w § 1 ust. 1, może być udzielana w ramach jednego lub kilku przeznaczeń pomocy objętych rozporządzeniem, a w przypadku pomocy *de minimis* można korzystać tylko z wybranych kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 27.

§ 2. 1. Pomoc publiczna jest udzielana na:

- 1) pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe;
- 2) wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców;
- 3) wspieranie innowacyjności;
- 4) wspieranie klastrów innowacyjnych;
- 5) usługi doradcze;
- 6) wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych;
- 7) pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców;
- 8) pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) innowacjach organizacyjnych – należy przez to rozumieć innowacje organizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 96 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 2) innowacjach procesowych – należy przez to rozumieć innowacje w obrębie procesu w rozumieniu art. 2 pkt 97 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 3) intensywności pomocy – należy przez to rozumieć intensywność pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 4) klastrze innowacyjnym – należy przez to rozumieć klaster innowacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 92 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 5) koordynatorze klastra – należy przez to rozumieć podmiot prawny zarządzający klastrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 6) MŚP – należy przez to rozumieć mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 7) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 8) przedsiębiorcy innowacyjnym – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo innowacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 80 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 9) usługach doradczych w zakresie innowacji – należy przez to rozumieć usługi doradcze w zakresie innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 94 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;

- 10) usługach wsparcia innowacji – należy przez to rozumieć usługi wsparcia innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 95 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 11) zamówieniach przedkomercyjnych – należy przez to rozumieć zamówienia publiczne na usługi badawcze i rozwojowe, w których zamawiający nie przejmuje wszystkich wyników i korzyści zamówienia na wyłączność do wykorzystania w ramach prowadzenia własnej działalności, ale dzieli je z wykonawcami na warunkach rynkowych;
- 12) badaniach przemysłowych – należy przez to rozumieć badania przemysłowe w rozumieniu art. 2 pkt 85 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 13) pracach rozwojowych – należy przez to rozumieć eksperymentalne prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 86 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 4. 1. Pomoc nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 2, ust. 3 lit. a–d, ust. 4 i 5 i w art. 13 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc *de minimis* nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013 oraz przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

3. Pomoc finansowa nie może być udzielona na działalność w zakresie:

- 1) wytwarzania, przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych;
- 2) produkcji lub wprowadzania do obrotu napojów alkoholowych;
- 3) produkcji lub wprowadzania do obrotu treści pornograficznych;
- 4) obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją;
- 5) gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych;
- 6) produkcji lub wprowadzania do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów.

4. Pomoc nie może zostać udzielona ani wypłacona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.

5. Pomoc finansowa może być udzielona, pod warunkiem że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzoną wpisem do odpowiedniego rejestru.

§ 5. 1. Pomoc finansowa wywołuje efekt zachęty, co oznacza, że jest udzielana przedsiębiorcy pod warunkiem złożenia wniosku o jej udzielenie przed rozpoczęciem prac nad projektem.

2. W przypadku pomocy dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w rozdziale 9, nie obowiązuje wymóg wywoływania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc ta wywołuje taki efekt.

3. Za rozpoczęcie prac nad projektem nie uważa się poniesienia kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4 i 12.

§ 6. 1. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty dokonane w sposób przejrzysty, racjonalny, efektywny i adekwatny do zaplanowanych przez wnioskodawcę działań i celów projektu oraz celów określonych dla działania, poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy, z wyłączeniem kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4 i 12, do dnia wskazanego w umowie.

2. Koszty, o których mowa w § 29 pkt 4 i 12, uważa się za kwalifikowalne, jeśli zostały poniesione nie wcześniej niż 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

§ 7. 1. Pomoc podlega sumowaniu z inną pomocą lub pomocą *de minimis*, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, i nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy dla danego przeznaczenia pomocy.

2. Pomoc i pomoc *de minimis*, w przypadku których nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, można łączyć z każdą inną pomocą, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne.

3. Pomoc i pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, do najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję Europejską.

4. Pomoc *de minimis* może być udzielana, pod warunkiem że łącznie z inną pomocą *de minimis* lub pomocą *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie, otrzymaną w danym roku podatkowym oraz w ciągu 2 poprzedzających lat podatkowych z różnych źródeł i w różnych formach, nie przekroczy kwoty 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy, a w przypadku

przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego towarów – kwoty 100 000 euro dla jednego przedsiębiorcy.

5. Do celów ustalenia dopuszczalnego pułapu pomocy *de minimis* przez jednego przedsiębiorcę rozumie się jedno przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 8. Pomoc podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli jej wartość przekroczy progi określone w art. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 9. 1. Pomoc jest udzielana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014, z zastrzeżeniem art. 58 ust. 4 zdanie trzecie rozporządzenia Komisji nr 651/2014, a w przypadku regionalnej pomocy inwestycyjnej dla MŚP – do końca okresu obowiązywania mapy pomocy regionalnej na lata 2014–2020, określonej na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

2. Pomoc *de minimis* jest udzielana do końca sześciomiesięcznego okresu następującego po upływie okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

3. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej jest udzielana do końca okresu kwalifikowalności, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013”.

Rozdział 2

Pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe

§ 10. 1. Do kosztów kwalifikowalnych na projekty badawczo-rozwojowe zalicza się koszty:

- 1) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 2) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji oraz usług doradczych i usług równorzędnych wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby związane z realizacją projektu;
- 4) operacyjne, w tym koszty materiałów, środków eksploatacyjnych i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 5) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu do wysokości 10% kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w pkt 1–4.

2. W przypadku projektu obejmującego studium wykonalności do kosztów kwalifikowalnych zalicza się koszty jego opracowania.

§ 11. 1. Intensywność pomocy na projekty badawczo-rozwojowe nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku badań przemysłowych – 50% kosztów kwalifikowalnych;
- 2) w przypadku prac rozwojowych – 25% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku badań przemysłowych i prac rozwojowych intensywność pomocy ulega zwiększeniu, do maksymalnie 80% kosztów kwalifikowalnych, o:

- 1) 10 punktów procentowych – w przypadku średnich przedsiębiorców;
- 2) 20 punktów procentowych – w przypadku mikro- i małych przedsiębiorców;
- 3) 15 punktów procentowych – jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) projekt obejmuje skuteczną współpracę w rozumieniu art. 2 pkt 90 rozporządzenia Komisji nr 651/2014:
 - między przedsiębiorcami, z których co najmniej jeden jest MŚP, lub projekt jest realizowany w co najmniej dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej i w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) –

stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i żaden z przedsiębiorców nie ponosi więcej niż 70% kosztów kwalifikowalnych lub

- między przedsiębiorcą a co najmniej jedną jednostką naukową będącą organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę, która ponosi co najmniej 10% kosztów kwalifikowalnych i ma prawo do publikowania wyników projektu w zakresie, w jakim pochodzą one z prowadzonych przez nią badań,

b) wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane:

- podczas konferencji technicznych lub naukowych lub
- w formie publikacji w czasopiśmie naukowych lub technicznych, lub
- za pośrednictwem powszechnie dostępnych baz danych zapewniających swobodny dostęp do uzyskanych wyników badań, lub
- za pośrednictwem oprogramowania bezpłatnego lub oprogramowania z licencją otwartego dostępu.

3. Intensywność pomocy na studium wykonalności nie może przekroczyć 50% kosztów kwalifikowalnych.

4. Intensywność pomocy na studium wykonalności zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych dla średnich przedsiębiorców;
- 2) 20 punktów procentowych dla mikro- i małych przedsiębiorców.

Rozdział 3

Wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców

§ 12. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy na innowacje procesowe i organizacyjne zalicza się koszty:

- 1) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 2) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;

- 3) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji;
- 4) operacyjne, w tym koszty materiałów i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 5) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu do wysokości 10% kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w pkt 1–4.

§ 13. Pomoc na innowacje procesowe i organizacyjne dla przedsiębiorców innych niż MŚP może być udzielona, pod warunkiem że skutecznie współpracują one z MŚP w zakresie projektu objętego pomocą, a współpracujące MŚP ponoszą przynajmniej 30% kosztów kwalifikowalnych projektu.

§ 14. Intensywność pomocy nie przekracza:

- 1) 15% kosztów kwalifikowalnych w przypadku przedsiębiorców innych niż MŚP;
- 2) 50% kosztów kwalifikowalnych w przypadku MŚP.

Rozdział 4

Pomoc dla MŚP na wspieranie innowacyjności

§ 15. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy dla MŚP na wspieranie innowacyjności zalicza się koszty:

- 1) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji;
- 3) koszty oddelegowania wysoko wykwalifikowanego personelu przedsiębiorcy innego niż MŚP, który to personel zajmuje się działalnością badawczą, rozwojową i innowacyjną na nowo utworzonych u beneficjenta stanowiskach i nie zastępuje innego personelu.

§ 16. 1. Intensywność pomocy dla MŚP na wspieranie innowacyjności nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku usług, o których mowa w § 30 pkt 2, intensywność pomocy może być zwiększona do 85% kosztów kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem że całkowita kwota pomocy na te usługi nie przekracza 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w dowolnym trzyletnim okresie.

Rozdział 5

Wspieranie klastrów innowacyjnych

§ 17. 1. Pomoc dla klastrów innowacyjnych jest udzielana koordynatorowi klastra.

2. Pomoc ma charakter pomocy operacyjnej, której czas trwania nie przekracza dziesięciu lat od dnia udzielenia pomocy.

§ 18. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy operacyjnej zalicza się koszty wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, personelu koordynatora klastra zatrudnionego przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją, i koszty administracyjne, w tym koszty ogólne, bezpośrednio związane z realizacją projektu, dotyczące:

- 1) aktywizacji klastra w celu ułatwienia współpracy, dzielenia się informacjami oraz świadczenia lub kierowania specjalistycznych i dopasowanych usług wsparcia dla biznesu;
- 2) marketingu klastra w celu zwiększenia udziału nowych przedsiębiorstw lub organizacji oraz zwiększenia rozpoznawalności klastra;
- 3) zarządzania zapleczem klastra, organizacji programów szkoleniowych, warsztatów i konferencji w celu wsparcia dzielenia się wiedzą, tworzenia sieci kontaktów i współpracy transnarodowej.

§ 19. Intensywność pomocy dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 50% łącznych kosztów kwalifikowalnych w okresie, na który przyznawana jest pomoc.

§ 20. 1. Dostęp do działań klastra jest zapewniany członkom klastra na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach.

2. Opłaty pobierane za udział w działaniach klastra odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają ich koszty.

Rozdział 6

Pomoc na usługi doradcze dla MŚP

§ 21. 1. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach pomocy na usługi doradcze dla MŚP są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego oraz nie mogą być związane z bieżącą działalnością operacyjną MŚP, w szczególności w zakresie doradztwa podatkowego, stałej obsługi prawnej lub reklamy.

§ 22. Intensywność pomocy na usługi doradcze dla MŚP nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7

Wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych

§ 23. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy na udział MŚP w targach zalicza się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa MŚP w danych targach lub danej wystawie.

§ 24. Intensywność pomocy na udział MŚP w targach nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 8

Pomoc szkoleniowa dla przedsiębiorców

§ 25. 1. Pomoc szkoleniowa nie może być udzielana na szkolenia, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.

2. Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się koszty:

- 1) zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
- 2) operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z danym szkoleniem, takie jak koszty podróży, materiałów bezpośrednio związanych ze szkoleniem, amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby danego szkolenia; do kosztów kwalifikowalnych nie zalicza się kosztów zakwaterowania, z wyjątkiem minimalnych niezbędnych kosztów zakwaterowania dla uczestników będących pracownikami niepełnosprawnymi w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 3) koszty osobowe uczestników szkolenia i koszty ogólne poniesione za czas, w którym uczestnicy szkolenia biorą udział w szkoleniu.

§ 26. 1. Intensywność pomocy szkoleniowej nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. Intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorcy i 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz mikro i małego przedsiębiorcy;
- 2) 10 punktów procentowych w przypadku pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji nr 651/2014, lub szkoleń dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 – przy czym łącznie intensywność pomocy nie może przekroczyć 70% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 9

Pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność

§ 27. Za przedsiębiorców kwalifikujących się do otrzymania pomocy uznaje się mikroprzedsiębiorców lub małych przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 651/2014.

§ 28. 1. Pomoc dla przedsiębiorców kwalifikowalnych udzielana jest w formie dotacji o wartości ekwiwalentu dotacji brutto do:

- 1) 600 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu;
- 2) 800 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu;
- 3) 400 000 euro dla pozostałych przedsiębiorców.

2. W przypadku kwalifikowalnych przedsiębiorców, którzy są przedsiębiorcami innowacyjnymi, określone w ust. 1 kwoty maksymalne mogą zostać podwojone.

Rozdział 10

Pomoc *de minimis*

§ 29. Do kosztów kwalifikowalnych objętych pomocą *de minimis* zalicza się koszty:

- 1) usługi polegającej na opracowaniu dla MŚP nowego lub znacząco ulepszanego wyrobu, usługi, technologii produkcji lub nowego projektu wzorniczego;

- 2) usługi dotyczącej innowacji nietechnologicznej, jeśli usługa ta towarzyszy usłudze, o której mowa w pkt 1;
- 3) materiałów, pod warunkiem że są niezbędne do realizacji usługi, o której mowa w pkt 1;
- 4) wstępnego orzeczenia rzeczownika patentowego o zdolności patentowej wynalazku lub zdolności ochronnej wzoru użytkowego;
- 5) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 6) dostępu do zagranicznej infrastruktury badawczo-rozwojowej;
- 7) usługi doradczej dotyczącej umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;
- 8) szkolenia w zakresie umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;
- 9) usługi niezbędnej do aktywizacji przedsiębiorcy będącego członkiem klastra na arenie międzynarodowej;
- 10) podróży służbowych pracowników przedsiębiorcy uczestniczącego w targach, misjach gospodarczych lub programie wspierającym rozwój na rynkach zagranicznych w zakresie i według stawek określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
- 11) transportu i ubezpieczenia osób i eksponatów w związku z udziałem w targach i misjach gospodarczych;
- 12) rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego;
- 13) organizacji stoiska wystawowego na targach lub wystawie;
- 14) reklamy w mediach targowych;
- 15) udziału w seminariach, kongresach i konferencjach;
- 16) organizacji pokazów, prezentacji i degustacji produktów w zakresie promocji marki produktowej;
- 17) informacyjno-promocyjne projektu;
- 18) ustanowienia i utrzymania zabezpieczenia w formie, o której mowa w art. 131 ust. 4 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013, dla zaliczki wypłaconej na rzecz MŚP.

§ 30. 1. Pomoc *de minimis* nie przekracza 85% wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 27.

2. Jeżeli w ramach danego działania lub poddziałania pomoc *de minimis* jest udzielana razem z pomocą, wówczas stosuje się intensywność odpowiednią dla pomocy stanowiącej główne przeznaczenie w projekcie.

Rozdział 11

Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej

§ 31. 1. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej może być udzielona:

- 1) osobom fizycznym, które zamierzają rozpocząć działalność w obszarze innowacyjności gospodarki;
- 2) przedsiębiorcom;
- 3) podmiotom działającym na rzecz rozwoju gospodarczego;
- 4) podmiotom działającym na rzecz innowacyjności;
- 5) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649 oraz z 2015 r. poz. 349).

2. Aby pomoc finansowa udzielona przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie stanowiła pomocy publicznej, należy zapewnić, że nie będzie udzielona na warunkach korzystniejszych niż rynkowe lub nie będzie mieć charakteru selektywnego.

3. W przypadku zamówień przedkomercyjnych pomoc finansowa udzielona przedsiębiorcy nie stanowi pomocy, jeżeli cena zapłacona za usługi odzwierciedla wartość rynkową korzyści uzyskanych przez podmiot udzielający zamówienia oraz ryzyko poniesione przez uczestniczących usługodawców, w szczególności jeżeli spełniono łącznie następujące warunki:

- 1) procedura wyboru jest otwarta, przejrzysta i niedyskryminacyjna oraz opiera się na obiektywnych kryteriach wyboru i przyznania określonych przed wszczęciem procedury przetargowej;
- 2) planowane ustalenia umowne określające wszelkie prawa i obowiązki stron, w tym w odniesieniu do praw własności intelektualnej, są udostępniane wszystkim zainteresowanym oferentom przed wszczęciem procedury przetargowej;
- 3) zamówienie nie powoduje preferencyjnego traktowania żadnego uczestniczącego dostawcy w kontekście dostawy wyrobu końcowego lub usługi końcowej do komercyjnego rozpowszechniania podmiotowi udzielającemu zamówień publicznych oraz

- 4) spełniony jest jeden z poniższych warunków:
- a) wszelkie wyniki, które nie powodują powstania praw własności intelektualnej, mogą być rozpowszechniane, w szczególności przez publikacje, nauczanie lub przekazanie ich organom normalizacyjnym, w sposób umożliwiający innym przedsiębiorcom ich odtworzenie, a wszelkie prawa własności intelektualnej w pełni przynależą do podmiotu udzielającego zamówień publicznych lub
 - b) każdy usługodawca, do którego przynależą wyniki powodujące powstanie praw własności intelektualnej, jest zobowiązany do udzielenia podmiotowi udzielającemu zamówień publicznych nieograniczonego i nieodpłatnego dostępu do tych wyników oraz do udzielenia dostępu stronom trzecim, w szczególności przez udzielenie licencji bez prawa wyłączności, na warunkach rynkowych.

§ 32. 1. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej może być udzielona na:

- 1) realizację zadań w zakresie wypracowania i testowania instrumentów wspierających przedsiębiorców;
- 2) opracowanie prototypów usług lub narzędzi docelowo przeznaczonych do powszechnego stosowania przez przedsiębiorców;
- 3) realizację projektów badawczo-rozwojowych w ramach zamówień przedkomercyjnych.

2. Zamówienie przedkomercyjne zawiera się na czas ograniczony. Zamówienie to może obejmować opracowanie prototypów lub ograniczonej ilości nowych produktów lub usług w formie serii testowej.

3. Przedmiotem zamówienia przedkomercyjnego nie może być równocześnie nabycie produktów lub usług do komercyjnego rozpowszechniania.

Rozdział 12

Przepis końcowy

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Podstawą do wydania rozporządzenia przez Ministra Rozwoju i Finansów jest art. 21i ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089), w brzmieniu nadanym przez art. 8 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.

Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie podstawy prawnej dla udzielania pomocy finansowej przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Pomoc finansowa udzielana w ramach projektowanego rozporządzenia stanowi co do zasady pomoc spełniającą przesłanki art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dopuszczalność udzielanej pomocy jest warunkowana zgodnością z przepisami prawa unijnego i krajowego w zakresie pomocy publicznej. W konsekwencji niniejszy projekt rozporządzenia stanowi jednocześnie program pomocy publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe przeznaczenie, warunki udzielania pomocy finansowej:

- 1) stanowiącej pomoc publiczną, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodnie z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”;
- 2) stanowiącej pomoc *de minimis*, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”;
- 3) niestanowiącej pomocy publicznej – w ramach ogłaszanych programów minister będzie mógł udzielać takiej pomocy, pod warunkiem że zapewnieni, iż pomoc ta nie będzie kierowana do przedsiębiorców lub nie będzie spełniać jednej lub więcej przesłanek wystąpienia pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj.:

- a) pomoc udzielana jest przez państwo lub ze środków państwowych,
- b) przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- c) pomoc ma charakter selektywny i przez to uprzywilejowuje na rynku określonego przedsiębiorcę lub określoną grupę przedsiębiorców lub produkcję określonych towarów,
- d) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Dla potrzeb stosowania przepisów o pomocy publicznej wiążące jest pojęcie przedsiębiorcy w rozumieniu prawa unijnego¹⁾, doprecyzowane decyzjami Komisji Europejskiej oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Sądu UE. Za przedsiębiorcę uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego formy organizacyjnej i prawnej, czy źródeł finansowania²⁾. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie dóbr i usług na rynku³⁾.

Rozdział 1 określa zakres regulacji i przepisy ogólne dotyczące pomocy finansowej udzielanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki ramach programów realizujących politykę innowacyjną państwa.

W § 1 określono, że będzie ona udzielana zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio: w rozporządzeniu Komisji nr 651/2014 lub w rozporządzeniu Komisji nr 1407/2013. Wyjątkiem od tej zasady będzie możliwość udzielania pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.

W przepisie § 1 ust. 3 ustanowiono generalną zasadę, iż może być udzielana pomoc finansowa w ramach jednego lub kilku przeznaczeń pomocy publicznej, a w przypadku pomocy *de minimis* wykorzystane mogą być jedynie wybrane koszty kwalifikowalne z katalogu zawartego w § 29.

W § 2 ust. 1 określono możliwe przeznaczenia pomocy w odniesieniu do rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

W § 3 określone zostały definicje ważniejszych pojęć stosowanych w rozporządzeniu.

¹⁾ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

²⁾ Orzeczenie TSUE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Höfner i Elser v. Macrotron GmbH.

³⁾ Orzeczenie TSUE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 Komisja v. Włochy.

W § 4 zawarto odesłanie do przepisów, które wyłączają określone przypadki z możliwości otrzymania pomocy, to jest do art. 1 ust. 2, 3 lit. a–d, ust. 4 i 5 i w art. 13 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 oraz do art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013. Wykluczone zostały również rodzaje działalności niezgodnej z priorytetami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, gdyż pomoc ze środków EFRR nie może wspierać np. przemysłu tytoniowego lub alkoholowego, ponieważ priorytetem Unii Europejskiej jest ograniczenie zużycia tytoniu lub walka z problemami alkoholowymi. Ponadto, pomoc finansowa może być udzielona pod warunkiem, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzoną wpisem do odpowiedniego rejestru. Istotą tego przepisu jest ograniczenie udzielania pomocy finansowej do podmiotów obecnych na polskim rynku w sposób sformalizowany, aby uniknąć problemu z ewentualnym odzyskiwaniem środków publicznych od podmiotów, które rozpoczęły prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującym prawem, ale w związku z nieuzyskaniem wpisu do odpowiedniego rejestru zostały zlikwidowane.

W § 5 określono warunek spełnienia efektu zachęty, który polega na złożeniu wniosku o udzielenie pomocy finansowej przed rozpoczęciem prac nad projektem. Aby nie różnicować warunków odnośnie projektów objętych pomocą publiczną i pomocą *de minimis* lub nie objętych pomocą publiczną we wszystkich tych przypadkach stosuje się wymóg w zakresie efektu zachęty, z wyłączeniem kosztów wstępnego orzeczenia rzeczownika patentowego o zdolności patentowej wynalazku lub zdolności ochronnej wzoru użytkowego oraz kosztów rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego objętych pomocą *de minimis*, które nie są uważane za rozpoczęcie prac nad projektem.

W § 6 określono generalną zasadę odnoszącą się do kosztów kwalifikowalnych, która

pozwała na finansowanie wyłącznie kosztów niezbędnych do realizacji projektu, poniesionych po dniu złożenia wniosku o dofinansowanie do dnia wskazanego w umowie. Ponadto, ponoszenie kosztów kwalifikowalnych musi być dokonane w sposób przejrzysty, racjonalny, efektywny i adekwatny do zaplanowanych przez wnioskodawcę działań i celów projektu.

W § 7 określono regułę kumulacji pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej z różnych źródeł w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych. Odniesiono się również do sytuacji, gdy pomoc nie jest udzielana na konkretne koszty kwalifikowalne. Ustalono maksymalną kwotę pomocy *de minimis* oraz wskazano, iż dopuszczalny limit pomocy *de minimis* odnosi się do jednego przedsiębiorcy, zdefiniowanego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

W § 8 zawarto odesłanie do przepisu określającego progi pomocy publicznej, po przekroczeniu których konieczne jest notyfikowanie projektu Komisji Europejskiej.

W § 9 określono wynikające z przepisów unijnych terminy, do kiedy można udzielać pomocy, pomocy *de minimis* oraz pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej w ramach niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 2 dotyczy pomocy udzielanej z przeznaczeniem na prace badawczo-rozwojowe oraz studia wykonalności.

W § 10 zostały wskazane poszczególne kategorie kosztów kwalifikowanych. W § 11 określono maksymalne progi intensywności pomocy publicznej z uwzględnieniem rodzaju prowadzonych prac badawczo-rozwojowych i możliwość zwiększenia tych progów dla przedsiębiorców z sektora MŚP. Zwiększenie intensywności pomocy możliwe jest również po spełnieniu warunków w zakresie skutecznej współpracy przy prowadzeniu badań lub rozpowszechniania wyników badań.

Rozdział 3 reguluje udzielanie pomocy na innowacje procesowe i organizacyjne.

W § 12 zostały wskazane poszczególne kategorie kosztów kwalifikowanych. Nieograniczony dostęp do tego przeznaczenia pomocy mają MŚP. W przypadku opracowywania innowacji procesowych i organizacyjnych przez dużych przedsiębiorców, wymagana jest skuteczna współpraca z MŚP, która wyraża się m.in. w ponoszeniu przez MSP 30% kosztów kwalifikowalnych wspólnego projektu, co zostało uregulowane w § 13. Intensywność pomocy dla dużych przedsiębiorstw wynosi 15%, natomiast dla MŚP 50%

kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z przepisem zawartym w § 14.

Rozdział 4 reguluje udzielanie pomocy dla MŚP na wspieranie innowacyjności.

Paragraf 15 określa koszty kwalifikowalne, do których zalicza się koszty uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych, koszty usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji oraz koszty oddelegowania wysoko wykwalifikowanego personelu dużego przedsiębiorcy, który to personel zajmuje się działalnością badawczą, rozwojową i innowacyjną na nowo utworzonych u beneficjenta pomocy stanowiskach i nie zastępuje innego personelu. Usługi doradcze w zakresie innowacji są to usługi doradcze, pomoc i szkolenia w zakresie transferu wiedzy, nabywania i ochrony wartości niematerialnych i prawnych oraz korzystania z nich, korzystania z norm i regulacji, w których są one osadzone. Natomiast usługi wsparcia innowacji są to usługi polegające na udostępnieniu przestrzeni biurowej, banków danych, zasobów bibliotecznych, badań rynku, laboratoriów, znakowaniu, testowaniu i certyfikacji jakości w celu opracowania bardziej efektywnych produktów procesów i usług.

W § 16 wskazano intensywność pomocy, która wynosi 50% kosztów kwalifikowalnych projektu. W przypadku usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji można podnieść intensywność pomocy do 85%, z zastrzeżeniem że całkowita kwota pomocy na te usługi nie przekracza 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w dowolnym trzyletnim okresie.

Rozdział 5 reguluje udzielanie pomocy dla klastrów innowacyjnych.

W § 17 określono, że podmiotem otrzymującym pomoc jest koordynator klastra czyli podmiot prawny zarządzający klastrem. Pomoc ta ma charakter operacyjny i nie może być udzielana przez okres dłuższy niż 10 lat od dnia udzielenia pomocy. W § 18 wskazano koszty kwalifikowane oraz cele i działania, których mogą one dotyczyć. W § 19 wskazano intensywność pomocy, która wynosi 50% kosztów kwalifikowalnych projektu. W § 20 określono natomiast generalną zasadę, zgodnie z którą dostęp do działań klastra jest zapewniany członkom tego klastra na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, a opłaty pobierane za udział w tych działaniach odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają ich koszty.

Rozdział 6 reguluje udzielanie pomocy na usługi doradcze dla MŚP.

Przeznaczenie to zostało umieszczone w projekcie rozporządzenia pomocniczo. Będzie

można z niego korzystać, gdy w ramach danego działania nie będzie możliwości skorzystania z usług doradczych w zakresie innowacji. W § 21 określono, że kosztami kwalifikowalnymi są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych. Usługi takie nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego, nie mogą być związane z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorcy, w szczególności na doradztwo podatkowe, stałą obsługę prawną lub reklamę. Paragraf 22 ustala intensywność pomocy, która nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7 reguluje udzielanie pomocy na udział MŚP w targach.

Do kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z § 23, zalicza się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa przedsiębiorcy w danych targach lub danej wystawie. W § 24 wskazano intensywność pomocy w wysokości 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 8 reguluje udzielanie pomocy szkoleniowej.

W § 25 określono, jakie szkolenia nie mogą być finansowane w ramach tego przeznaczenia oraz wskazano koszty kwalifikowalne do objęcia pomocą szkoleniową. W § 26 określono intensywność pomocy na poziomie 50% oraz wskazano warunki jej podniesienia do maksymalnego poziomu 70% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 9 reguluje udzielanie pomocy dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

W § 27 określono, iż za przedsiębiorców kwalifikowalnych do uzyskania pomocy w ramach tego przeznaczenia uznaje się mikroprzedsiębiorców lub małych przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 651/2014. W § 28 wskazano w jakich formach i w jakich kwotach pomoc może być ww. podmiotom udzielona. Istnieje także możliwość udzielenia pomocy w kilku formach, dlatego określono również, jak w takim przypadku kwoty dozwolonej pomocy powinny być obliczane. Dodatkowo umożliwiono podwojenie dozwolonych kwot pomocy kwalifikowalnym przedsiębiorcom, którzy spełniają wymogi definicji przedsiębiorcy innowacyjnego, tj.:

- a) które za pomocą oceny dokonanej przez zewnętrznego eksperta, może wykazać, że w przewidywalnej przyszłości opracuje produkty, usługi lub procesy, które są nowe lub znacząco ulepszone w porównaniu z aktualną sytuacją w jego branży

i które niosą ze sobą ryzyko niepowodzenia technologicznego lub przemysłowego; lub

- b) którego wydatki na działalność badawczo-rozwojową stanowią co najmniej 10% jego całkowitych kosztów operacyjnych w co najmniej jednym roku z trzech lat poprzedzających przyznanie pomocy lub, w przypadku przedsiębiorcy rozpoczynającego działalność bez historii finansowej, w bieżącym okresie podatkowym objętym zewnętrznym audytem.

Rozdział 10 reguluje udzielanie pomocy *de minimis*.

W § 29 określono katalog kosztów kwalifikowalnych do objęcia pomocą *de minimis*. Zgodnie z § 30 pomoc *de minimis* nie przekracza 85% wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 29. Natomiast, w przypadku gdy pomoc *de minimis* jest udzielana razem z pomocą w ramach danego przeznaczenia pomocy stosuje się intensywność odpowiednią dla tego przeznaczenia.

Rozdział 11 reguluje udzielanie pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej.

W § 31 określono krąg podmiotów, którym może być udzielona pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej, wśród których wymieniono także przedsiębiorców. Aby przedsiębiorcy nie zostali uznani za beneficjentów pomocy publicznej, należy zapewnić, że co najmniej jedna z przesłanek określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie będzie spełniona. W tym celu, w § 31 ust. 2 zamieszczono warunek, zgodnie z którym należy zapewnić, że pomoc nie będzie udzielona na warunkach korzystniejszych niż rynkowe lub nie będzie mieć charakteru selektywnego. W § 32 określono zakres przewidywanego wsparcia.

Rozdział 12 zawiera przepis końcowy.

W § 33 określono termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Proponuje się, żeby projektowane rozporządzenie weszło w życie w terminie 14 dni od dnia jego ogłoszenia. Wprawdzie przepis § 1 ust. 1 uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych wskazuje, iż przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, powinny być wyznaczane na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. Należy jednak podkreślić, że projekt rozporządzenia nie przewiduje zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej, które przedsiębiorcy powinni przeanalizować oraz w wyniku

których musieliby odpowiednio dostosować do nowych przepisów prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, a w konsekwencji ponieść koszty adaptacyjne. Wprowadzana niniejszym projektem regulacja umożliwi natomiast przedsiębiorcom uzyskanie dofinansowania ze środków funduszy europejskich na realizowane przez nich projekty i działania innowacyjne, a zatem na skuteczną i racjonalną realizację założonych przez przedsiębiorcę planów prorozwojowych. Opóźnienie wprowadzenia niniejszego aktu odbyłoby się ze szkodą dla przedsiębiorców.

Projektowana regulacja nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, gdyż stanowi program pomocowy w ramach wyłączeń grupowych oraz program pomocy *de minimis*. Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju. W trybie ww. ustawy nie zostały zgłoszone uwagi do projektu rozporządzenia. Ponadto projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie warunków udzielania pomocy finansowej i pomocy <i>de minimis</i> przez ministra właściwego do spraw gospodarki w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Jadwiga Emilewicz, Podsekretarz Stanu MR</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Sowa tel. 22/693 50 65, marcin.sowa@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 05.10.2017</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie podstawy prawnej dla udzielania podmiotom pomocy finansowej przez ministra właściwego do spraw gospodarki w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się rozszerzenie możliwości wspierania działalności innowacyjnej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, poprzez ustanawianie programów w obszarze innowacyjności gospodarki. Mogą one dotyczyć w szczególności rozwoju innowacyjnych produktów, usług i rynków, kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa, kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami, umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej, internacjonalizacji działalności innowacyjnej i powiązań pomiędzy nauką a gospodarką. Programy te będą miały charakter uzupełniający do obecnie istniejących instrumentów wsparcia i będą stanowiły narzędzie do szybkiej reakcji na pojawiające się problemy hamujące rozwój innowacyjności.

W ramach tworzonych programów udzielana będzie pomoc finansowa z przeznaczeniem na wspieranie innowacyjności, usługi doradcze, wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych, wspieranie klastrów innowacyjnych, wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców, pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców, pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe oraz pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

Minister będzie uruchamiał programy w ramach posiadanych środków budżetowych.

Projektowane rozporządzenie zapewni zgodność pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielanej przez ministra ds. gospodarki z prawem unijnym regulującym rynek wewnętrzny UE w obszarze pomocy państwa, a tym samym umożliwi efektywne wykorzystanie środków przeznaczonych na ww. cele i działania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wymóg zgodności krajowych programów pomocowych z rozporządzeniami Komisji Europejskiej w sprawie udzielania pomocy publicznej i pomocy *de minimis* jest jednolity dla wszystkich krajów członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy	4 070 259	GUS	Zapewnienie podstawy prawnej do udzielania pomocy publicznej i pomocy <i>de minimis</i> w ramach POIR
Krajowe Klastry Kluczowe			Zapewnienie podstawy prawnej do udzielania pomocy publicznej i pomocy <i>de minimis</i> w ramach POIR
Instytucje Otoczenia Biznesu			Zapewnienie podstawy prawnej do udzielania pomocy publicznej i pomocy <i>de minimis</i> w ramach POIR

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, po przyjęciu i wejściu w życie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej, która jest dla niego podstawą prawną, przejdzie pełną procedurę konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Źródłem finansowania pomocy udzielonej na podstawie projektowanego rozporządzenia będą środki ministra właściwego do spraw gospodarki.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne		Pomoc finansowa udzielana przez ministra przyczyni się do podniesienia konkurencyjności przedsiębiorstw, przede wszystkim podmiotów sektora MŚP, a także – w ograniczonym zakresie – przedsiębiorstw dużych (jako członków klastrów). Konkurencyjność gospodarki we współczesnym świecie opiera się na wykorzystaniu potencjałów związanych z kreatywnością oraz umiejętnością współpracy, dlatego też wsparcie ze środków publicznych kierowane jest do przedsiębiorstw realizujących projekty innowacyjne, powiązane z działalnością badawczo-rozwojową i wdrożeniem jej rezultatów w gospodarce, a także											

		przyczyniające się do poszerzenia rynków zbytu dla innowacyjnych produktów i usług.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Projektowane rozporządzenie nie wprowadza żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie pozytywnie wpłynie na rynek pracy, ponadto przedsiębiorstwa wprowadzające innowacje są bardziej rentowne i produktywne.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie korzystnie wpływa na innowacyjność polskiej gospodarki poprzez wspieranie przedsiębiorstw w ramach kompleksowych działań i w różnych formach. Rozporządzenie obejmuje swym zasięgiem obszar całego kraju.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Po wejściu w życie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej, niezwłocznie rozpocznie się procedowanie przepisów rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluowane będą poszczególne programy ministra, z których część będzie miała charakter pilotażowy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		